

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/65/WE

z dnia 13 lipca 2009 r.

w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)**(wersja przekształcona)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 47 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) ⁽²⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽³⁾. Ze względu na konieczność dalszych zmian, dla zachowania przejrzystości, dyrektywa ta powinna zostać przekształcona.

(2) Dyrektywa 85/611/EWG przyczyniła się w dużym stopniu do rozwoju i sukcesu europejskiego rynku funduszy inwestycyjnych. Jednakże pomimo ulepszeń wprowadzanych od momentu przyjęcia dyrektywy, a w szczególności w 2001 r., stało się powoli jasne, że istnieje potrzeba wprowadzenia zmian do ram prawnych dotyczących UCITS w celu dostosowania ich do rynków finansowych dwudziestego pierwszego wieku. Zielona księga Komisji z dnia 12 lipca 2005 r. w sprawie usprawnienia ram prawnych UE dla funduszy inwestycyjnych rozpoczęła publiczną debatę na temat sposobu, w jaki dyrektywa 85/611/EWG powinna zostać zmieniona w celu sprostania nowym wyzwaniom. W procesie intensywnych konsultacji sformułowano podzielany przez większość wniosek o konieczności wprowadzenia zasadniczych zmian w tej dyrektywie.

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 13 stycznia 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 22 czerwca 2009 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1985, s. 3.

⁽³⁾ Zob. załącznik III, część A.

(3) Ustawodawstwa krajowe regulujące przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania powinny zostać skoordynowane w celu zbliżenia warunków konkurencji między tymi przedsiębiorstwami na poziomie wspólnotowym, a jednocześnie w celu zapewnienia bardziej skutecznej i bardziej jednolitej ochrony posiadaczy jednostek uczestnictwa. Koordynacja taka ułatwi usunięcie ograniczeń swobodnego przepływu jednostek uczestnictwa w UCITS we Wspólnocie.

(4) Uwzględniając te cele, wskazane jest zapewnienie wspólnych podstawowych zasad dotyczących udzielania zezwoleń, nadzoru, struktury i działalności UCITS mających swoją siedzibę w państwach członkowskich oraz informacji, jakie są obowiązane publikować.

(5) Koordynacja ustawodawstw państw członkowskich powinna ograniczyć się do UCITS innych niż te typu zamkniętego, które promują sprzedaż swoich jednostek uczestnictwa w obrocie publicznym we Wspólnocie. Pożądane jest, aby w ramach celów inwestycyjnych zezwolono UCITS na dokonywanie inwestycji w instrumenty finansowe inne niż zbywalne papiery wartościowe, które są wystarczająco płynne. Instrumenty finansowe, które kwalifikują się, aby być aktywami inwestycyjnymi portfela UCITS, powinny być wymienione w niniejszej dyrektywie. Wybór inwestycji do portfela za pomocą indeksu jest techniką zarządzania.

(6) W przypadku gdy przepis niniejszej dyrektywy wymaga podjęcia działań przez UCITS, należy rozumieć, że przepis ten odnosi się do spółki zarządzającej w przypadkach, gdy UCITS zostało ustanowione jako fundusz wspólny zarządzany przez spółkę zarządzającą i gdy fundusz ten nie może działać z własnej inicjatywy, gdyż nie ma osobowości prawnej.

(7) Do celów dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych ⁽⁴⁾ jednostki uczestnictwa UCITS uznaje się za instrumenty finansowe.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

- (8) Zezwolenie na działalność wydane spółce zarządzającej w jej macierzystym państwie członkowskim powinno zapewniać ochronę inwestorów i wypłacalność spółek zarządzających, w celu przyczynienia się do stabilności systemu finansowego. Podejście przyjęte w niniejszej dyrektywie ma na celu zapewnienie podstawowej harmonizacji niezbędnej i wystarczającej dla zapewnienia wzajemnego uznawania zezwoleń oraz systemów nadzoru ostrożnościowego, umożliwiając przyznanie jednolitego zezwolenia na działalność, ważnego na całym obszarze Wspólnoty, i stosowanie zasady nadzoru przez macierzyste państwo członkowskie.
- (9) W celu zapewnienia, aby spółka zarządzająca była zdolna do wypełnienia zobowiązań wynikających z jej działalności i zapewnienia dzięki temu jej stabilności, wymagane są kapitał założycielski i dodatkowa kwota z funduszy własnych. Uwzględniając zmiany, w szczególności zmiany związane z obciążeniami kapitałowymi związanymi z ryzykiem operacyjnym we Wspólnocie i na innych międzynarodowych forach, wymogi te, w tym stosowanie gwarancji, powinny być poddawane ocenie.
- (10) W celu ochrony inwestorów niezbędne jest zagwarantowanie wewnętrznego nadzoru każdej spółki zarządzającej, w szczególności poprzez system dwuosobowego zarządzania i odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej.
- (11) Na podstawie zasady nadzoru macierzystego państwa członkowskiego, spółkom zarządzającym posiadającym zezwolenie na działalność wydane w państwach członkowskich będących dla tych spółek państwami macierzystymi należy zezwolić na świadczenie usług na obszarze Wspólnoty, na które uzyskały zezwolenie, poprzez zakładanie przez te spółki oddziałów lub w ramach swobody świadczenia usług.
- (12) W odniesieniu do zarządzania zbiorowym portfelem (zarządzanie funduszami powierniczymi/funduszami wspólnymi lub funduszami inwestycyjnymi), zezwolenie przyznane spółce zarządzającej w państwie członkowskim, będącym dla tej spółki państwem pochodzenia, powinno zezwalać spółce na prowadzenie w przyjmujących państwach członkowskich następujących rodzajów działalności, bez uszczerbku dla rozdziału XI: dystrybucja poprzez ustanowienie oddziału jednostek uczestnictwa zharmonizowanych funduszy powierniczych/funduszy wspólnych zarządzanych przez tę spółkę w macierzystym państwie członkowskim tej spółki; dystrybucja akcji zharmonizowanych spółek inwestycyjnych zarządzanych przez tę spółkę poprzez ustanowienie oddziału; dystrybucja jednostek uczestnictwa zharmonizowanych funduszy powierniczych/funduszy wspólnych lub akcji zharmonizowanych spółek inwestycyjnych zarządzanych przez inne spółki zarządzające; wypełnianie wszystkich pozostałych obowiązków i zadań wchodzących w zakres działalności w ramach zarządzania zbiorowym portfelem; zarządzanie aktywami spółek inwestycyjnych prowadzących statutową działalność w państwach członkowskich innych niż macierzyste państwo członkowskie spółek; wypełnianie, na podstawie zleceń, w imieniu spółek zarządzających prowadzących działalność w państwach członkowskich innych niż macierzyste państwo członkowskie spółek, obowiązków wchodzących w zakres działalności w ramach zarządzania zbiorowym portfelem. Jeżeli spółka zarządzająca rozprowadza jednostki uczestnictwa własnych zharmonizowanych funduszy powierniczych/funduszy wspólnych lub akcje własnych zharmonizowanych spółek inwestycyjnych w goszczących państwach członkowskich bez ustanowienia oddziału, powinna podlegać wyłącznie przepisom dotyczącym wprowadzenia do obrotu transgranicznego.
- (13) Mając na uwadze zakres działalności spółek zarządzających oraz w celu uwzględnienia prawa krajowego i umożliwienia tym spółkom osiągnięcia znaczących korzyści skali, pożądane jest zezwolenie im na prowadzenie działalności w zakresie zarządzania portfelami inwestycyjnymi (indywidualne zarządzanie portfelem), w tym zarządzania funduszami emerytalnymi, jak również niektórych szczególnych rodzajów działalności ubocznych związanych z podstawową działalnością bez uszczerbku dla stabilności tych spółek. Należy jednakże określić szczegółowe przepisy zapobiegające konfliktom interesów, w przypadku gdy spółki zarządzające posiadają zezwolenie na zarządzanie zarówno zbiorowym, jak i indywidualnym portfelem.
- (14) Działalność związana z zarządzaniem indywidualnymi portfelami inwestycyjnymi jest usługą inwestycyjną, objętą dyrektywą 2004/39/WE. W celu zapewnienia jednolitych ram regulacyjnych w tym obszarze, pożądane jest objęcie spółek zarządzających posiadających zezwolenie na działalność, które również zezwala na świadczenie tego rodzaju usługi, wymogiem spełnienia warunków działalności ustanowionych w tej dyrektywie.
- (15) Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą, macierzyste państwo członkowskie powinno mieć możliwość ustanowienia przepisów bardziej restrykcyjnych niż przepisy ustanowione w niniejszej dyrektywie, w szczególności w odniesieniu do warunków uzyskania zezwolenia, wymogów ostrożnościowych i przepisów dotyczących sprawozdawczości i prospektu emisyjnego.
- (16) Pożądane jest ustanowienie zasad określających warunki wstępne dotyczące powierzania przez spółkę zarządzającą, na podstawie zleceń, wypełniania szczególnych obowiązków i zadań stronom trzecim w celu zwiększenia efektywności prowadzenia przedsiębiorstwa. W celu zapewnienia poprawnego stosowania zasady nadzoru macierzystego państwa członkowskiego, państwa członkowskie zezwalające na takie powierzanie powinny zapewnić, aby spółka zarządzająca, której państwa te przyznały zezwolenie na działalność, nie powierzała wszystkich swoich obowiązków jednej lub kilku stronom trzecim, stając się w ten sposób podmiotem-skrzynką pocztową, i aby istnienie zleceń nie utrudniało skutecznego nadzoru nad spółką zarządzającą. Jednakże fakt przekazania przez spółkę zarządzającą swoich obowiązków nie powinien wpływać na zobowiązania tej spółki lub depozytariusza w stosunku do posiadaczy jednostek uczestnictwa i właściwych organów.
- (17) W celu zapewnienia równych reguł gry oraz właściwego nadzoru w perspektywie długoterminowej, Komisja powinna być w stanie zbadać, czy właściwe jest dokonanie harmonizacji ustaleń dotyczących upoważnień na szczeblu wspólnotowym.

- (18) Zasada nadzoru ze strony macierzystego państwa członkowskiego wymaga, aby właściwe organy państw członkowskich cofały lub odmawiały wydania zezwolenia w przypadku gdy czynniki, takie jak treść programów działań, geograficzna dystrybucja lub działalności faktycznie prowadzone, jednoznacznie wskazują na to, że spółka zarządzająca wybrała system prawny danego państwa członkowskiego w celu uniknięcia bardziej restrykcyjnych norm obowiązujących w innym państwie członkowskim, na którego terytorium spółka ta zamierza prowadzić lub prowadzi większą część swojej działalności. Do celów niniejszej dyrektywy, spółka zarządzająca powinna uzyskać zezwolenie na działalność w państwie członkowskim, w którym znajduje się jej statutowa siedziba. Zgodnie z zasadą nadzoru macierzystego państwa członkowskiego wyłącznie właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej powinny być uznane za właściwe do nadzorowania organizacji spółki zarządzającej – włącznie z wszelkimi procedurami i zasobami wykonującymi funkcje administracyjne, o których mowa w załączniku II – który powinien podlegać prawu macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej.
- (19) W przypadku gdy UCITS zarządzane jest przez spółkę zarządzającą posiadającą zezwolenie w innym państwie członkowskim niż macierzyste państwo członkowskie UCITS, ta spółka zarządzająca powinna przyjąć i ustanowić odpowiednie procedury i ustalenia w celu rozpatrywania skarg inwestorów, jak na przykład za pomocą odpowiednich przepisów zawartych w porozumieniach dystrybucyjnych lub poprzez wskazanie adresu w macierzystym państwie członkowskim UCITS, który nie musi być adresem samej spółki zarządzającej. Taka spółka zarządzająca powinna również ustanowić odpowiednie procedury i poczynić ustalenia w celu udostępniania informacji na żądanie obywateli lub właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego UCITS, na przykład poprzez wyznaczenie spośród pracowników spółki zarządzającej osoby do kontaktu zajmującej się wnioskami o udzielenie informacji. Nie należy wymagać od takiej spółki zarządzającej prawem macierzystego państwa członkowskiego UCITS do posiadania w tym państwie członkowskim lokalnego przedstawiciela w celu wypełniania tych obowiązków.
- (20) Właściwe organy, które wydają zezwolenie UCITS, powinny uwzględnić regulamin funduszu wspólnego lub dokumenty założycielskie spółki inwestycyjnej, wybór depozytariusza i zdolność spółki zarządzającej do zarządzania UCITS. Jeżeli spółka zarządzająca ma siedzibę w innym państwie członkowskim, właściwe organy powinny móc opierać się na zaświadczeniu wydanym przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej co do typu UCITS, co do których spółka zarządzająca na zezwolenie na ich zarządzanie. Wydanie zezwolenia UCITS nie powinno być uwarunkowane dodatkowym wymogiem kapitałowym na szczeblu spółki zarządzającej, usytuowaniem statutowej siedziby spółki zarządzającej w macierzystym państwie członkowskim UCITS lub usytuowaniem jakiegokolwiek działalności spółki zarządzającej w macierzystym państwie członkowskim UCITS.
- (21) Właściwe organy UCITS macierzystego państwa członkowskiego powinny być właściwe do nadzorowania zgodności z przepisami dotyczącymi założenia i funkcjonowania UCITS, które powinny podlegać prawu macierzystego państwa członkowskiego UCITS. W tym celu właściwe organy UCITS macierzystego państwa członkowskiego powinny móc otrzymywać informacje bezpośrednio od spółki zarządzającej. W szczególności właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą mogą wymagać od spółek zarządzających przedstawienia informacji o transakcjach dotyczących inwestycji UCITS posiadających zezwolenie w tym państwie członkowskim, w tym informacji zawartych w księgach i rejestrach tych transakcji oraz w rachunkach funduszy. Aby zapobiec wszelkiemu naruszeniu przepisów w ich obszarze odpowiedzialności, właściwe organy państw członkowskich goszczących spółkę zarządzającą powinny móc opierać się na współpracy z właściwymi organami macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej, a w razie konieczności powinny móc podejmować bezpośrednie działania przeciw spółce zarządzającej.
- (22) Macierzyste państwo członkowskie UCITS powinno mieć możliwość ustanowienia zasad dotyczących treści rejestru posiadaczy jednostek uczestnictwa UCITS. Organizacja prowadzenia i lokalizacji tego rejestru powinna jednak podlegać ustaleniom organizacyjnym spółki zarządzającej.
- (23) Należy zapewnić macierzystemu państwu członkowskiemu UCITS wszelkie środki mające na celu zapobieganie wszelkim naruszeniom zasad UCITS. W tym celu właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS powinny mieć możliwość podejmowania środków zapobiegawczych i nakładania sankcji na spółkę zarządzającą. Jako środek ostateczny, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS powinny dysponować możliwością zażądania, by spółka zarządzająca zaprzestała zarządzania UCITS. Państwa członkowskie powinny zapewnić przepisy konieczne w takim przypadku do organizacji prawidłowego zarządzania albo likwidacji UCITS.
- (24) W celu zapobiegnięcia arbitrażowi nadzorczemu i w celu zwiększenia zaufania do skuteczności nadzoru ze strony właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego należy odmówić zezwolenia w wypadku, gdy umożliwiono wprowadzanie do obrotu przez UCITS jego jednostek uczestnictwa w macierzystym państwie członkowskim. Po uzyskaniu zezwolenia UCITS powinno mieć swobodę wyboru państwa członkowskiego (państw członkowskich), w którym jego jednostki uczestnictwa mają być wprowadzane do obrotu na podstawie niniejszej dyrektywy.
- (25) Dla zabezpieczenia interesów akcjonariuszy i zapewnienia równych reguł gry na rynku zharmonizowanych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania działalność spółek inwestycyjnych wymaga kapitału założycielskiego. Jednakże w przypadku spółek inwestycyjnych, które wyznaczyły spółki zarządzające, spółki zarządzające uwzględnią dodatkowe kwoty w wysokości kapitałów własnych.

- (26) Jeżeli istnieją zasady mające zastosowanie do prowadzenia działalności oraz powierzenia zadań oraz w przypadku gdy takie powierzenie przez spółkę zarządzającą jest dopuszczalne na mocy prawa jej państwa macierzystego, spółka zarządzająca, która uzyskała zezwolenie na działalność, powinna przestrzegać tych zasad, odpowiednio, albo bezpośrednio, w wypadku gdy nie wyznaczono spółki zarządzającej, albo pośrednio, w wypadku gdy została wyznaczona taka spółka zarządzająca.
- (27) Mimo potrzeby konsolidacji UCITS, ich łączenie we Wspólnocie wiąże się z wieloma trudnościami prawnymi i administracyjnymi. W celu poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego, należy więc ustanowić przepisy wspólnotowe ułatwiające łączenie UCITS (i ich subfunduszy). Mimo iż istnieje prawdopodobieństwo, że niektóre państwa członkowskie mogą udzielać zezwolenia na działalność jedynie funduszom kontraktowym, każde z państw członkowskich powinno dopuszczać i uznawać transgraniczne łączenia między wszystkimi rodzajami UCITS (kontraktowymi, korporacyjnymi i powierniczymi) bez potrzeby wprowadzania przez państwa członkowskie do ich prawa krajowego nowych form prawnych UCITS.
- (28) Niniejsza dyrektywa dotyczy technik łączenia najczęściej stosowanych w państwach członkowskich. Nie wymaga ona od wszystkich państw członkowskich wprowadzenia do krajowego ustawodawstwa wszystkich trzech technik, ale każde państwo członkowskie powinno uznać przeniesienie aktywów będące skutkiem zastosowania tych technik łączenia. Dyrektywa ta nie zabrania UCITS stosowania innych technik na poziomie wyłącznie krajowym w sytuacjach, w których żadne z UCITS objętych łączeniem nie zostało notyfikowane w zakresie transgranicznego wprowadzania do obrotu swoich jednostek uczestnictwa. Rzeczone łączenia będą nadal podlegać odpowiednim przepisom prawa krajowego. Zasady krajowe dotyczące quorum nie powinny wprowadzać różnicy pomiędzy łączeniami krajowymi i transgranicznymi, ani nie powinny być bardziej restrykcyjne niż te określone dla łążeń przedsiębiorstw.
- (29) W celu ochrony interesów inwestorów państwa członkowskie powinny wymagać, by proponowane łączenia UCITS na poziomie krajowym lub transgranicznym były objęte wymogiem uzyskania zezwolenia ich właściwych organów. W przypadku łączenia na poziomie transgranicznym właściwe organy UCITS przejmowanego powinny zezwolić na łączenie w celu zapewnienia należytej ochrony interesów posiadaczy jednostek uczestnictwa, którzy faktycznie zostaną przeniesieni do innego UCITS. Jeżeli łączenie dotyczy więcej niż jednego UCITS przejmowanego i takie UCITS posiadają swoje siedziby w różnych państwach członkowskich, organy właściwe dla poszczególnych UCITS przejmowanych będą musiały, blisko ze sobą współpracując – w tym poprzez odpowiednią wymianę informacji – zezwolić na to łączenie. W związku z potrzebą odpowiedniego zabezpieczenia interesów posiadaczy jednostek uczestnictwa UCITS przejmującego, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmującego powinny wziąć je pod uwagę.
- (30) Posiadacze jednostek uczestnictwa zarówno UCITS przejmowanego, jak i przejmującego powinni także mieć możliwość żądania odkupu lub umorzenia ich jednostek uczestnictwa, lub, gdy jest to możliwe, ich zamiany na jednostki uczestnictwa w innym UCITS o podobnej polityce inwestycyjnej i zarządzane przez tę samą spółkę zarządzającą lub inną spółkę z nią powiązaną. Prawo to nie powinno pociągać za sobą żadnych dodatkowych opłat, z wyjątkiem opłat zatrzymywanych przez odpowiednie UCITS we wszystkich sytuacjach celem pokrycia kosztów dezinvestycji, jak określono w odnośnych prospektach emisyjnych przejmowanego i przejmującego UCITS.
- (31) Należy również zapewnić kontrolę nad łączeniami ze strony osób trzecich. Depozytariusze każdego UCITS uczestniczącego w łączeniu powinni sprawdzić zgodność wspólnego projektu warunków łączenia z odpowiednimi przepisami niniejszej dyrektywy oraz regulaminem funduszu UCITS. W imieniu wszystkich UCITS uczestniczących w łączeniu depozytariusz albo niezależny biegły rewident powinien sporządzić sprawozdanie, w którym zatwierdzone są metody wyceny aktywów i pasywów tych UCITS oraz metoda wyliczenia stosunku wymiany, przedstawione we wspólnym projekcie warunków łączenia, a także rzeczywisty stosunek wymiany oraz, jeżeli ma to zastosowanie, wypłata gotówki za jednostkę. W celu ograniczenia kosztów związanych z łączeniami na poziomie transgranicznym należy umożliwić sporządzanie pojedynczego sprawozdania dla wszystkich UCITS uczestniczących w łączeniu. Do sporządzenia tego rodzaju sprawozdania należy uprawnąć biegłego rewidenta przejmowanego lub przejmującego UCITS. W celu ochrony interesów inwestorów posiadaczy jednostek powinni mieć możliwość otrzymania, na wniosek, bezpłatnej kopii takiego sprawozdania.
- (32) Szczególnie ważne jest, by posiadacze jednostek uczestnictwa byli odpowiednio informowani o proponowanym łączeniu i by ich prawa były odpowiednio chronione. Chociaż łączenie dotyczy w większym stopniu interesów posiadaczy jednostek uczestnictwa UCITS przejmowanego, należy również chronić interesy posiadaczy jednostek uczestnictwa UCITS przejmującego.
- (33) Przepisy dotyczące łążeń określone w niniejszej dyrektywie pozostają bez uszczerbku dla stosowania prawodawstwa w zakresie kontroli koncentracji przedsiębiorstw, w szczególności rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) ⁽¹⁾.
- (34) Swobodne wprowadzanie do obrotu jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez UCITS, które posiadają zezwolenie na zainwestowanie do 100 % swoich aktywów w zbywalne papiery wartościowe wyemitowane przez te same podmioty (państwo, organy lokalne itp.), nie powinno powodować bezpośrednio ani pośrednio zakłócenia funkcjonowania rynku kapitałowego lub finansowania państw członkowskich.

(1) Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

- (35) Definicję zbywalnych papierów wartościowych zawartą w niniejszej dyrektywie stosuje się wyłącznie do celów niniejszej dyrektywy i w żaden sposób nie wpływa ona na inne definicje stosowane w ustawodawstwie krajowym do innych celów, jak na przykład podatki. A zatem nie są objęte tą definicją akcje i inne papiery wartościowe odpowiadające akcjom, wyemitowane przez, na przykład, podmioty typu „building societies” oraz typu „industrial and provident societies”, których posiadanie w praktyce nie może być przeniesione, z wyjątkiem sytuacji, w których podmiot emitujący je odkupuje.
- (36) Instrumenty rynku pieniężnego obejmują zbywalne instrumenty, którymi normalnie nie dokonuje się obrotu na rynkach regulowanych, tylko na rynku pieniężnym, takie jak krótkookresowe obligacje skarbu państwa czy obligacje organów lokalnych, świadectwa depozytowe, krótkoterminowe papiery dłużne, średniookresowe dłużne papiery wartościowe i akcepty bankowe.
- (37) Koncepcja rynku regulowanego w niniejszej dyrektywie odpowiada tej przedstawionej w dyrektywie 2004/39/WE.
- (38) Pożądane jest zezwolenie, aby UCITS inwestowały swoje aktywa w jednostki UCITS i inne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania typu otwartego, które również inwestują w płynne aktywa finansowe, o których mowa w niniejszej dyrektywie, oraz które funkcjonują na zasadzie dywersyfikacji ryzyka. Niezbędne jest, aby UCITS lub inne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, w które inwestują UCITS, podlegały skutecznemu nadzorowi.
- (39) Rozwój możliwości dla UCITS w zakresie inwestowania w UCITS oraz w inne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania powinien być ułatwiony. Dlatego istotne jest zapewnienie, aby taka działalność inwestycyjna nie zmniejszała ochrony inwestora. W związku z rozszerzonymi możliwościami dla UCITS w zakresie inwestowania w jednostki innych UCITS i przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania niezbędne jest ustanowienie pewnych reguł dotyczących ograniczeń ilościowych, ujawniania informacji i zapobiegania zjawisku kaskady.
- (40) W celu uwzględnienia rozwoju rynku oraz uwzględniając urzeczywistnienie unii gospodarczej i walutowej, pożądane jest, aby zezwolić UCITS na inwestowanie w lokaty bankowe. W celu zapewnienia odpowiedniej płynności inwestowania w lokaty powinny to być lokaty wypłacane na żądanie lub które można wycofać. Jeżeli lokaty są ustanowione w instytucji kredytowej, której statutowa siedziba znajduje się w państwie trzecim, instytucja kredytowa powinna podlegać zasadom ostrożnościowym, równoważnym tym ustanowionym w prawodawstwie wspólnotowym.
- (41) W uzupełnieniu do przypadku, w którym UCITS inwestuje w lokaty bankowe zgodnie z jego regulaminem funduszu lub zgodnie z dokumentami założycielskimi, należy umożliwić wszystkim UCITS posiadanie pomocniczych aktywów płynnych, jak lokaty bankowe *a vista*. Posiadanie takich pomocniczych aktywów płynnych może być uzasadnione, między innymi: w celu pokrycia bieżących lub wyjątkowych płatności; w przypadku sprzedaży, na czas niezbędny do ponownych inwestycji w zbywalne papiery wartościowe, instrumenty rynku pieniężnego lub w inne aktywa finansowe przewidziane w niniejszej dyrektywie; lub na okres czasu bezwzględnie konieczny w sytuacji, gdy, z powodu niekorzystnych warunków rynkowych, inwestycja w zbywalne papiery wartościowe, instrumenty rynku pieniężnego oraz w inne aktywa finansowe jest zawieszona.
- (42) Ze względów ostrożnościowych niezbędne jest zapobieżenie nadmiernej koncentracji przez UCITS w inwestycjach, które narażają je na ryzyko kontrahenta względem tego samego podmiotu lub podmiotów należących do tej samej grupy.
- (43) Powinno być wyraźnie dozwolone, aby UCITS, jako część swojej ogólnej polityki inwestycyjnej lub do celów zabezpieczających, aby osiągnąć ustalony cel finansowy lub wskazany profil ryzyka w prospekcie emisyjnym, inwestowały w finansowe instrumenty pochodne. W celu zapewnienia ochrony inwestorów niezbędne jest ograniczenie maksymalnego możliwego narażenia na ryzyko dotyczącego instrumentów pochodnych, aby nie przekraczało całkowitej wartości netto portfela UCITS. W celu zapewnienia stałej świadomości ryzyk i zobowiązań wynikających z transakcji instrumentami pochodnymi oraz w celu sprawdzenia zgodności z ograniczeniami inwestycyjnymi, te ryzyka i zobowiązania powinny być mierzone i monitorowane na bieżąco. W końcu, w celu zapewnienia ochrony inwestorów poprzez ujawnienie informacji, UCITS powinny opisać swoją strategię, techniki i limity inwestycyjne regulujące ich operacje instrumentami pochodnymi.
- (44) Środki służące potencjalnemu niewłaściwemu połączeniu interesów w odniesieniu do produktów, w przypadku których ryzyko związane z kredytami przenoszone jest poprzez sekurytyzację, jak zostało to przewidziane w odniesieniu do dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe⁽¹⁾ i dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych⁽²⁾, mają być zgodne i spójne we wszystkich odpowiednich uregulowaniach dotyczących sektora finansowego. Po należytym dokonaniu oceny wpływu takiego wniosku Komisja przedłoży odpowiednie wnioski legislacyjne, w tym dotyczące niniejszej dyrektywy, w celu zapewnienia zgodności i spójności tych wniosków.
- (45) W odniesieniu do pozagiełdowych (OTC) instrumentów pochodnych należy określić wymagania w zakresie kwalifikowalności kontrahentów i instrumentów, płynności i bieżącej oceny pozycji. Celem takich wymagań jest zapewnienie odpowiedniego poziomu ochrony inwestorów, bliskiego takiemu, jaki uzyskują, gdy nabywają instrumenty pochodne będące w obrocie na rynkach regulowanych.
- (46) Operacje instrumentami pochodnymi nie powinny być nigdy wykorzystane do obchodzenia zasad lub reguł określonych w niniejszej dyrektywie. W odniesieniu do instrumentów pochodnych OTC powinny być stosowane dodatkowe reguły dywersyfikacji ryzyka w przypadku narażenia na ryzyko jednego kontrahenta lub grupy kontrahentów.

(1) Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

(2) Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.

- (47) Niektóre techniki zarządzania portfelem w odniesieniu do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, inwestujących głównie w akcje lub papiery dłużne, opierają się na odzwierciedlaniu indeksów giełdowych lub indeksów papierów dłużnych. Pożądanym jest pozwolenie UCITS na powielanie dobrze znanych i uznanych indeksów giełdowych lub indeksów papierów dłużnych. Dlatego w tym celu może być niezbędne wprowadzenie bardziej elastycznych zasad dywersyfikacji ryzyka w odniesieniu do UCITS inwestujących w akcje lub papiery dłużne.
- (48) Przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania wchodzące w zakres niniejszej dyrektywy nie powinny być wykorzystywane do celów innych niż zbiorowe inwestowanie kapitału zebranego od obywateli zgodnie z przepisami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie. W przypadkach określonych w niniejszej dyrektywie UCITS powinien mieć możliwość posiadania podmiotów zależnych jedynie wtedy, gdy jest to niezbędne do skutecznego prowadzenia w jego własnym imieniu niektórych działań, również określonych w niniejszej dyrektywie. Niezbędne jest zapewnienie skutecznego nadzoru UCITS. Dlatego utworzenie jednostki zależnej UCITS w państwie trzecim powinno być dozwolone tylko w określonych przypadkach i zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej dyrektywie. Ogólny obowiązek działania wyłącznie w interesie posiadaczy jednostek uczestnictwa, w szczególności cel zwiększania efektywności kosztowej, nie może uzasadniać podejmowanych przez UCITS środków, które mogłyby utrudniać właściwym organom skuteczne wykonywanie funkcji nadzorczych.
- (49) Pierwotna wersja dyrektywy 85/611/EWG zawierała odstępstwo od ograniczeń co do wielkości procentowej aktywów, jakie UCITS mogło zainwestować w zbywalne papiery wartościowe emitowane przez pojedynczy podmiot, które miało zastosowanie w przypadku obligacji emitowanych lub gwarantowanych przez państwo członkowskie. Odstępstwo to zezwalało UCITS w szczególności na inwestowanie do 35 % ich aktywów w takie obligacje. Podobne, ale bardziej ograniczone odstępstwo jest uzasadnione w odniesieniu do obligacji sektora prywatnego, które, nawet w przypadku braku gwarancji państwa, oferują jednak szczególne gwarancje dla inwestora na mocy stosujących się do nich szczególnych uregulowań. Konieczne jest więc rozszerzenie takiego odstępstwa na wszystkie obligacje sektora prywatnego, które odpowiadają wspólnie ustalonym kryteriom, pozostawiając państwu członkowskim ustalenie wykazu obligacji, które mają one zamiar, tam gdzie to stosowne, objąć odstępstwem.
- (50) Kilka państw członkowskich uchwaliło przepisy umożliwiające nieskoordynowanym przedsiębiorstwom zbiorowego inwestowania na łączenie ich aktywów w ramach tak zwanego funduszu podstawowego. W celu umożliwienia UCITS korzystania z tych struktur konieczne jest zwolnienie „UCITS powiązanego”, który pragnie włączyć swoje aktywa do „UCITS podstawowego”, z zakazu inwestowania więcej niż 10 % swoich aktywów lub, zależnie od przypadku, 20 % swoich aktywów w pojedynczym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania. Takie zwolnienie jest uzasadnione faktem, iż UCITS powiązane inwestuje wszystkie lub prawie wszystkie swoje aktywa w zdywersyfikowany portfel UCITS podstawowego, który sam w sobie podlega zasadom dywersyfikacji dotyczącym UCITS.
- (51) W celu ułatwienia skutecznego działania rynku wewnętrznego oraz zapewnienia tego samego poziomu ochrony inwestorów w całej Wspólnocie należy zezwolić na działanie modeli funduszy podstawowych i powiązanych, zarówno gdy fundusz podstawowy i fundusz powiązany mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim, jak i gdy mają one siedziby w różnych państwach członkowskich. Aby umożliwić inwestorom lepsze zrozumienie modeli funduszy podstawowych i powiązanych oraz by umożliwić organom nadzoru łatwiejszy nad nimi nadzór, w szczególności w sytuacji transgranicznej, żadne UCITS powiązane nie powinno mieć możliwości inwestowania w więcej niż jednym UCITS podstawowym. W celu zapewnienia tego samego poziomu ochrony inwestorów we Wspólnocie UCITS podstawowe powinno być UCITS posiadającym zezwolenie na działalność. Aby uniknąć niepotrzebnego obciążenia administracyjnego, przepisy dotyczące powiadomienia o transgranicznym wprowadzaniu do obrotu nie powinny mieć zastosowania, jeżeli UCITS podstawowe nie pozyskuje kapitału od obywateli w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie siedziby, lecz ma tylko co najmniej jedno UCITS powiązane w tym państwie członkowskim.
- (52) W celu ochrony inwestorów UCITS powiązanego właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS powiązanego powinny wyrazić uprzednio zgodę na inwestycje UCITS powiązanego w UCITS podstawowe. Zgody wymaga tylko początkowa inwestycja w UCITS podstawowe, jeżeli UCITS powiązane przekracza limit mający zastosowanie do inwestowania w inne UCITS. W celu ułatwienia skutecznego działania rynku wewnętrznego oraz zapewnienia tego samego poziomu ochrony inwestorów w całej Wspólnocie warunki, które mają być spełnione, oraz dokumenty i informacje, które należy udostępnić na potrzeby zatwierdzenia inwestycji UCITS powiązanego w UCITS podstawowe, powinny być wyczerpujące.
- (53) W celu umożliwienia UCITS powiązanemu działaniu w interesie posiadaczy jego jednostek uczestnictwa, a w szczególności spowodowania, by był w stanie otrzymać od UCITS podstawowego wszystkie informacje i dokumenty niezbędne do wypełniania swoich obowiązków, UCITS powiązane i podstawowe powinny być związane wiążącą i możliwą do wyegzekwowania umową. Jednak w sytuacji, w której oba UCITS powiązane i podstawowe są zarządzane przez tę samą spółkę zarządzającą, wystarczające powinno być ustanowienie przez tę ostatnią wewnętrznych zasad prowadzenia działalności. Dzięki umowie dotyczącej wymiany informacji zawartej odpowiednio między depozytariuszami lub biegłymi rewidentami UCITS powiązanego i UCITS podstawowego, należy zapewnić przepływ informacji i dokumentów niezbędny do tego, by depozytariusz lub biegły rewident UCITS powiązanego mógł wypełnić swoje obowiązki. Niniejsza dyrektywa powinna zapewnić, że przestrzegając tych wymogów, depozytariusze lub biegli rewidentci nie znajdują się w sytuacji naruszającej jakiegokolwiek ograniczenia dotyczące ujawniania informacji lub ochrony danych.

- (54) W celu zapewnienia wysokiego stopnia ochrony interesów inwestorów UCITS powiązanego, prospekt emisyjny, kluczowe informacje dla inwestorów, jak również wszystkie informacje reklamowe powinny być dostosowane do specyfiki modeli funduszy podstawowych i powiązanych. Inwestycja UCITS powiązanego w UCITS podstawowe nie powinna naruszać zdolności UCITS powiązanego albo do samodzielnego odkupu lub umorzenia jednostek uczestnictwa na żądanie ich posiadaczy, albo do działania w ich najlepszym interesie.
- (55) Na mocy niniejszej dyrektywy posiadacze jednostek uczestnictwa powinni być chronieni przed nieuzasadnionymi kosztami dodatkowymi poprzez zakaz nakładania przez UCITS podstawowy na UCITS powiązany opłat za subskrypcję i umorzenie jednostek funduszu. UCITS podstawowy powinien jednak móc nakładać opłaty za subskrypcję lub umorzenie na innych inwestorów UCITS podstawowego.
- (56) Przepisy dotyczące przekształcenia powinny umożliwić istniejącym UCITS przekształcenie się w UCITS powiązane. Równocześnie powinny one również chronić w wystarczającym stopniu posiadaczy jednostek uczestnictwa. W związku z faktem, iż przekształcenie stanowi zasadniczą zmianę polityki inwestycyjnej, należy wymagać od przekształcającego się UCITS, by udostępniało swoim posiadaczom jednostek uczestnictwa wystarczające informacje, pozwalające zdecydować o ewentualnym utrzymaniu swojej inwestycji. Właściwe organy nie powinny wymagać od UCITS powiązanego dostarczania dodatkowych lub informacji innych niż te wyszczególnione w niniejszej dyrektywie.
- (57) W razie gdy właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia UCITS podstawowego otrzymają informację o nieprawidłowości dotyczącej funduszu podstawowego lub stwierdzą, że UCITS podstawowe nie przestrzega przepisów niniejszej dyrektywy, mogą w odpowiednich przypadkach postanowić o podjęciu właściwych działań zapewniających odpowiednie poinformowanie posiadaczy jednostek uczestnictwa UCITS podstawowego.
- (58) Państwa członkowskie powinny dokonać jasnego rozdziału między informacjami reklamowymi a informacjami ujawnianymi obowiązkowo inwestorom, przewidzianymi w niniejszej dyrektywie. W skład informacji ujawnianych obowiązkowo inwestorom wchodzi: kluczowe informacje dla inwestorów, prospekt emisyjny oraz roczne i półroczne sprawozdania finansowe.
- (59) Kluczowe dla inwestorów informacje należy przekazywać im bezpłatnie, w formie osobnego dokumentu, z odpowiednim wyprzedzeniem przed subskrypcją jednostek uczestnictwa UCITS w celu wspomoczenia ich w podejmowaniu świadomych decyzji inwestycyjnych. Te kluczowe informacje dla inwestorów powinny zawierać jedynie elementy istotne dla podejmowania takich decyzji. Należy w pełni ujednolicić rodzaj informacji znajdujących się wśród kluczowych informacji dla inwestorów w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony inwestorów oraz porównywalności informacji. Kluczowe informacje dla inwestorów powinny być przedstawiane w skróconej formie. Najwłaściwszym sposobem osiągnięcia jasności i prostoty prezentacji wymaganej przez inwestorów detalicznych, umożliwiającym dokonywanie użytecznych porównań wszystkich danych – zwłaszcza kosztów i profilu ryzyka istotnych dla decyzji inwestycyjnej – jest pojedynczy dokument o ograniczonej długości, prezentujący informacje w określonej kolejności.
- (60) Właściwe organy każdego państwa członkowskiego mogą podawać do publicznej wiadomości, w odnośnej sekcji swojej strony internetowej, kluczowe informacje dla inwestorów dotyczące wszystkich UCITS zatwierdzonych w tym państwie członkowskim.
- (61) Kluczowe informacje dla inwestorów powinny być przygotowywane dla wszystkich UCITS. Spółki zarządzające lub, w stosownych przypadkach, spółki inwestycyjne powinny dostarczać, zgodnie ze stosowaną metodą dystrybucji (sprzedaż bezpośrednia lub przez pośredników), kluczowe informacje dla inwestorów właściwym jednostkom. Pośrednicy powinni dostarczyć klientom i potencjalnym klientom kluczowe informacje dla inwestorów.
- (62) UCITS powinien mieć możliwość wprowadzania do obrotu swoich jednostek uczestnictwa w innych państwach członkowskich pod warunkiem przejścia procedury powiadomienia opartej na ulepszonej komunikacji między właściwymi organami państw członkowskich. Po przesłaniu wszystkich dokumentów dotyczących powiadomienia przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS państwo członkowskie goszczące UCITS nie powinno mieć możliwości sprzeciwu wobec wejścia na rynek UCITS mającego siedzibę w innym państwie członkowskim lub podważania zezwolenia wydanego przez inne państwo członkowskie.
- (63) UCITS powinien mieć możliwość wprowadzania do obrotu swoich jednostek uczestnictwa pod warunkiem podjęcia niezbędnych kroków celem zapewnienia ułatwień dla dokonywania płatności na rzecz posiadaczy jednostek, odkupu lub umorzenia jednostek oraz udostępniania informacji, które wymagane są od UCITS.
- (64) W celu ułatwienia transgranicznego wprowadzania do obrotu jednostek uczestnictwa UCITS należy przeprowadzać kontrolę zgodności zasad wprowadzania do obrotu jednostek uczestnictwa UCITS z przepisami prawnymi i procedurami administracyjnymi stosowanymi w państwie członkowskim goszczącym UCITS, począwszy od momentu, w którym dane UCITS uzyskało dostęp do rynku tego państwa członkowskiego. Kontrola ta mogłaby obejmować prawidłowość zasad wprowadzania do obrotu, w szczególności prawidłowość ustaleń dystrybucyjnych, oraz obowiązek przekazywania informacji reklamowych w sposób uczciwy, jasny i niewprowadzający w błąd. Niniejsza dyrektywa nie powinna uniemożliwiać właściwym organom goszczącego państwa członkowskiego sprawdzania, czy informacje reklamowe nieobejmujące kluczowych informacji dla inwestorów, prospektu emisyjnego i sprawozdań rocznych i półrocznych spełniają wymogi prawa krajowego, przed zezwoleniem UCITS na ich wykorzystywanie, pod warunkiem że taka kontrola nie powinna być dyskryminująca i nie powinna uniemożliwiać temu UCITS dostępu do rynku.
- (65) W celu zwiększenia pewności prawnej istnieje potrzeba zapewnienia, by UCITS wprowadzające do obrotu swoje jednostki uczestnictwa na poziomie transgranicznym miało łatwy dostęp, w formie publikacji elektronicznej oraz w języku zwyczajowo używanym w sferze finansów międzynarodowych, do wszystkich informacji dotyczących przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych obowiązujących w państwie członkowskim goszczącym UCITS i które są szczegółowo związane z zasadami wprowadzania do obrotu jednostek UCITS. Obowiązki dotyczące tej publikacji powinny podlegać przepisom prawa krajowego.

- (66) W celu ułatwienia dostępu UCITS do rynków innych państw członkowskich należy wymagać od UCITS tłumaczenia na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa członkowskiego goszczącego UCITS, lub też na język zatwierdzony przez właściwe organy tego państwa, jedynie kluczowych informacji dla inwestorów. Wśród kluczowych informacji dla inwestorów powinna być zawarta informacja o tym, w jakim języku dostępne są dokumenty ujawniane obowiązkowo inwestorom oraz inne informacje dodatkowe. Odpowiedzialność za tłumaczenia powinno ponosić UCITS, które powinno podjąć decyzję, czy niezbędne jest tłumaczenie przysięgłe, czy wystarczy zwykłe tłumaczenie.
- (67) W celu ułatwienia dostępu do rynków innych państw członkowskich ważne jest ujawnianie opłat związanych z powiadamianiem.
- (68) Państwa członkowskie powinny podjąć konieczne środki organizacyjne i administracyjne umożliwiające współpracę między organami krajowymi a właściwymi organami innych państw członkowskich, w tym poprzez umowy dwu- lub wielostronne między tymi organami, co mogłoby umożliwić dobrowolne przekazywanie zadań.
- (69) Za konieczne uznaje się większe ujednoczenie uprawnień przysługujących właściwym organom w taki sposób, aby doprowadzić do jednolitego egzekwowania przepisów dyrektywy we wszystkich państwach członkowskich. Skuteczność nadzoru powinien zapewniać wspólny, minimalny zestaw uprawnień, spójny z uprawnieniami przyznanymi właściwym organom na mocy innych wspólnotowych przepisów w dziedzinie usług finansowych. Ponadto państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące sankcji, które mogą obejmować sankcje karne lub administracyjne, oraz przepisy administracyjne mające zastosowanie do naruszeń niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie powinny także przyjąć środki niezbędne do wdrożenia tych sankcji.
- (70) Za właściwe uznaje się wzmocnienie przepisów w sprawie wymiany informacji między właściwymi organami krajowymi oraz wzmocnienia zobowiązania do udzielania pomocy i współpracy pomiędzy nimi.
- (71) Dla celów transgranicznego świadczenia usług należy przydzielić jasne kompetencje odnośnym właściwym organom w celu wyeliminowania jakichkolwiek luk lub pokrywania się kompetencji zgodnie z obowiązującym prawem.
- (72) Przepisy zawarte w niniejszej dyrektywie odnoszące się do skutecznego wykonywania funkcji nadzorczych przez właściwe organy obejmuje nadzór skonsolidowany, który musi być wykonywany w stosunku do UCITS lub przedsiębiorstwa wnoszącego wkład do jego działalności w przypadkach przewidzianych przepisami prawa wspólnotowego. W takich przypadkach organy, do których wpływa wnioski o udzielenie zezwolenia, muszą być w stanie wskazać organy właściwe w zakresie wykonywania nadzoru skonsolidowanego w stosunku do UCITS lub przedsiębiorstwa wnoszącego wkład do jego działalności.
- (73) Zasada nadzoru w macierzystym państwie członkowskim wymaga, aby właściwe organy państwa członkowskiego cofały lub odmawiały udzielenia zezwolenia w przypadku, gdy takie czynniki, jak treść programu działalności, dystrybucja geograficzna lub faktycznie prowadzona działalność, wyraźnie wskazują, że UCITS lub przedsiębiorstwo wnoszące wkład do jego działalności wybrało system prawny danego państwa członkowskiego w celu uniknięcia bardziej wymagających standardów obowiązujących w innym państwie członkowskim, w którym przedsiębiorstwo to zamierza prowadzić lub już prowadzi większą część swojej działalności.
- (74) Niektóre zachowania, takie jak nadużycia finansowe lub przestępstwa związane z wykorzystaniem informacji poufnych, mogą wpłynąć na stabilność, w tym rzetelność, systemu finansowego, nawet wtedy, gdy dotyczą przedsiębiorstw innych niż UCITS lub przedsiębiorstwa wnoszące wkład do ich działalności.
- (75) Właściwe jest zapewnienie możliwości wymiany informacji między właściwymi organami a organami lub podmiotami, które z racji swojej funkcji pomagają wzmacniać stabilność systemu finansowego. Jednakże w celu zachowania poufnego charakteru przekazywanych informacji liczba adresatów dokonujących takiej wymiany powinna pozostać ściśle ograniczona.
- (76) Konieczne jest określenie warunków, na jakich taka wymiana informacji będzie dozwolona.
- (77) Jeżeli przewiduje się, że informacje mogą być ujawniane wyłącznie za wyraźną zgodą właściwych organów, mogą one, gdzie sytuacja tego wymaga, uzależnić swoją zgodę od spełnienia rygorystycznych warunków.
- (78) Należy również zezwolić na wymianę informacji między właściwymi organami, z jednej strony, a bankami centralnymi, innymi instytucjami o funkcji podobnej do banków centralnych w ramach swoich właściwości jako organy monetarne lub, w miarę potrzeb, innymi organami publicznymi odpowiedzialnymi za nadzorowanie systemów płatności, z drugiej strony.
- (79) Niniejsza dyrektywa powinna obejmować ten sam obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej, spoczywający na organach odpowiedzialnych za udzielanie zezwoleń i nadzorowanie UCITS oraz przedsiębiorstw, wnoszących wkład do takiego udzielania zezwoleń i nadzoru, oraz te same możliwości wymiany informacji jak te, które zostały przyznane organom odpowiedzialnym za udzielanie zezwoleń i nadzorowanie instytucji kredytowych, przedsiębiorstw inwestycyjnych i zakładów ubezpieczeń.
- (80) W celu wzmocnienia nadzoru ostrożnościowego nad UCITS lub przedsiębiorstwami wnoszącymi wkład do ich działalności oraz ochrony klientów UCITS lub przedsiębiorstw wnoszących wkład do ich działalności biegli rewidenci powinni mieć obowiązek bezzwłocznego powiadomienia właściwych organów w każdym przypadku, określonym w niniejszej dyrektywie, w wypadku gdy w trakcie wykonywania swoich zadań dowiedzą się o stanach faktycznych, które mogą mieć poważny wpływ na sytuację finansową lub administracyjną i rachunkową organizacji UCITS lub przedsiębiorstwa wnoszącego wkład do jego działalności.

- (81) Uwzględniając cel zawarty w niniejszej dyrektywie, požądane jest, aby państwa członkowskie postanowiły, iż taki obowiązek powinien dotyczyć wszystkich okoliczności, kiedy biegły rewident odkrywa takie stany faktyczne w trakcie wykonywania swoich zadań w przedsiębiorstwie posiadającym bliskie powiązania z UCITS lub przedsiębiorstwem, które wnosi wkład do jego działalności.
- (82) Obowiązek biegłych rewidentów powiadamiania, gdzie sytuacja tego wymaga, właściwych organów, o niektórych stanach faktycznych i decyzjach dotyczących UCITS lub przedsiębiorstwa wnoszącego wkład do jego działalności, które odkrywają w czasie wykonywania swoich zadań w podmiocie niebędącym ani UCITS, ani przedsiębiorstwem wnoszącym wkład do działalności UCITS, jako taki nie zmienia charakteru ich zadań w tym podmiocie, ani też sposobu, w jaki muszą wykonywać te zadania w tym podmiocie.
- (83) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać krajowych przepisów podatkowych, w tym ustaleń, które mogą zostać nałożone przez państwa członkowskie w celu zapewnienia zgodności z tym przepisami na ich terytorium.
- (84) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (85) W szczególności Komisja powinna zostać upoważniona do przyjęcia następujących środków wdrażających. Odnosnie do spółek zarządzających, środki te mają na celu sprecyzowanie szczegółów dotyczących wymogów organizacyjnych, zarządzania ryzykiem, konfliktów interesu oraz zasad postępowania. Odnosnie do depozytariuszy, Komisja powinna zostać upoważniona do przyjęcia środków precyzujących środki, jakie mają podjąć depozytariusze w celu wypełnienia ich obowiązków w odniesieniu do UCITS zarządzanego przez spółkę zarządzającą, ustanowioną w państwie członkowskim innym niż macierzyste państwo członkowskie UCITS, oraz szczegółowych postanowień umowy między depozytariuszem a spółką zarządzającą. Te środki wdrażające powinny ułatwiać jednolite stosowanie zobowiązań spółek zarządzających i depozytariuszy, jednakże nie powinny one być warunkiem wstępnym wykonywania prawa spółek zarządzających do prowadzenia działalności, na którą uzyskały zezwolenie w macierzystym państwie członkowskim, na obszarze Wspólnoty poprzez ustanawianie oddziałów lub w ramach swobody świadczenia usług, w tym do zarządzania UCITS w innym państwie członkowskim.
- (86) Odnosnie do łączzeń, Komisja powinna zostać upoważniona do przyjęcia środków mających na celu sprecyzowanie szczegółowej zawartości informacji, formatu i sposobu dostarczenia informacji posiadaczom jednostek uczestnictwa.
- (87) Odnosnie do modeli funduszy podstawowych, Komisja powinna zostać upoważniona do przyjęcia środków mających na celu sprecyzowanie treści porozumienia pomiędzy UCITS podstawowym i powiązanim lub wewnętrznym zasad prowadzenia działalności oraz treści umowy dotyczącej wymiany informacji pomiędzy ich depozytariuszami albo biegłymi rewidentami, definicji środków właściwych do koordynowania terminu swych kalkulacji i publikacji wartości aktywów netto w celu zapobieżenia ryzyku opóźnionego wprowadzania do obrotu jednostek, skutków łączenia funduszu podstawowego na zezwolenie funduszu powiązanego, rodzaju nieprawidłowości powstałych w funduszu podstawowym, o których informacje powinny być przekazywane funduszowi powiązanemu, formatu dostarczanych posiadaczom jednostek uczestnictwa informacji w razie przekształcenia UCITS w UCITS powiązane oraz procedury dostarczania tych informacji, procedury wyceny i audytu przeniesienia aktywów z funduszu powiązanego do funduszu podstawowego oraz roli depozytariuszy funduszu powiązanego w tym procesie.
- (88) Odnosnie do przepisów w zakresie ujawniania informacji, Komisja powinna zostać upoważniona do przyjęcia środków mających na celu sprecyzowanie warunków, jakie należy spełnić w sytuacji, gdy prospekt emisyjny jest udostępniany na trwałym nośniku innym niż papier lub za pośrednictwem strony internetowej niebędącej trwałym nośnikiem, szczegółowej i wyczerpującej zawartości, formy i sposobu przedstawienia kluczowych informacji dla inwestorów uwzględniających różny charakter i różne części składowe danego UCITS oraz szczególnych warunków dostarczania kluczowych informacji dla inwestorów na trwałym nośniku innym niż papier oraz za pośrednictwem strony internetowej niebędącej trwałym nośnikiem.
- (89) Odnosnie do powiadomienia, Komisja powinna zostać upoważniona do przyjęcia środków mających na celu sprecyzowanie zakresu informacji, które powinny być publikowane przez właściwe organy goszczącego państwa członkowskiego i które dotyczą mających zastosowanie przepisów krajowych, oraz szczegółów technicznych dotyczących dostępu właściwych organów goszczącego państwa członkowskiego do przechowywanych i zaktualizowanych dokumentów UCITS.
- (90) Komisja powinna także być upoważniona, między innymi, do wyjaśnienia definicji oraz dostosowania terminologii i określenia definicji ramowych zgodnie z późniejszymi aktami prawnymi dotyczącymi UCITS i kwestii powiązanych.
- (91) W związku z tym, że środki, o których mowa w motywach 85–90 mają ogólny zakres i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie o elementy inne niż istotne, muszą one zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

(1) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

- (92) Z uwagi na fakt, iż cele niniejszej dyrektywy nie mogą być w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, w zakresie ustanowienia wspólnych norm stosowanych na poziomie wspólnotowym, i dlatego ze względu na skalę i skutek działania mogą zostać lepiej osiągnięte na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia tych celów.
- (93) Zobowiązanie do przeniesienia niniejszej dyrektywy do prawa krajowego powinno ograniczać się do tych przepisów, które stanowią zasadniczą zmianę w porównaniu z dyrektywą, którą niniejsza dyrektywa przekształca. Zobowiązanie do przeniesienia przepisów, które nie uległy zmianie, wynika z wcześniejszych dyrektyw.
- (94) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów przeniesienia do prawa krajowego i zastosowania dyrektyw określonych w załączniku III część B.
- (95) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁾ zachęca się państwa członkowskie do sporządzania – zarówno w interesie własnym, jak i Wspólnoty – do publikowania własnych tabel możliwie jak najdokładniej ilustrujących zbieżność pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

SPIS TREŚCI

ROZDZIAŁ I	PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE	Artykuły 1–4
ROZDZIAŁ II	ZEZWOLENIE NA PROWADZENIE DZIAŁALNOŚCI PRZEZ UCITS	Artykuł 5
ROZDZIAŁ III	OBOWIĄZKI DOTYCZĄCE SPÓŁEK ZARZĄDZAJĄCYCH	
SEKCJA 1	Warunki podejmowania działalności gospodarczej	Artykuły 6–8
SEKCJA 2	Stosunki z państwami trzecimi	Artykuł 9
SEKCJA 3	Warunki działalności	Artykuły 10–15
SEKCJA 4	Swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług	Artykuły 16–21
ROZDZIAŁ IV	OBOWIĄZKI DOTYCZĄCE DEPOZYTARIUSZA	Artykuły 22–26
ROZDZIAŁ V	OBOWIĄZKI DOTYCZĄCE SPÓŁEK INWESTYCYJNYCH	
SEKCJA 1	Warunki podejmowania działalności gospodarczej	Artykuły 27–29
SEKCJA 2	Warunki działalności	Artykuły 30–31
SEKCJA 3	Obowiązki dotyczące depozytariusza	Artykuły 32–36
ROZDZIAŁ VI	ŁĄCZENIE UCITS	
SEKCJA 1	Zasady łączenia UCITS, zezwolenie na łączenie i zatwierdzenie łączenia	Artykuły 37–40
SEKCJA 2	Kontrola sprawowana przez osoby trzecie, informacje udostępniane posiadaczom jednostek uczestnictwa oraz inne prawa posiadaczy jednostek uczestnictwa	Artykuły 41–45
SEKCJA 3	Koszty łączenia i jego dokonanie	Artykuły 46–48
ROZDZIAŁ VII	OBOWIĄZKI DOTYCZĄCE POLITYKI INWESTYCYJNEJ UCITS	Artykuły 49–57
ROZDZIAŁ VIII	MODELE FUNDUSZY PODSTAWOWYCH I POWIĄZANYCH	
SEKCJA 1	Zakres i zatwierdzenie	Artykuły 58–59
SEKCJA 2	Wspólne Przepisy dotyczące UCITS powiązanego i UCITS podstawowego	Artykuł 60
SEKCJA 3	Depozytariusze i biegli rewidenci	Artykuły 61–62
SEKCJA 4	Informacje reklamowe i informacje obowiązkowo udostępniane przez UCITS powiązane	Artykuł 63
SEKCJA 5	Przekształcenie istniejącego UCITS w UCITS powiązane	Artykuł 64
SEKCJA 6	Obowiązki i właściwe organy	Artykuły 65–67
ROZDZIAŁ IX	OBOWIĄZKI DOTYCZĄCE INFORMACJI, JAKIE MAJĄ BYĆ UDOSTĘPNIANE INWESTOROM	
SEKCJA 1	Publikacja prospektu emisyjnego i sprawozdań okresowych	Artykuły 68–75
SEKCJA 2	Publikacja innych informacji	Artykuły 76–77
SEKCJA 3	Kluczowe informacje dla inwestorów	Artykuły 78–82

ROZDZIAŁ X	OGÓLNE OBOWIĄZKI UCITS	Artykuły 83–90
ROZDZIAŁ XI	PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE UCITS WPROWADZAJĄCYCH DO OBROTU SWOJE JEDNOSTKI W PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH INNYCH NIŻ TE, W KTÓRYCH MAJĄ SWOJE SIEDZIBY	Artykuły 91–96
ROZDZIAŁ XII	PRZEPISY DOTYCZĄCE ORGANÓW ODPOWIEDZIALNYCH ZA WYDAWANIE ZEZWOLEŃ I NADZÓR	Artykuły 97–110
ROZDZIAŁ XIII	EUROPEJSKI KOMITET PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH	Artykuły 111–112
ROZDZIAŁ XIV	ODSTĘPSTWA, PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I PRZEPISY KOŃCOWE	
SEKCJA 1	Odstępstwa	Artykuły 113–114
SEKCJA 2	Przepisy przejściowe i przepisy końcowe	Artykuły 115–119
ZAŁĄCZNIK I	Tabela A i B	
ZAŁĄCZNIK II	Funkcje zawarte w działaniach w ramach zarządzania zbiorowym portfelem	
ZAŁĄCZNIK III		
Część A	Uchylona dyrektywa wraz z wykazem jej kolejnych zmian	
Część B	Wykaz terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania	
ZAŁĄCZNIK IV	Tabela korelacji	

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), mających swe siedziby na terytorium państw członkowskich.

2. Do celów niniejszej dyrektywy oraz z zastrzeżeniem przepisów art. 3, UCITS oznacza przedsiębiorstwo:

- a) którego jedynym celem jest zbiorowe inwestowanie w zbywalne papiery wartościowe lub w inne płynne aktywa finansowe, określone w art. 50 ust. 1, kapitału pochodzącego od obywateli i które działają na zasadzie dywersyfikacji ryzyka; oraz
- b) którego jednostki uczestnictwa są, na żądanie ich posiadaczy, odkupywane lub umarzane bezpośrednio lub pośrednio z aktywów tych przedsiębiorstw. Działanie podjęte przez UCITS w celu zapewnienia, aby giełdowa wartość ich jednostek nie różniła się w znaczny sposób od wartości netto aktywów na te jednostki, będzie uważane za równoznaczne z takim odkupieniem lub umorzeniem jednostek.

Państwa członkowskie mogą zezwolić na to, by UCITS składała się z kilku subfunduszy.

3. Przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 2, mogą być utworzone zgodnie z prawem zobowiązań (jako wspólne fundusze zarządzane przez spółki zarządzające), na podstawie prawa powierniczego (jako fundusze powiernicze), lub na podstawie statutu (jako spółki inwestycyjne).

Do celów niniejszej dyrektywy określenie:

- a) „wspólne fundusze” oznaczać również będzie fundusze powiernicze;
- b) „jednostki” UCITS oznaczać również będzie akcje UCITS.

4. Spółki inwestycyjne, których aktywa inwestowane są za pośrednictwem spółek zależnych, głównie w inny sposób niż w zbywalne papiery wartościowe, nie podlegają niniejszej dyrektywie.

5. Państwa członkowskie zabraniają UCITS objętym niniejszą dyrektywą przekształcania się w przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, których niniejsza dyrektywa nie dotyczy.

6. Z zastrzeżeniem przepisów prawa wspólnotowego dotyczących przepływu kapitału oraz z zastrzeżeniem art. 91 i 92 oraz art. 108 ust. 1 akapit drugi, żadne z państw członkowskich nie stosuje innych przepisów w zakresie objętym niniejszą dyrektywą w stosunku do UCITS mających siedzibę w innym państwie członkowskim, ani w stosunku do jednostek wyemitowanych przez te UCITS, w przypadku gdy te UCITS wprowadzały do obrotu ich jednostki na terytorium tego państwa członkowskiego.

7. Bez uszczerbku dla niniejszego rozdziału, państwo członkowskie może stosować do UCITS mających siedzibę na jego terytorium surowsze i dodatkowe wymagania w stosunku do wymagań określonych w niniejszej dyrektywie, pod warunkiem że obowiązują one w stosunku do wszystkich podmiotów i nie są sprzeczne z przepisami niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się poniższe definicje:

- a) „depozytariusz” oznacza instytucję, której powierzono obowiązki określone w art. 22 i 32 i która podlega innym przepisom ustanowionym w rozdziale IV i rozdziale V sekcja 3;
- b) „spółka zarządzająca” oznacza spółkę, której zasadniczy rodzaj działalności to zarządzanie UCITS w formie funduszy wspólnych lub spółek inwestycyjnych (zarządzanie zbiorowym portfelem UCITS);
- c) „macierzyste państwo członkowskie spółki zarządzającej” oznacza państwo członkowskie, w którym znajduje się statutowa siedziba spółki zarządzającej;
- d) „państwo członkowskie goszczące spółkę zarządzającą” oznacza państwo członkowskie, inne niż macierzyste państwo członkowskie, na którego terytorium spółka zarządzająca posiada oddział lub świadczy usługi;
- e) „macierzyste państwo członkowskie UCITS” oznacza państwo członkowskie, w którym UCITS otrzymał zezwolenie na prowadzenie działalności, o którym mowa w art. 5;
- f) „państwo członkowskie goszczące UCITS” oznacza państwo członkowskie, inne niż macierzyste państwo członkowskie UCITS, w którym jednostki uczestnictwa UCITS są wprowadzane do obrotu;
- g) „oddział” oznacza miejsce prowadzenia działalności gospodarczej będące częścią spółki zarządzającej. Oddział nie może posiadać osobowości prawnej i świadczy usługi, na których świadczenie spółka zarządzająca uzyskała zezwolenie;
- h) „właściwe organy” oznaczają organy, które każde państwo członkowskie wyznacza na mocy art. 97;
- i) „ściśle powiązania” oznaczają sytuację, w której dwie lub więcej osoby fizyczne lub prawne są ze sobą związane przez:
 - (i) „udział kapitałowy”, który oznacza posiadanie, bezpośrednio lub za pomocą stosunku kontroli, co najmniej 20 % praw głosu lub kapitału przedsiębiorstwa; albo
 - (ii) „kontrolę”, która oznacza związek zachodzący między „jednostką dominującą” i „jednostką zależną”, określonymi w art. 1 i 2 siódmej dyrektywy Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych⁽¹⁾ oraz we wszystkich przypadkach określonych w art. 1 ust. 1 i 2 dyrektywy 83/349/EWG, lub też podobny związek między jakąkolwiek osobą fizyczną lub prawną i jednostką;
- j) „znaczny pakiet akcji” oznacza bezpośredni lub pośredni pakiet w spółce zarządzającej, który reprezentuje co najmniej 10 % kapitału lub praw głosu, lub pakiet, który umożliwia wywieranie znaczącego wpływu na zarządzanie spółką zarządzającą, w której pakiet ten występuje;
- k) „kapitał założycielski” oznacza fundusze, o których mowa w art. 57 lit. a) i b) dyrektywy 2006/48/WE;
- l) „fundusze własne” oznaczają fundusze własne, o których mowa w tytule V rozdział 2 sekcja 1 dyrektywy 2006/48/WE;
- m) „trwały nośnik informacji” oznacza każdy instrument pozwalający inwestorowi na przechowywanie informacji kierowanych osobiście do tego inwestora w sposób umożliwiający przyszłe korzystanie z nich przez okres czasu odpowiedni do celów informacji i który pozwala na niezmienione odtworzenie przechowywanej informacji;
- n) „zbywalne papiery wartościowe” oznaczają:
 - (i) akcje spółek i inne papiery wartościowe równoważne akcjom spółek („akcje”);
 - (ii) obligacje i inne formy papierów dłużnych („papiery dłużne”);
 - (iii) pozostałe zbywalne papiery wartościowe, które uprawniają do nabywania wszelkich takich zbywalnych papierów wartościowych przez subskrypcję lub zamianę;
- o) „instrumenty rynku pieniężnego” oznaczają instrumenty normalnie znajdujące się w obrocie na rynku pieniężnym, które są płynne i posiadają wartość, która może być dokładnie określona w dowolnym momencie;
- p) „łączenie” oznacza czynności, w ramach których:
 - (i) jedno lub więcej UCITS lub jego/ich subfunduszy, „UCITS przejmowane”, ulegając rozwiązaniu, lecz nie likwidacji, przenosi całość swoich aktywów i pasywów do innego istniejącego UCITS lub jego subfunduszu, „UCITS przejmującego”, w zamian za emisję jednostek uczestnictwa UCITS przejmującego na rzecz posiadaczy jednostek uczestnictwa UCITS przejmowanego i, w stosownych przypadkach, wypłatę gotówki w kwocie nieprzekraczającej 10 % wartości aktywów netto na te jednostki uczestnictwa;
 - (ii) dwa lub więcej UCITS lub ich subfunduszy, „UCITS przejmowane”, ulegając rozwiązaniu, lecz nie likwidacji, przenoszą całość swoich aktywów i pasywów do UCITS, które tworzą, lub do jego subfunduszu, „UCITS przejmującego”, w zamian za emisję jednostek uczestnictwa UCITS przejmującego na rzecz posiadaczy jednostek uczestnictwa UCITS przejmowanego i, w stosownych przypadkach, wypłatę gotówki w kwocie nieprzekraczającej 10 % wartości aktywów netto na te jednostki uczestnictwa;
 - (iii) jedno lub więcej UCITS lub jego/ich subfunduszy, „UCITS przejmowane”, które nadal istnieje, dopóki nie wywiąże się ze swoich zobowiązań, przenosi swoje aktywa netto do innego subfunduszu tego samego UCITS, do UCITS, który wspólnie tworzą, lub do innego istniejącego UCITS lub jego subfunduszu, „UCITS przejmującego”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 18.7.1983, s. 1.

- q) „łączenie transgraniczne” oznacza łączenie UCITS:
- (i) z których co najmniej dwa mają siedzibę w różnych państwach członkowskich; oraz
 - (ii) mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim w nowo utworzone UCITS mające siedzibę w innym państwie członkowskim;
- r) „łączenie krajowe” oznacza łączenie UCITS mających siedzibę w tym samym państwie członkowskim, jeżeli co najmniej jedno z danych UCITS otrzymało powiadomienie zgodnie z art. 93.

2. Do celów ust. 1 lit. b) zasadniczy rodzaj działalności spółki zarządzającej obejmuje funkcje, o których mowa w załączniku II.

3. Do celów ust. 1 lit. g) wszystkie miejsca prowadzenia działalności gospodarczej utworzone w tym samym państwie członkowskim przez spółkę zarządzającą z główną siedzibą w innym państwie członkowskim uznaje się za jeden oddział.

4. Do celów ust. 1 lit. i) ppkt (ii) zastosowanie mają następujące zasady:

- a) jednostkę zależną w stosunku do danej jednostki zależnej również uznaje się za jednostkę zależną w stosunku do jednostki dominującej, która stoi na czele tych jednostek;
- b) sytuację, w której dwie lub więcej osób fizycznych lub prawnych jest trwale związanych z tą samą osobą przez stosunek kontroli, również uważa się za ścisłe powiązania tych osób.

5. Do celów ust. 1 lit. j) uwzględniane są prawa głosu, określone w art. 9 i 10 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym ⁽¹⁾.

6. Do celów ust. 1 lit. l), art. 13–16 dyrektywy 2006/49/WE stosuje się odpowiednio.

7. Do celów ust. 1 lit. n) do zbywalnych papierów wartościowych nie zalicza się technik i instrumentów określonych w art. 51.

Artykuł 3

Poniższe przedsiębiorstwa nie wchodzą w zakres niniejszej dyrektywy:

- a) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania typu zamkniętego;
- b) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, które pozyskują kapitał, nie promując sprzedaży swoich jednostek uczestnictwa w obrocie publicznym we Wspólnocie lub w jej części;

⁽¹⁾ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.

- c) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, których jednostki uczestnictwa, zgodnie z regulaminem funduszu lub zgodnie z dokumentami założycielskimi spółki inwestycyjnej, mogą być przedmiotem obrotu publicznego wyłącznie w państwach trzecich;
- d) kategorie przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania określonych przepisami państw członkowskich, w których takie przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania mają swoją siedzibę, dla których zasady ustanowione w rozdziale VII i art. 83 są nieodpowiednie z uwagi na ich politykę inwestycyjną i kredytową.

Artykuł 4

Do celów niniejszej dyrektywy przyjmuje się, że UCITS ma siedzibę w swoim macierzystym państwie członkowskim.

ROZDZIAŁ II

ZEZWOLENIE NA PROWADZENIE DZIAŁALNOŚCI PRZEZ UCITS

Artykuł 5

1. Żadne UCITS nie będzie prowadzić swojej działalności jako przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania bez uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Zezwolenie takie jest ważne we wszystkich państwach członkowskich.

2. Fundusz wspólny uzyska zezwolenie na prowadzenie działalności tylko wtedy, jeżeli właściwe organy jego macierzystego państwa członkowskiego zatwierdzą wniosek spółki zarządzającej w sprawie zarządzania tym wspólnym funduszem, regulamin funduszu i wybór depozytariusza. Spółka inwestycyjna uzyska zezwolenie tylko wtedy, jeżeli właściwe organy jej macierzystego państwa członkowskiego zatwierdzą zarówno jej dokumenty założycielskie, jak i wybór depozytariusza, oraz – w stosownych przypadkach – wniosek wyznaczonej spółki zarządzającej w sprawie zarządzania tą spółką inwestycyjną.

3. Bez uszczerbku dla ust. 2, jeżeli UCITS nie ma siedziby w macierzystym państwie członkowskim spółki zarządzającej, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS podejmują decyzję dotyczącą wniosku spółki zarządzającej w sprawie zarządzania UCITS zgodnie z art. 20. Uzyskanie zezwolenia nie jest uzależnione od warunku, aby UCITS było zarządzane przez spółkę zarządzającą mającą swą siedzibę statutową w macierzystym państwie członkowskim UCITS ani aby prowadzenie jakichkolwiek działań przez spółkę zarządzającą lub upoważnianie do nich odbywało się w tym państwie członkowskim.

4. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS nie wydają zezwolenia na działalność UCITS, jeżeli:

- a) ustalą one, że spółka inwestycyjna nie spełnia warunków wstępnych ustanowionych w rozdziale V; lub
- b) spółka zarządzająca nie otrzymała zezwolenia na zarządzanie UCITS w swoim macierzystym państwie członkowskim.

Bez uszczerbku dla art. 29 ust. 2, spółka zarządzająca lub – w stosownych przypadkach – spółka inwestycyjna jest informowana w terminie dwóch miesięcy od złożenia kompletnego wniosku o wydaniu lub odmowie wydania zezwolenia UCITS.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS nie zezwalają na działalność UCITS, jeżeli dyrektorzy depozytariuszy nie mają odpowiednio nieposzlakowanej opinii lub brakuje im doświadczenia, również w odniesieniu do zarządzania danym typem UCITS. W tym celu nazwiska dyrektorów depozytariuszy i każdej osoby przejmującej ich obowiązki zostaną bezwzględnie podane do wiadomości właściwych organów.

Dyrektorzy depozytariuszy to osoby, które z mocy prawa lub na podstawie dokumentów założycielskich reprezentują depozytariuszy lub które faktycznie ustalają politykę depozytariuszy.

5. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS nie wydają zezwolenia, jeżeli UCITS zostaną pozbawione z przyczyn prawnych (na przykład na podstawie zapisu w regulaminie funduszu lub dokumentach założycielskich) możliwości wprowadzania do obrotu swoich jednostek uczestnictwa w państwach będących dla nich państwami macierzystymi.

6. Bez zgody właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego UCITS nie można dokonać zmiany spółki zarządzającej ani depozytariusza, ani wnieść zmian do regulaminu funduszu lub dokumentów założycielskich spółki inwestycyjnej.

7. Państwa członkowskie zapewniają łatwy dostęp na odległość i za pośrednictwem środków elektronicznych do pełnych informacji na temat przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych wdrażających niniejszą dyrektywę, które dotyczą założenia i funkcjonowania UCITS. Państwa członkowskie zapewniają, że takie informacje są dostępne przynajmniej w języku zwyczajowo używanym w dziedzinie finansów międzynarodowych, a także że są one jasne, niebudzące wątpliwości i aktualizowane.

ROZDZIAŁ III

OBOWIĄZKI DOTYCZĄCE SPÓŁEK ZARZĄDZAJĄCYCH

SEKCJA 1

Warunki podejmowania działalności gospodarczej

Artykuł 6

1. Dostęp do prowadzenia działalności gospodarczej przez spółkę zarządzającą podlega wymogowi uzyskania wcześniejszego zezwolenia wydawanego przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej. Zezwolenie przyznane spółce zarządzającej na mocy niniejszej dyrektywy jest ważne we wszystkich państwach członkowskich.

2. Spółka zarządzająca nie angażuje się w działalność inną niż zarządzanie UCITS, którym wydano zezwolenie na podstawie niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem dodatkowego zarządzania przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, które nie są objęte niniejszą dyrektywą i w odniesieniu do których spółka zarządzająca podlega nadzorowi ostrożnościowemu i których jednostki nie mogą być wprowadzane do obrotu w innych państwach członkowskich na mocy niniejszej dyrektywy.

Działalność związana z zarządzaniem UCITS obejmuje, do celów niniejszej dyrektywy, obowiązki, o których mowa w załączniku II.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, państwa członkowskie mogą zezwolić spółkom zarządzającym na świadczenie, obok zarządzania UCITS, następujących usług:

- a) zarządzanie portfelami inwestycyjnymi, w tym portfelami należącymi do funduszy emerytalnych, na podstawie zleceń przyznanych przez inwestorów w sposób dyskrecjonalny i zindywidualizowany ze względu na klienta, w przypadku gdy portfele te obejmują jeden lub kilka instrumentów wymienionych w załączniku I sekcja C do dyrektywy 2004/39/WE; oraz
- b) jako usługi uboczne:
 - (i) doradztwo inwestycyjne dotyczące jednego lub kilku instrumentów wymienionych w załączniku I sekcja C do dyrektywy 2004/39/WE;
 - (ii) przechowywanie i administrowanie w odniesieniu do jednostek uczestnictwa przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania.

Spółkom zarządzającym nie zezwala się na mocy niniejszej dyrektywy na świadczenie wyłącznie usług, o których mowa w niniejszym ustępie lub świadczenie usług ubocznych, bez uzyskania przez te spółki zezwolenia na świadczenie usług określonych w lit. a) akapicie pierwszym.

4. Artykuł 2 ust. 2 i art. 12, 13 oraz art. 19 dyrektywy 2004/39/WE stosuje się do świadczenia przez spółki zarządzające usług, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 7

1. Bez uszczerbku dla innych warunków ogólnego stosowania przewidzianych w prawie krajowym, właściwe organy nie wydają zezwolenia spółce zarządzającej, chyba że spełnione zostały następujące warunki:

- a) spółka zarządzająca posiada kapitał założycielski w wysokości co najmniej 125 000 EUR, z zastrzeżeniem że:
 - (i) gdy wartość portfeli spółki zarządzającej przekracza 250 000 000 EUR, od spółki zarządzającej musi być wymagane zapewnienie dodatkowej kwoty funduszy własnych, które odpowiadają 0,02 % kwoty, o jaką wartość portfela spółki zarządzającej przekracza kwotę 250 000 000 EUR, lecz wymagana łączna wartość kapitału założycielskiego i kwoty dodatkowej nie może jednak przekroczyć 10 000 000 EUR;
 - (ii) do celów niniejszego ustępu, za portfele spółki zarządzającej należy uznać następujące portfele:
 - fundusze wspólne zarządzane przez spółkę zarządzającą, w tym portfele, w stosunku do których spółka ta powierzyła zadanie zarządzania, jednakże z wyłączeniem portfeli, którymi spółka ta zarządza w ramach delegacji zadań,

- spółki inwestycyjne, dla których spółka zarządzająca jest wyznaczoną spółką zarządzającą,
 - inne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania zarządzane przez spółkę zarządzającą, w tym portfele, w stosunku do których spółka ta powierzyła zadanie zarządzania, jednakże z wyłączeniem portfeli, którymi spółka ta zarządza w ramach delegacji zadań;
- (iii) niezależnie od wysokości wymaganych kwot, fundusze własne spółki zarządzającej nie mogą być w żadnym wypadku niższe niż kwota ustalona w art. 21 dyrektywy 2006/49/WE;
- b) osoby faktycznie prowadzące działalność spółki zarządzającej muszą cieszyć się odpowiednio nieposzlakowaną opinią oraz posiadać odpowiednie doświadczenie, również w odniesieniu do zarządzania danym typem UCITS, zarządzanym przez spółkę zarządzającą; nazwiska tych osób i każdej osoby przejmującej ich obowiązki podawane są bezzwłocznie do wiadomości właściwych organów oraz decyzje dotyczące prowadzenia działalności spółki zarządzającej podejmowane są przez co najmniej dwie osoby spełniające te warunki;
 - c) do wniosku o wydanie zezwolenia dołącza się program działań określający, co najmniej, strukturę organizacyjną spółki zarządzającej; oraz
 - d) siedziba zarządu, jak i statutowa siedziba spółki zarządzającej znajdują się w tym samym państwie członkowskim.

Do celów ustępu pierwszego lit. a), państwa członkowskie mogą zezwolić spółkom zarządzającym na to, aby spółki te nie musiały uzupełniać funduszy do wysokości nie przekraczającej 50 % dodatkowej kwoty funduszy własnych, o której mowa w lit. a) ppkt (i), jeżeli spółki te korzystają z gwarancji tej kwoty udzielonej przez instytucję kredytową lub zakład ubezpieczeń; statutowa siedziba instytucji kredytowej lub zakładu ubezpieczeń musi się znajdować w państwie członkowskim lub w państwie trzecim, przy założeniu, że podmioty te są obowiązane do przestrzegania zasad ostrożnościowych uznawanych przez właściwe organy za równoważne zasadom ustanowionym w prawie wspólnotowym;

2. W przypadku istnienia ścisłych powiązań między spółką zarządzającą a innymi osobami fizycznymi lub prawnymi, właściwe organy wydają zezwolenie wyłącznie wtedy, gdy powiązania te nie uniemożliwiają skutecznego sprawowania przez te podmioty funkcji nadzorczych.

Właściwe organy odmawiają wydania zezwolenia także wtedy, gdy przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne państwa trzeciego dotyczące jednej lub kilku osób fizycznych lub prawnych, z którymi spółka zarządzająca jest ściśle powiązana, lub trudności związane ze stosowaniem tych przepisów uniemożliwiają skuteczne sprawowanie przez te podmioty funkcji nadzorczych.

Właściwe organy wymagają od spółek zarządzających udostępnienia informacji, które są im niezbędne w celu stałego monitorowania zgodności z warunkami określonymi w niniejszym ustępie.

3. Właściwe organy powiadamiają wnioskodawcę w terminie sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku o tym, czy zezwolenie zostało wydane. W każdym przypadku odmowy wydania zezwolenia, podaje się uzasadnienie.

4. Spółka zarządzająca może rozpocząć działalność w chwili wydania zezwolenia.

5. Właściwe organy mogą wycofać zezwolenie wydane spółce objętej niniejszą dyrektywą wyłącznie w przypadku, gdy spółka:

- a) nie wykorzysta zezwolenia w terminie 12 miesięcy, definitywnie zrezygnuje z zezwolenia lub zaprzestała prowadzenia działalności objętej niniejszą dyrektywą ponad sześć miesięcy wcześniej, chyba że dane państwo członkowskie przewidziało w takich przypadkach utratę ważności tego zezwolenia;
- b) uzyskała zezwolenie, składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;
- c) nie spełnia już warunków, na których podstawie zezwolenie zostało wydane;
- d) nie spełnia wymogów dyrektywy 2006/49/WE, jeżeli przyznane jej zezwolenie obejmuje również usługi w zakresie zarządzania dyskrecyjnym portfelem, o których mowa w art. 6 ust. 3 lit. a) niniejszej dyrektywy;
- e) poważnie lub systematycznie naruszała przepisy przyjęte na podstawie niniejszej dyrektywy; lub
- f) podlega jednemu z przypadków, w którym prawo krajowe przewiduje wycofanie zezwolenia.

Artykuł 8

1. Właściwe organy wydają zezwolenie na działalność przez spółkę zarządzającą dopiero wtedy, gdy organom tym zostaną przedstawione dane osobowe akcjonariuszy lub uczestników, bezpośrednich lub pośrednich, osób fizycznych lub prawnych, posiadających znaczne pakiety akcji i dane na temat wartości takich pakietów.

Właściwe organy odmawiają wydania zezwolenia, jeżeli biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia racjonalnego i ostrożnego zarządzania spółką zarządzającą, nie uznają za właściwych akcjonariuszy lub uczestników, o których mowa w akapicie pierwszym.

2. W przypadku oddziałów spółek zarządzających, które posiadają statutowe siedziby poza Wspólnotą i prowadzą działalność lub ją rozpoczynają, państwa członkowskie nie stosują przepisów, które pozwalają na traktowanie korzystniejsze niż traktowanie oddziałów spółek zarządzających posiadających statutowe siedziby w państwach członkowskich.

3. Konsultacje z właściwymi organami pozostałych zaangażowanych państw członkowskich przeprowadza się z wyprzedzeniem w sprawie wydania zezwolenia spółce zarządzającej, która jest jedną z poniższych jednostek:

- a) jednostką zależną innej spółki zarządzającej, przedsiębiorstwa inwestycyjnego, instytucji kredytowej lub zakładu ubezpieczeń, którym wydano zezwolenie na działalność w innym państwie członkowskim;

- b) jednostką zależną wobec jednostki dominującej dla innej spółki zarządzającej, przedsiębiorstwa inwestycyjnego, instytucji kredytowej lub zakładu ubezpieczeń, które posiadają zezwolenie na działalność wydane w innym państwie członkowskim; lub
- c) spółką kontrolowaną przez te same osoby fizyczne lub prawne, które kontrolują inną spółkę zarządzającą, przedsiębiorstwo inwestycyjne, instytucję kredytową lub zakład ubezpieczeń, które posiadają zezwolenie na działalność wydane w innym państwie członkowskim.

SEKCJA 2

Stosunki z państwami trzecimi

Artykuł 9

1. Stosunki z państwami trzecimi są regulowane zgodnie z odpowiednimi przepisami ustanowionymi w art. 15 dyrektywy 2004/39/WE.

Do celów niniejszej dyrektywy wyrażenia „przedsiębiorstwo inwestycyjne” i „przedsiębiorstwa inwestycyjne”, o których mowa w art. 15 dyrektywy 2004/39/WE, należy rozumieć odpowiednio jako „spółka zarządzająca” i „spółki zarządzające”; wyrażenie „świadczenie usług inwestycyjnych”, o których mowa w art. 15 ust. 1 dyrektywy 2004/39/WE, należy rozumieć jako „świadczenie usług”.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o trudnościach, jakie UCITS napotykają w sprawie wprowadzania do obrotu swoich jednostek uczestnictwa w państwach trzecich.

SEKCJA 3

Warunki działalności

Artykuł 10

1. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej stawiają spółce zarządzającej, której wydały zezwolenie na działalność, wymóg trwałego spełniania warunków ustanowionych w art. 6 i art. 7 ust. 1 i 2.

Fundusze własne spółki zarządzającej nie spadają poniżej poziomu określonego w art. 7 ust. 1 lit. a). Jeżeli sytuacja taka będzie jednakże miała miejsce, właściwe organy mogą, w uzasadnionych przypadkach, wyznaczyć okres, w którym przedsiębiorstwa te powinny poprawić swoją sytuację lub zaprzestać działalności.

2. Za nadzór ostrożnościowy nad spółką zarządzającą odpowiedzialne są właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej, niezależnie od tego, czy spółka zarządzająca ustanowi czy nie ustanowi oddziału lub będzie lub nie będzie świadczyć usług w innym państwie członkowskim, bez uszczerbku dla tych przepisów niniejszej dyrektywy, które nakładają odpowiedzialność na właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą.

Artykuł 11

1. Znaczne pakiety akcji w spółkach zarządzających podlegają tym samym regułom, co pakiety ustanowione w art. 10, 10a i 10b dyrektywy 2004/39/WE.

2. Do celów niniejszej dyrektywy wyrażenia „przedsiębiorstwo inwestycyjne” i „przedsiębiorstwa inwestycyjne”, o których mowa w art. 10 dyrektywy 2004/39/WE, oznaczają odpowiednio „spółkę zarządzającą” i „spółki zarządzające”.

Artykuł 12

1. Każde państwo członkowskie spółki zarządzającej opracowuje zasady ostrożnościowe, do których spółki zarządzające posiadające zezwolenie w tym państwie członkowskim, w zakresie zarządzania UCITS, które posiadają zezwolenie na działalność wydane na mocy niniejszej dyrektywy, są obowiązane zawsze się stosować.

W szczególności właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej, uwzględniając również charakter UCITS zarządzanych przez spółkę zarządzającą, wymagają, aby spółka taka:

- a) stosowała racjonalne procedury administracyjne i procedury księgowo, ustalenia dotyczące zabezpieczenia elektronicznego przetwarzania danych oraz odpowiednie wewnętrzne mechanizmy kontroli, w tym w szczególności zasady dotyczące osobistych transakcji dokonywanych przez swoich pracowników, lub utrzymywania lub zarządzania inwestycjami w instrumenty finansowe w celu inwestowania na rachunek własny, zapewniając przynajmniej, aby każda transakcja, w którą zaangażowane są te UCITS, mogła być odtworzona, dostarczając informacji o jej pochodzeniu, stronach biorących w niej udział, jej charakterze oraz czasie i miejscu jej zawarcia, i aby aktywa UCITS zarządzanych przez spółkę zarządzającą były inwestowane zgodnie z regulaminami funduszy lub dokumentami założycielskimi oraz obowiązującymi przepisami prawnymi;
- b) posiadała taką strukturę i była zorganizowana w taki sposób, aby ograniczyć do minimum ryzyko naruszenia interesów UCITS lub interesów klientów w związku z konfliktem interesów między spółką i jej klientami, między dwoma jej klientami, między jednym z jej klientów a UCITS lub między dwoma UCITS.

2. Każda spółka zarządzająca, posiadająca zezwolenie na działalność umożliwiającą również świadczenie usług w zakresie dyskrecyjnego zarządzania portfelem, o których mowa w art. 6 ust. 3 lit. a):

- a) nie inwestuje całości lub części portfela inwestora w jednostki uczestnictwa przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, którymi spółka ta zarządza, chyba że spółka ta uzyska uprzednio zgodę klienta;
- b) w odniesieniu do usług, określonych w art. 6 ust. 3, podlega przepisom ustanowionym w dyrektywie 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 26.3.1997, s. 22.

3. Bez uszczerbku dla art. 116, Komisja przyjmie do dnia 1 lipca 2010 r. środki wykonawcze określające procedury i ustalenia, o których mowa w ust. 1 lit. a) akapit drugi, oraz struktury i wymogi organizacyjne w celu zminimalizowania konfliktów interesów, o których mowa w ust. 1 lit. b) akapit drugi.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 112 ust. 2.

Artykuł 13

1. Jeżeli prawo macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej zezwala spółkom zarządzającym na upoważnianie stron trzecich, w celu efektywniejszego prowadzenia działalności spółki, do wypełniania w imieniu tych spółek jednego lub kilku ich obowiązków, muszą zostać spełnione wszystkie spośród następujących warunków wstępnych:

- a) spółka zarządzająca musi poinformować właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego w odpowiedni sposób; właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej muszą bezzwłocznie przekazać informacje właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego UCITS;
- b) zlecenie nie może utrudniać skutecznego nadzoru nad spółką zarządzającą, w szczególności nie może utrudniać spółce zarządzającej działania, a UCITS bycia zarządzanym, w sposób najkorzystniejszy dla inwestorów;
- c) jeżeli upoważnienie dotyczy zarządzania inwestycjami, zlecenie musi być udzielone wyłącznie przedsiębiorstwom posiadającym zezwolenie na działalność lub zarejestrowanym w celu zarządzania aktywami i podlegającym nadzorowi ostrożnościowemu; upoważnienie musi być zgodne z kryteriami alokacji inwestycji ustanawianymi okresowo przez spółkę zarządzającą;
- d) w przypadku gdy zlecenie dotyczy zarządzania inwestycjami i jest udzielone przedsiębiorstwu państwa trzeciego, musi być zapewniona współpraca między właściwymi organami nadzoru;
- e) zlecenie w odniesieniu do podstawowego zadania zarządzania inwestycjami nie może być udzielane depozytariuszowi lub innemu przedsiębiorstwu, którego interesy mogą być sprzeczne z interesami spółki zarządzającej lub posiadaczy jednostek uczestnictwa;
- f) muszą istnieć środki umożliwiające osobom kierującym działalnością spółki zarządzającej ciągłe efektywne monitorowanie działalności przedsiębiorstwa, któremu zostało udzielone zlecenie;
- g) zlecenie nie może stanowić utrudnienia dla osób kierujących działalnością spółki zarządzającej w przekazywaniu w dowolnym momencie dalszych poleceń przedsiębiorstwu, któremu powierzono obowiązki, i wycofaniu zlecenia ze skutkiem natychmiastowym, jeśli leży to w interesie inwestorów;

h) uwzględniając charakter obowiązków, które mają być powierzone, przedsiębiorstwo, któremu obowiązki będą powierzone, musi być kwalifikowane i zdolne do przejścia danych obowiązków; oraz

i) w prospektach emisyjnych UCITS muszą być wymienione obowiązki, które spółka zarządzająca może powierzać zgodnie z niniejszym artykułem.

2. Powierzenie przez spółkę zarządzającą obowiązków stronom trzecim nie może w żadnym przypadku wpływać na odpowiedzialność spółki zarządzającej lub depozytariusza. Spółka zarządzająca nie powierza swoich obowiązków w stopniu, który powodowałby, że spółka ta stałaby się podmiotem-skrzynką pocztową.

Artykuł 14

1. Każde państwo członkowskie opracowuje zasady postępowania, które spółki zarządzające posiadające zezwolenie na działalność wydane w tym państwie członkowskim są obowiązane zawsze stosować. Zasady te muszą uwzględniać co najmniej zasady wymienione w niniejszym ustępie. Zasady te muszą zapewniać, aby spółka zarządzająca:

- a) prowadząc działalność gospodarczą, postępowała uczciwie i godziwie, w najlepszym interesie UCITS, którymi zarządza, oraz integralności rynku;
- b) postępowała z należytą fachowością, dbałością i starannością, w najlepszym interesie UCITS, którymi zarządza, oraz integralności rynku;
- c) posiadała i efektywnie stosowała środki i procedury, które są niezbędne do właściwego prowadzenia działalności gospodarczej;
- d) starała się unikać konfliktów interesów, a gdy nie da się ich uniknąć, zapewniała, aby UCITS, którymi zarządza, były odpowiednio godziwie traktowane; oraz
- e) przestrzegała wszelkich wymogów normatywnych stosowanych w odniesieniu do prowadzenia działalności gospodarczej, w celu wspierania osiągnięcia przez inwestorów największych korzyści i wspierania integralności rynku.

2. Bez uszczerbku dla art. 116 Komisja przyjmie do dnia 1 lipca 2010 r. środki wykonawcze mające na celu zapewnienie, że spółka zarządzająca wywiązuje się z obowiązków określonych w ust. 1, a zwłaszcza w celu:

- a) ustanowienia odpowiednich kryteriów postępowania uczciwego i godziwego oraz z należytą fachowością, dbałością i starannością, w najlepszym interesie UCITS;
- b) określenia zasad koniecznych do zagwarantowania, że spółki zarządzające efektywnie stosują środki i procedury, które są niezbędne do właściwego prowadzenia działalności gospodarczej; oraz

- c) określenia kroków, których podjęcia można spodziewać się od spółek zarządzających w celu wykrywania, zapobiegania, zarządzania lub ujawniania konfliktów interesów, oraz ustanowienia odpowiednich kryteriów określania rodzajów konfliktów interesów, których zaistnienie może szkodzić interesom UCITS.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 112 ust. 2.

Artykuł 15

Spółki zarządzające lub, w odpowiednich przypadkach, spółki inwestycyjne, podejmują środki zgodnie z art. 92 i ustanawiają odpowiednie procedury i ustalenia, aby zapewnić właściwe rozpatrywanie skarg inwestorów i niepodlegające żadnym ograniczeniom egzekwowania przez inwestorów swoich praw w przypadku, gdy spółka zarządzająca uzyskała zezwolenie w państwie członkowskim różnym od macierzystego państwa członkowskiego UCITS. Środki te zezwalają inwestorom na wnoszenie skarg w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych ich państwa członkowskiego.

Spółki zarządzające ustanawiają również odpowiednie procedury i czynią ustalenia w celu udostępniania informacji na żądanie obywateli lub właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego UCITS.

SEKCJA 4

Swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług

Artykuł 16

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby spółka zarządzająca posiadająca zezwolenie na działalność wydane przez jej macierzyste państwo członkowskie mogła prowadzić na terytoriach tych państw działalność, na której prowadzenie uzyskała zezwolenie albo poprzez ustanowienie oddziału, albo w ramach swobody świadczenia usług.

Jeżeli spółka zarządzająca, która uzyskała zezwolenie w powyższy sposób, zaproponuje, bez ustanowienia oddziału, wyłącznie na wprowadzanie do obrotu jednostek uczestnictwa UCITS, którymi zarządza zgodnie z załącznikiem II, w państwie członkowskim innym niż macierzyste państwo członkowskie UCITS, bez podejmowania innej działalności lub świadczenia usług, takie wprowadzanie do obrotu podlega jedynie wymogom rozdziału XI.

2. Państwa członkowskie nie uzależniają ustanowienia oddziału lub świadczenia usług od wymogu uzyskania zezwolenia, wymogów kapitałowych jako wkładu lub zastosowania innego środka o skutku równoważnym.

3. Na warunkach określonych w niniejszym artykule, UCITS może swobodnie wyznaczyć spółkę zarządzającą, która uzyskała zezwolenie w innym państwie członkowskim niż to macierzyste państwo członkowskie UCITS, lub być przez nią zarządzane, zgodnie z odpowiednimi przepisami niniejszej dyrektywy i pod warunkiem spełnienia przez spółkę zarządzającą przepisów:

- a) art. 17 lub 18; oraz
- b) art. 19 i 20.

Artykuł 17

1. Oprócz spełnienia warunków wprowadzonych w art. 6 i 7, spółka zarządzająca zamierzająca utworzyć oddział na terytorium innego państwa członkowskiego celem prowadzenia działalności, na którą uzyskała zezwolenie, powiadamia odpowiednio właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego.

2. Państwa członkowskie wymagają od każdej spółki zarządzającej zamierzającej utworzyć oddział na terytorium innego państwa członkowskiego udostępnienia następujących informacji i dokumentów, w związku z powiadomieniem przewidzianym w ust. 1:

- a) nazwy państwa członkowskiego, na którego terytorium spółka zarządzająca planuje utworzenie oddziału;
- b) programu działań wymieniającego przewidywane działania i usługi zgodnie z art. 6 ust. 2 i 3 i strukturę organizacyjną oddziału, który zawiera opis procesu zarządzania ryzykiem wprowadzonego przez spółkę zarządzającą. Zawiera on również opis procedur i ustaleń poczynionych zgodnie z art. 15;
- c) adresu w państwie członkowskim goszczącym spółkę zarządzającą, pod którym można otrzymać dokumenty; oraz
- d) nazwisk osób odpowiedzialnych za zarządzanie oddziałem.

3. Jeżeli właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej nie będą miały powodu, aby podać w wątpliwość poprawność struktury administracyjnej lub sytuacji finansowej spółki zarządzającej, przy uwzględnieniu przewidzianych działań, organy te, w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wszystkich informacji określonych w ust. 2, przekazują te informacje właściwym organom państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą i powiadamiają odpowiednio spółkę zarządzającą. Organ te przekazują również szczegóły dotyczące systemu rekompensat, przewidzianych w celu ochrony inwestorów.

W przypadku gdy właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej odmówią przekazania informacji, określonych w ust. 2, właściwym organom państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą, władze te uzasadnią spółce zarządzającej, której to dotyczy, przyczyny takiej odmowy w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wszystkich informacji. Odmowa lub brak odpowiedzi wiąże się z możliwością skierowania sprawy do sądu w macierzystym państwie członkowskim spółki zarządzającej.

Jeżeli spółka zarządzająca pragnie prowadzić działalność zarządzania zbiorowym portfelem, o którym mowa w załączniku II, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej załączają do dokumentacji wysłanej właściwym organom spółki zarządzającej goszczącego państwa członkowskiego zaświadczenie, że spółka zarządzająca uzyskała zezwolenie zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, opis zakresu zezwolenia spółki zarządzającej oraz szczegóły dotyczące ewentualnych ograniczeń co do typu UCITS, na zarządzanie którymi spółka zarządzająca ma zezwolenie.

4. Spółka zarządzająca prowadząca działalność za pośrednictwem oddziału na terytorium goszczącego państwa członkowskiego stosuje się do przepisów ustanowionych przez państwo członkowskie goszczące spółkę zarządzającą na podstawie art. 14.

5. Właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą są odpowiedzialne za nadzorowanie zgodności z ust. 4.

6. Zanim oddział spółki zarządzającej rozpocznie działalność, właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą, w terminie dwóch miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 2, przygotowują się do nadzorowania zgodności spółki zarządzającej z zasadami należącymi do ich obszaru odpowiedzialności.

7. Z chwilą otrzymania powiadomienia ze strony właściwych organów państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą lub z chwilą upływu terminu przewidzianego w ust. 6 przy braku powiadomienia ze strony tych organów, oddział może zostać utworzony i rozpocząć działalność.

8. W przypadku zmiany wszelkich danych przekazywanych zgodnie z ust. 2 lit. b), c) lub d) spółka zarządzająca przekazuje pisemne powiadomienie o tej zmianie właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej i państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą nie później niż miesiąc przed wprowadzeniem zmiany, w celu umożliwienia właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej podjęcia decyzji w sprawie zmiany na podstawie ust. 3, a właściwym organom państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą podjęcia tej decyzji na podstawie ust. 6.

9. W przypadku zmiany danych, przekazywanych na podstawie ust. 3 akapit pierwszy, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej kierują do właściwych organów państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą odpowiednie powiadomienie.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej aktualizują informacje zawarte w zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 3 akapit trzeci, i informują właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą, jeżeli zmianie ulegnie zakres zezwolenia spółki zarządzającej lub szczegóły dotyczące ograniczeń co do typów UCITS, na zarządzanie którymi spółka zarządzająca ma zezwolenie.

Artykuł 18

1. Jakakolwiek spółka zarządzająca, zamierzająca prowadzić działalność, na którą uzyskała zezwolenie, na terytorium innego państwa członkowskiego po raz pierwszy w ramach swobody świadczenia usług, przekazuje właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej następujące informacje:

- a) nazwę państwa członkowskiego, na którego terytorium spółka zarządzająca zamierza prowadzić działalność; oraz
- b) program działań zawierający przewidywane działania i usługi, określone w art. 6 ust. 2 i 3, który zawiera opis procesu zarządzania ryzykiem wprowadzonego przez spółkę zarządzającą. Zawiera on również opis procedur i ustaleń poczynionych zgodnie z art. 15.

2. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej, w terminie jednego miesiąca od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1, przesyłają te informacje właściwym organom państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej przekazują również szczegóły dotyczące stosowanych systemów rekompensat, przewidzianych w celu ochrony inwestorów.

Jeżeli spółka zarządzająca pragnie kontynuować działalność zarządzania zbiorowym portfelem, o których mowa w załączniku II, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej załączają do dokumentacji wysłanej właściwym organom państwa goszczącego spółki zarządzającej zaświadczenie, że spółka zarządzająca uzyskała zezwolenie zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, opis zakresu zezwolenia spółki zarządzającej oraz szczegóły dotyczące ewentualnych ograniczeń co do typu UCITS, na zarządzanie którymi spółka zarządzająca ma zezwolenie.

Nie naruszając art. 20 i 93, spółka zarządzająca może następnie rozpocząć działalność w państwie członkowskim goszczącym spółkę zarządzającą.

3. Spółka zarządzająca prowadząca działalność w ramach swobody świadczenia usług stosuje się do przepisów ustanowionych przez macierzyste państwo członkowskie spółki zarządzającej na podstawie art. 14.

4. W przypadku zmiany treści informacji przekazywanych na podstawie ust. 1 lit. b) spółka zarządzająca przekazuje pisemne powiadomienie o zmianie właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej i państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą przed wprowadzeniem zmiany. Właściwe organy państwa macierzystego spółki zarządzającej aktualizują informacje zawarte w zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 2, i informują właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą, jeżeli zmianie ulegnie zakres zezwolenia spółki zarządzającej lub szczegóły dotyczące ograniczeń co do typów UCITS, na zarządzanie którymi spółka zarządzająca ma zezwolenie.

Artykuł 19

1. Spółka zarządzająca prowadząca działalność w zakresie transgranicznego zbiorowego zarządzania portfelem poprzez ustanowienie oddziału lub w ramach swobody świadczenia usług stosuje się do przepisów macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej dotyczących organizacji spółki zarządzającej, w tym ustaleń dotyczących upoważnień, procedur zarządzania ryzykiem, zasad ostrożnościowych i nadzoru, procedur, o których mowa w art. 12, oraz wymogów sprawozdawczości spółki zarządzającej. Zasady te nie są bardziej restrykcyjne niż te odnoszące się do spółek zarządzających prowadzących działalność wyłącznie w swoim macierzystym państwie członkowskim.

2. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej odpowiadają za nadzorowanie zgodności z ust. 1.

3. Spółka zarządzająca prowadząca działalność w zakresie transgranicznego zbiorowego zarządzania portfelem poprzez ustanowienie oddziału lub zgodnie ze swobodą świadczenia usług stosuje się do przepisów macierzystego państwa członkowskiego UCITS dotyczących założenia i funkcjonowania UCITS, w szczególności przepisów mających zastosowanie do:

- a) zakładania UCITS i wydawania im zezwoleń;
- b) emisji i umarzania jednostek uczestnictwa i udziałów;
- c) polityki i ograniczeń inwestycyjnych, w tym obliczenia całkowitej wartości ekspozycji i efektu dźwigni;
- d) ograniczeń w zakresie udzielania i zaciągania pożyczek i niepokrytej sprzedaży;
- e) wyceny aktywów i księgowości UCITS;
- f) obliczania ceny emisyjnej lub ceny umorzenia oraz błędów w obliczaniu wartości aktywów netto i związanych z nimi rekompensat dla inwestorów;
- g) dystrybucji lub reinwestycji zysków;
- h) wymogów ujawniania informacji i sprawozdawczości przez UCITS, w tym prospektu emisyjnego, kluczowych informacji dla inwestorów i sprawozdań okresowych;
- i) zasad wprowadzania do obrotu;
- j) relacji z posiadaczami jednostek uczestnictwa;
- k) łączenia i restrukturyzacji UCITS;
- l) likwidacji UCITS;
- m) w stosownych przypadkach, treści rejestru posiadaczy jednostek uczestnictwa;
- n) opłaty związane z wydawaniem zezwoleń i z nadzorem dotyczące UCITS; oraz
- o) wykonywania przez posiadaczy jednostek prawa do głosowania i innych praw związanych z lit. a)–m).

4. Spółka zarządzająca spełnia obowiązki określone w regulaminie funduszu lub w dokumentach założycielskich, a także obowiązki określone w prospekcie emisyjnym, zgodnie z obowiązującym prawem, jak określono w ust. 1 i 3.

5. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS są odpowiedzialne za nadzorowanie zgodności z ust. 3 i 4.

6. Spółka zarządzająca podejmuje decyzje i ponosi odpowiedzialność za przyjmowanie i wdrażanie wszystkich ustaleń i decyzji organizacyjnych, które są niezbędne do zapewnienia przestrzegania przepisów dotyczących założenia i funkcjonowania UCITS oraz wypełniania obowiązków określonych w regulaminie funduszu lub w dokumentach założycielskich i spełniania wymogów określonych w prospekcie emisyjnym.

7. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej są odpowiedzialne za nadzorowanie prawidłowości ustaleń i organizacji spółki zarządzającej, tak aby spółka zarządzająca była w stanie stosować się do obowiązków i przepisów związanych z założeniem i funkcjonowaniem wszystkich UCITS, którymi zarządza.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby żadna spółka zarządzająca, która uzyskała zezwolenie w państwie członkowskim, nie podlegała dodatkowym wymogom ustanowionym w macierzystym państwie członkowskim UCITS dotyczącym kwestii objętych niniejszą dyrektywą, z wyjątkiem przypadków, o których wyraźnie wspomniano w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 20

1. Bez uszczerbku dla art. 5, spółka zarządzająca, która wnioskuje o zarządzanie UCITS mającym siedzibę w innym państwie członkowskim, dostarcza właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego UCITS następujące dokumenty:

- a) pisemną umowę z depozytariuszem, o której mowa w art. 23 i 33; oraz
- b) informacje dotyczące upoważnień do zadań zarządzania inwestycjami i administracją, o których mowa w załączniku II.

Jeżeli spółka zarządzająca zarządza już innym UCITS tego samego typu w macierzystym państwie członkowskim UCITS, wystarczające będzie odniesienie do już dostarczonej dokumentacji.

2. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia zgodności z zasadami, za które odpowiedzialne są właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS, mogą one zażądać od właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej wyjaśnień i informacji dotyczących dokumentacji, o której mowa w ust. 1, oraz w oparciu o zaświadczenie, o którym mowa w art. 17 i 18, informacji dotyczących tego, czy rodzaj funduszu, dla którego wnosi się o zezwolenie, objęty jest zakresem zezwolenia spółki zarządzającej. W stosownych przypadkach właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej dostarczają swoją opinię w terminie 10 dni roboczych od pierwotnego wniosku.

3. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS mogą odrzucić wniosek spółki zarządzającej, tylko jeżeli:

- a) spółka zarządzająca nie stosuje się do zasad należących do zakresu jej odpowiedzialności zgodnie z art. 19;
- b) właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej nie zezwoliły jej na zarządzanie typem UCITS, dla którego wnosi się o zezwolenie; lub
- c) spółka zarządzająca nie dostarczyła dokumentacji, o której mowa w ust. 1.

Przed odrzuceniem wniosku właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS konsultują się z właściwymi organami macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej.

4. Spółka zarządzająca powiadamia właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS o wszelkich dalszych istotnych zmianach w dokumentacji, o której mowa w ust. 1.

Artykuł 21

1. Państwo członkowskie goszczące spółkę zarządzającą może wymagać do celów statystycznych od wszystkich spółek zarządzających posiadających oddziały na ich terytoriach składania właściwym organom w państwie członkowskim goszczącym spółkę zarządzającą okresowych sprawozdań w sprawie działalności tych spółek zarządzających, w tym goszczącym państwie członkowskim.

2. Państwo członkowskie goszczące spółkę zarządzającą może wymagać od spółek zarządzających, prowadzących działalność na jego terytorium poprzez ustanowienie oddziału lub w ramach swobody świadczenia usług, przedstawienia im informacji niezbędnych dla monitorowania przestrzegania przez te spółki obowiązujących je przepisów, za które odpowiedzialne jest państwo członkowskie goszczące spółkę zarządzającą.

Wymogi te nie mogą być bardziej restrykcyjne niż normy wprowadzane przez to samo państwo członkowskie wobec spółek zarządzających posiadających zezwolenie w tym państwie członkowskim w celu monitorowania przestrzegania przez nie tych samych norm.

Spółki zarządzające zapewniają za pośrednictwem procedur i ustaleń, o których mowa w art. 15, umożliwienie właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego UCITS otrzymania bezpośrednio od spółki zarządzającej informacji, o których mowa w niniejszym ustępie.

3. W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą uznają, że spółka zarządzająca posiadająca oddział lub świadcząca usługi na terytorium tego państwa narusza jedną z zasad, za które są one odpowiedzialne, organy te żądają od danej spółki zarządzającej zaprzestania tych naruszeń i informują właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej.

4. Jeżeli dana spółka zarządzająca odmówi przedstawienia państwu członkowskiemu goszczącemu spółkę zarządzającą informacji należących do zakresu jej odpowiedzialności lub nie podejmie niezbędnych czynności w celu zaprzestania naruszeń, o których mowa w ust. 3, właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą przekazują stosowne powiadomienie właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej, możliwie jak najwcześniej, zastosują wszelkie właściwe środki w celu zapewnienia, aby dana spółka zarządzająca przedstawiła informacje wymagane zgodnie z ust. 2 przez państwo członkowskie goszczące spółkę zarządzającą lub zaprzestała naruszeń. Właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą są powiadamiane o charakterze tych środków.

5. Jeżeli, pomimo zastosowania przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej środków lub w przypadku gdy środki te okażą się niewłaściwe lub nie będą dostępne w danym państwie członkowskim, spółka zarządzająca nadal odmawia przedstawienia informacji wymaganych zgodnie z ust. 2 przez państwo członkowskie goszczące spółkę zarządzającą lub nadal narusza przepisy prawne i regulacje, o których mowa w tym samym ustępie i które obowiązują w państwie członkowskim goszczącym spółkę zarządzającą, właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą mogą, po powiadomieniu właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej, zastosować właściwe środki, włącznie ze środkami z art. 98 i 99, w celu zapobiegania dalszym naruszeniom lub w celu karania dalszych naruszeń i, stosownie do przypadku, uniemożliwienia tej spółce zarządzającej zawierania dalszych transakcji na terytorium tego państwa. Państwa członkowskie zapewniają możliwość doręczania na ich terytorium dokumentów prawnych, potrzebnych do zastosowania tych środków wobec spółek zarządzających. Jeżeli usługą świadczoną w państwie członkowskim goszczącym spółkę zarządzającą jest zarządzanie UCITS, goszczące państwo członkowskie może zażądać od tej spółki, aby zaprzestała ona zarządzania UCITS.

6. Przyjęcie każdego środka na mocy ust. 4 lub 5, który wiąże się ze środkami lub karami, jest odpowiednio uzasadnione i podane do wiadomości danej spółki zarządzającej. Zastosowanie każdego tego rodzaju środka wiąże się z prawem skierowania sprawy do sądów w państwie członkowskim, które środek ten wprowadziło.

7. Przed zastosowaniem procedury ustanowionej w ust. 3, 4 lub 5 właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą mogą, w nagłych przypadkach, zastosować wszelkie środki ostrożności niezbędne w celu ochrony interesów inwestorów i innych osób, wobec których świadczone są usługi. Komisja i właściwe organy innych zainteresowanych państw członkowskich są jak najszybciej poinformowane o takich środkach.

Po konsultacjach z właściwymi organami danych państw członkowskich, Komisja może zdecydować, czy takie państwo członkowskie musi zmienić lub uchylić te środki.

8. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej konsultują się z właściwymi organami macierzystego państwa członkowskiego UCITS przed wycofaniem zezwolenia udzielonego spółce zarządzającej. W takich przypadkach właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS stosują właściwe środki w celu zabezpieczenia interesów inwestorów. Środki te mogą obejmować decyzje mające na celu uniemożliwienie danej spółce zarządzającej dokonywanie jakichkolwiek dalszych transakcji na jego terytorium.

Co dwa lata Komisja przedstawia sprawozdanie dotyczące takich przypadków.

9. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o liczbie i rodzaju przypadków odmowy wydania zezwolenia na podstawie art. 17 lub odrzucenia wniosku na podstawie art. 20 oraz o zastosowaniu wszelkich środków na podstawie ust. 5 niniejszego artykułu.

Co dwa lata Komisja przedstawia sprawozdanie dotyczące takich przypadków.

ROZDZIAŁ IV

OBOWIĄZKI DOTYCZĄCE DEPOZYTARIUSZA

Artykuł 22

1. Aktywa funduszu wspólnego powierza się do przechowania depozytariuszowi.
2. Odpowiedzialności depozytariusza, o której mowa w art. 24, nie narusza fakt, że powierzył on osobie trzeciej wszystkie lub niektóre z aktywów będących u niego na przechowaniu.
3. Depozytariusz:
 - a) zapewnia, aby sprzedaż, emisja, odkup, umorzenie i unieważnienie jednostek uczestnictwa, realizowane w imieniu funduszu wspólnego lub przez spółkę zarządzającą, wykonywane były zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa krajowego oraz regulaminem funduszu;
 - b) zapewnia, aby wartość jednostek uczestnictwa obliczana była zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa krajowego oraz regulaminem funduszu;
 - c) wykonuje polecenia spółki zarządzającej, o ile nie są one niezgodne z mającymi zastosowanie przepisami prawa krajowego lub regulaminem funduszu;
 - d) zapewnia, aby w transakcjach związanych z aktywami funduszu wspólnego wszystkie płatności przekazywane mu były w zwyczajowo ustalonych terminach;
 - e) zapewnia, aby zyski funduszu wspólnego były przeznaczane na cele zgodne z mającymi zastosowanie przepisami prawa krajowego oraz regulaminem funduszu.

Artykuł 23

1. Depozytariusz ma swoją statutową siedzibę albo prowadzi przedsiębiorstwo w macierzystym państwie członkowskim UCITS.
2. Depozytariusz jest instytucją podlegającą ostrożnościowym przepisom i stałemu nadzorowi. Przedstawia on również wystarczające finansowe i zawodowe gwarancje na to, że jest w stanie prowadzić przedsiębiorstwo jako depozytariusz i wypełnić związane z tą funkcją zobowiązania.
3. Państwa członkowskie ustalają, które kategorie instytucji określonych w ust. 2 są odpowiednie do pełnienia funkcji depozytariuszy.
4. Depozytariusz umożliwia właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego UCITS otrzymanie na wniosek wszelkich informacji, jakie depozytariusz ten otrzymał w ramach wykonywania swoich obowiązków i które są niezbędne dla właściwych organów do kontroli przestrzegania przez UCITS niniejszej dyrektywy.

5. Jeżeli macierzyste państwo członkowskie spółki zarządzającej nie jest macierzystym państwem członkowskim UCITS, depozytariusz podpisuje ze spółką zarządzającą umowę na piśmie, regulującą przepływ informacji uznawanych za niezbędne do umożliwienia mu przestrzegania obowiązków określonych w art. 22 i innych przepisach prawnych, wykonawczych lub administracyjnych, i które są przydatne dla depozytariuszy w macierzystym państwie członkowskim UCITS.

6. Komisja może przyjąć środki wykonawcze odnośnie do środków, jakie powinien podjąć depozytariusz, aby wywiązać się z obowiązków wobec UCITS, którym zarządza spółka zarządzająca prowadząca przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim, łącznie z danymi, które należy włączyć do umowy standardowej zawieranej przez depozytariusza i spółkę zarządzającą, zgodnie z ust. 5.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 112 ust. 2.

Artykuł 24

Depozytariusz odpowiada, zgodnie z prawem krajowym macierzystego państwa członkowskiego UCITS, przed spółką zarządzającą i posiadaczami jednostek uczestnictwa za wszelkie straty poniesione przez nich w wyniku nieuzasadnionego niewykonania przez siebie obowiązków lub ich niewłaściwego wykonania.

Odpowiedzialność wobec posiadaczy jednostek uczestnictwa można egzekwować bezpośrednio lub pośrednio przez spółkę zarządzającą, w zależności od prawnego charakteru stosunków między depozytariuszem, spółką zarządzającą a posiadaczami jednostek uczestnictwa.

Artykuł 25

1. Żadna spółka nie może prowadzić działalności jednocześnie jako spółka zarządzająca i depozytariusz.
2. W kontekście pełnionych przez siebie ról, spółka zarządzająca i depozytariusz działają niezależnie i wyłącznie w interesie posiadaczy jednostek.

Artykuł 26

Przepisy prawa lub regulamin funduszu ustanawiają warunki zmiany spółki zarządzającej i depozytariusza oraz zasady zapewnienia ochrony interesów posiadaczy jednostek uczestnictwa w razie takiej zmiany.

ROZDZIAŁ V

OBOWIĄZKI DOTYCZĄCE FUNDUSZY INWESTYCYJNYCH

SEKCJA 1

Warunki podejmowania działalności gospodarczej

Artykuł 27

Dostęp do podejmowania działalności gospodarczej przez spółkę inwestycyjną podlega wymogowi uzyskania zezwolenia przyznanego przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki inwestycyjnej.

Państwa członkowskie określają formę prawną, jaką spółka inwestycyjna musi przybrać.

Statutowa siedziba spółki inwestycyjnej znajduje się w macierzystym państwie członkowskim spółki inwestycyjnej.

Artykuł 28

Żadna spółka inwestycyjna nie może prowadzić innej działalności niż określona w art. 1 ust. 2.

Artykuł 29

1. Bez uszczerbku dla innych ogólnie obowiązujących warunków przewidzianych w prawie krajowym, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki inwestycyjnej nie wydają zezwolenia na działalność spółce inwestycyjnej, która nie wyznaczyła spółki zarządzającej, chyba że spółka inwestycyjna posiada odpowiedni kapitał założycielski równy co najmniej 300 000 EUR.

Dodatkowo, jeżeli spółka inwestycyjna nie wyznaczyła spółki zarządzającej, która uzyskała zezwolenie na działalność na mocy niniejszej dyrektywy, stosuje się następujące zasady:

- a) zezwolenie nie może być wydane, chyba że do wniosku o wydanie zezwolenia jest dołączany program działań określający, co najmniej, strukturę organizacyjną spółki inwestycyjnej;
- b) dyrektorzy spółki inwestycyjnej muszą cieszyć się nieposzlakowaną opinią i posiadać odpowiednie doświadczenie również w odniesieniu do danego rodzaju działalności prowadzonej przez spółkę inwestycyjną i w tym celu nazwiska tych osób i każdej osoby przejmującej ich obowiązki muszą być bezzwłocznie podane do wiadomości właściwych organów; decyzje dotyczące prowadzenia działalności spółki inwestycyjnej muszą być podejmowane przez co najmniej dwie osoby spełniające te warunki; a „dyrektorzy” oznaczają osoby, które z mocy prawa lub na podstawie dokumentów założycielskich reprezentują spółkę inwestycyjną lub które faktycznie ustalają politykę spółki; oraz
- c) w przypadku istnienia ścisłych powiązań między spółką inwestycyjną a innymi osobami fizycznymi lub prawnymi właściwe organy muszą udzielić zezwolenia wyłącznie wtedy, gdy powiązania te nie uniemożliwiają skutecznego sprawowania funkcji nadzorczych.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki inwestycyjnej odmawiają wydania zezwolenia, jeżeli przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne państwa trzeciego dotyczące osób fizycznych lub prawnych, z którymi spółka inwestycyjna jest ściśle powiązana, lub trudności związane z ich stosowaniem uniemożliwiają skuteczne sprawowanie funkcji nadzorczych.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki inwestycyjnej wymagają od spółek inwestycyjnych przedstawienia tym organom potrzebnych im informacji.

2. Jeżeli spółka inwestycyjna nie wyznaczyła spółki zarządzającej, spółka inwestycyjna jest powiadamiana w terminie sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku o tym, czy zezwolenie zostało wydane. W każdym przypadku odmowy wydania zezwolenia, podaje się uzasadnienie.

3. Spółka inwestycyjna może rozpocząć działalność z chwilą wydania zezwolenia.

4. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki inwestycyjnej mogą wycofać zezwolenie wydane spółce inwestycyjnej podlegającej przepisom niniejszej dyrektywy wyłącznie, w przypadku gdy spółka ta:

- a) nie wykorzysta zezwolenia w terminie 12 miesięcy, definitywnie zrezygnuje z zezwolenia lub zaprzestaje prowadzenia działalności objętej niniejszą dyrektywą ponad sześć miesięcy wcześniej, chyba że zainteresowane państwo członkowskie przewidziało w takich przypadkach utratę ważności tego zezwolenia;
- b) uzyskała zezwolenie, składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;
- c) nie spełnia już warunków, na których podstawie zezwolenie zostało wydane;
- d) poważnie lub systematycznie naruszała przepisy przyjęte na podstawie niniejszej dyrektywy; lub
- e) podlega jednemu z przypadków, w którym prawo krajowe przewiduje wycofanie zezwolenia.

SEKCJA 2

Warunki działalności

Artykuł 30

Artykuły 13 i 14 stosuje się odpowiednio wobec spółek inwestycyjnych, które nie wyznaczyły spółki zarządzającej posiadającej zezwolenie na działalność wydane na mocy niniejszej dyrektywy.

Do celów artykułów, o których mowa w ust. 1, „spółka zarządzająca” oznacza „spółkę inwestycyjną”.

Spółki inwestycyjne zarządzają wyłącznie aktywami swoich własnych portfeli i, niezależnie od okoliczności, nie uzyskują zlecenia do zarządzania aktywami w imieniu strony trzeciej.

Artykuł 31

Macierzyste państwo członkowskie każdej spółki inwestycyjnej opracowuje zasady ostrożnościowe, których spółki inwestycyjne, które nie wyznaczyły spółki zarządzającej posiadającej zezwolenie na działalność wydane na mocy niniejszej dyrektywy, są obowiązane zawsze przestrzegać.

W szczególności właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki inwestycyjnej, uwzględniając również charakter spółki inwestycyjnej, wymagają, aby spółka ta stosowała właściwe procedury administracyjne i procedury księgowe, przepisy z zakresu kontroli i zabezpieczenia elektronicznego przetwarzania danych oraz odpowiednie wewnętrzne mechanizmy kontroli, w tym, w szczególności, zasady dotyczące osobistych transakcji dokonywanych przez swoich pracowników, lub utrzymywania lub zarządzania inwestycjami w instrumenty finansowe, w celu inwestowania własnego kapitału założycielskiego, zapewniając, co najmniej, aby każda transakcja, w której spółka bierze udział, mogła być zrekonstruowana, dostarczając informacji o jej pochodzeniu, biorących w niej udział stronach, jej charakterze oraz czasie i miejscu jej zawarcia, i aby aktywa spółki były inwestowane zgodnie z dokumentami założycielskimi i obowiązującymi przepisami prawnymi.

SEKCJA 3

Obowiązki dotyczące depozytariusza

Artykuł 32

1. Aktywa spółki inwestycyjnej są powierzone do przechowania depozytariuszowi.

2. Odpowiedzialność depozytariusza, o której mowa w art. 34, nie jest naruszona poprzez fakt, że depozytariusz powierzył osobie trzeciej wszystkie lub niektóre z aktywów będących u niego na przechowaniu.

3. Depozytariusz zapewnia:

- a) aby sprzedaż, emisja, odkup, umorzenie i unieważnienie jednostek uczestnictwa, realizowane przez spółkę inwestycyjną lub w imieniu spółki, wykonywane były zgodnie z przepisami prawa oraz dokumentami założycielskimi spółki inwestycyjnej;
- b) aby w transakcjach związanych z aktywami spółki inwestycyjnej wszystkie płatności przekazywane mu były w zwyczajowo ustalonych terminach; oraz
- c) aby zyski spółki inwestycyjnej były przeznaczane na cele zgodne z przepisami prawa oraz jej dokumentami założycielskimi.

4. Macierzyste państwa członkowskie spółek inwestycyjnych mogą podjąć decyzję, że spółki inwestycyjne mające swe siedziby na ich terytorium, wprowadzające do obrotu swoje jednostki wyłącznie za pośrednictwem jednej lub więcej giełd papierów wartościowych, na których ich jednostki są dopuszczone do oficjalnych notowań giełdowych, nie muszą posiadać depozytariuszy w rozumieniu niniejszej dyrektywy.

Przepisów art. 76, 84 i 85 nie stosuje się do tych spółek inwestycyjnych. Jednakże zasady wyceny aktywów tych spółek inwestycyjnych są zawarte w mających zastosowanie przepisach prawa krajowego lub w dokumentach założycielskich tych spółek.

5. Macierzyste państwo członkowskie spółki inwestycyjnej może podjąć decyzję, że spółki inwestycyjne mające swe siedziby na ich terytorium, wprowadzające do obrotu co najmniej 80 % swoich jednostek za pośrednictwem jednej lub kilku giełd papierów wartościowych wskazanych w ich dokumentach założycielskich, nie muszą posiadać depozytariuszy w rozumieniu niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że ich jednostki są dopuszczone do oficjalnych notowań giełdowych na giełdach papierów wartościowych tych państw członkowskich, na których terytorium te jednostki wprowadzane są do obrotu, oraz pod warunkiem że wszystkie transakcje, jakie dana spółka inwestycyjna realizuje poza giełdą papierów wartościowych, będą realizowane wyłącznie po cenach giełdowych.

Dokumenty założycielskie spółki inwestycyjnej wskazują giełdę papierów wartościowych w kraju, w którym jednostki danej spółki wprowadzane są do obrotu, których ceny określać będą ceny, po których spółka będzie realizować wszystkie transakcje pozagiełdowe w tym kraju.

Państwo członkowskie korzysta z odstępstwa przewidzianego w akapicie pierwszym tylko wtedy, jeżeli uzna, że interesy posiadaczy jednostek są chronione tak samo jak interesy posiadaczy jednostek uczestnictwa w UCITS, posiadających depozytariuszy w rozumieniu niniejszej dyrektywy.

Spółki inwestycyjne, o których mowa w niniejszym ustępie oraz w ust. 4, w szczególności:

- a) w przypadku braku odpowiedniego przepisu prawa krajowego określają w swoich dokumentach założycielskich metody obliczania wartości aktywów netto na jednostkę;
- b) interweniują na rynku, w celu zapobiegania odchyleniom wartości giełdowej swoich jednostek o więcej niż 5 % od wartości aktywów netto na te jednostki;
- c) ustalają wartość aktywów netto na swoje jednostki, podają ją właściwym organom przynajmniej dwa razy w tygodniu i publikują ją dwa razy w miesiącu.

Przynajmniej dwa razy w miesiącu niezależny biegły rewident ustala, czy obliczanie wartości jednostek jest wykonywane zgodnie z przepisami prawa i dokumentami założycielskimi spółki inwestycyjnej.

Przy tej okazji biegły rewident zapewnia, aby aktywa spółki inwestycyjnej były inwestowane zgodnie z zasadami określonymi w przepisach prawa i w dokumentach założycielskich spółki inwestycyjnej.

6. Państwa członkowskie informują Komisję o tym, które spółki inwestycyjne korzystają z odstępstw przewidzianych w ust. 4 i 5.

Artykuł 33

1. Depozytariusz ma statutową siedzibę albo prowadzi przedsiębiorstwo w tym samym państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba spółki inwestycyjnej.

2. Depozytariusz jest instytucją podlegającą ostrożnościowym przepisom i stałemu nadzorowi.

3. Państwa członkowskie ustalają, które kategorie instytucji określonych w ust. 2 są odpowiednie do pełnienia funkcji depozytariuszy.

4. Depozytariusz umożliwia właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego UCITS otrzymanie na wniosek wszelkich informacji, jakie otrzymał depozytariusz w ramach wykonywania swoich obowiązków i które są niezbędne dla właściwych organów do kontroli przestrzegania przez UCITS niniejszej dyrektywy.

5. Jeżeli macierzyste państwo członkowskie spółki zarządzającej nie jest macierzystym państwem członkowskim UCITS, depozytariusz podpisuje ze spółką zarządzającą umowę na piśmie, regulującą przepływ informacji uznawanych za niezbędne do umożliwienia mu przestrzegania obowiązków określonych w art. 32 i innych przepisach prawnych, wykonawczych lub administracyjnych, i które są przydatne dla depozytariuszy w macierzystym państwie członkowskim UCITS.

6. Komisja może przyjąć środki wykonawcze odnośnie do środków, jakie powinien podjąć depozytariusz, aby wywiązać się z obowiązków wobec UCITS, którym zarządza spółka zarządzająca prowadząca przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim, łącznie z danymi, które należy włączyć do umowy standardowej zawieranej przez depozytariusza i spółkę zarządzającą, zgodnie z ust. 5.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 112 ust. 2.

Artykuł 34

Depozytariusz odpowiada, zgodnie z prawem krajowym macierzystego państwa członkowskiego spółki inwestycyjnej, przed spółką inwestycyjną i posiadaczami jednostek uczestnictwa, za wszelkie straty poniesione przez nich w wyniku nieuzasadnionego niewykonania przez siebie obowiązków lub ich niewłaściwego wykonania.

Artykuł 35

1. Żadna spółka nie może prowadzić działalności jednocześnie jako spółka inwestycyjna i depozytariusz.

2. W kontekście pełnionej przez siebie roli, depozytariusz działa wyłącznie w interesie posiadaczy jednostek uczestnictwa.

Artykuł 36

Przepisy prawa lub dokumenty założycielskie spółki inwestycyjnej określają warunki zmiany depozytariusza oraz zasady zapewnienia ochrony interesów posiadaczy jednostek uczestnictwa w razie takiej zmiany.

ROZDZIAŁ VI

ŁĄCZENIE UCITS

SEKCJA 1

Zasady łączenia ucits, zezwolenie na łączenie i zatwierdzenie łączenia

Artykuł 37

Do celów niniejszego rozdziału pojęcie UCITS obejmuje jego subfundusze.

Artykuł 38

1. Na warunkach określonych w niniejszym rozdziale oraz bez względu na sposób ustanowienia UCITS określony w art. 1 ust. 3, państwa członkowskie zezwalają na łączenie transgraniczne i krajowe, określone w art. 2 ust. 1 lit. q) i r), zgodnie z jedną lub wieloma metodami łączenia, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. p).

2. Metody łączenia stosowane przy łączeniu transgranicznym, zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. q), muszą być przewidziane przepisami prawa macierzystego państwa członkowskiego łączonych UCITS.

Metody łączenia stosowane przy łączeniu krajowym, jak zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. r), należy przewidzieć przepisami prawa tego państwa członkowskiego, w którym UCITS posiada swoją siedzibę.

Artykuł 39

1. Łączenie jest uwarunkowane uzyskaniem uprzedniego zezwolenia od właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmowanego.

2. UCITS przejmowany udostępnia właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego następujące informacje:

- a) wspólny projekt warunków proponowanego łączenia, należycie zatwierdzony przez UCITS przejmowane i UCITS przejmujące;
- b) zaktualizowaną wersję prospektu emisyjnego oraz kluczowych informacji dla inwestorów UCITS przejmującego, o których mowa w art. 78, jeśli ma ono swoją siedzibę w innym państwie członkowskim;
- c) oświadczenie złożone przez każdego z depozytariuszy UCITS przejmowanego i przejmującego potwierdzające, że, zgodnie z art. 41, sprawdzili oni zgodność danych wymienionych w art. 40 ust. 1 lit. a), f) i g) z wymogami niniejszej dyrektywy i regulaminem funduszu lub dokumentami założycielskimi swoich UCITS; oraz
- d) informacje dotyczące proponowanego łączenia, jakie UCITS przejmowane i UCITS przejmujące zamierzają przekazać posiadaczom swoich jednostek uczestnictwa.

Informacje te są przekazywane w taki sposób, aby zarówno właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmowanego, jak i przejmującego mogły czytać je w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych tego lub tych państw członkowskich, lub też w języku zatwierdzonym przez te zainteresowane właściwe organy.

3. Kiedy dokumenty zostaną skompletowane, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmowanego bezzwłocznie przekazują kopie informacji, o których mowa w ust. 2, właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmującego. Odpowiednio właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmowanego i przejmującego rozważają potencjalne skutki proponowanego łączenia dla posiadaczy zarówno jednostek uczestnictwa przejmowanego, jak i przejmującego UCITS, aby ocenić, czy posiadaczom jednostek uczestnictwa dostarczane są odpowiednie informacje.

Jeśli uznają to za konieczne, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmowanego mogą zażądać na piśmie, by informacje przekazywane posiadaczom jednostek uczestnictwa UCITS przejmowanego zostały doprecyzowane.

Jeśli uznają to za konieczne, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmującego mogą zażądać na piśmie, najpóźniej w terminie 15 dni roboczych od otrzymania kopii informacji, o których mowa w ust. 2, by przejmujący UCITS zmienił informacje, mające być przekazane posiadaczom jego jednostek.

W takim przypadku właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmującego kierują wyraz braku akceptacji do właściwych władz macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmowanego. Informują one właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmowanego, w terminie 20 dni roboczych od momentu powiadomienia, czy zaakceptowały po zmianach informację, jaką proponuje się przekazać posiadaczom jednostek uczestnictwa UCITS przejmującego.

4. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmowanego udzielają zezwolenia na proponowane łączenie, jeśli spełnione zostały następujące warunki:

- a) proponowane łączenie spełnia wszystkie wymogi art. 39–42;
- b) UCITS przejmujący otrzymał powiadomienie, zgodnie z art. 93, o możliwości wprowadzenia do obrotu swoich jednostek uczestnictwa we wszystkich państwach członkowskich, w których UCITS przejmowany otrzymał zezwolenie na działalność, albo otrzymał powiadomienie o możliwości wprowadzenia do obrotu swoich jednostek uczestnictwa zgodnie z art. 93; oraz
- c) właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmowanego i przejmującego zaakceptują informacje, jakie proponuje się udostępnić posiadaczom jednostek uczestnictwa, lub nie wpłynął żaden wyraz braku akceptacji ze strony właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmującego zgodnie z ust. 3 akapit czwarty.

5. Jeżeli właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmowanego uznają, że dokumenty nie są kompletne, żądają dodatkowych informacji najpóźniej w terminie 10 dni roboczych po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 2.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmowanego informują UCITS przejmowane o tym, czy wydały czy nie zezwolenie na łączenie, w terminie 20 dni roboczych od przedłożenia kompletnego wniosku, zgodnie z ust. 2.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmowanego informują również o swojej decyzji właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmującego.

6. Państwa członkowskie zezwalają UCITS przejmującemu, zgodnie z art. 57 ust. 1 akapit drugi, na odstępstwo od art. 52–55.

Artykuł 40

1. Państwa członkowskie wymagają, by UCITS przejmowane i przejmujące przygotowały wspólny projekt warunków łączenia.

Wspólny projekt warunków łączenia określa następujące dane:

- a) ustalenie rodzaju łączenia oraz UCITS biorących w nim udział;
- b) kontekst i cel proponowanego łączenia;
- c) spodziewane skutki proponowanego łączenia dla posiadaczy jednostek uczestnictwa zarówno przejmowanego, jak i przejmującego UCITS;
- d) przyjęte kryteria wyceny aktywów oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, pasywów na dzień wyliczenia stosunku wymiany, o którym mowa w art. 47 ust. 1;
- e) metoda wyliczania stosunku wymiany jednostek uczestnictwa;
- f) przewidywany dzień dokonania łączenia;
- g) przepisy mające zastosowanie odpowiednio do przenoszenia aktywów oraz wymiany jednostek uczestnictwa; oraz
- h) w przypadku łączenia dokonanego na mocy art. 2 ust. 1 lit. p) ppkt (ii) oraz, w stosownym przypadku, na mocy art. 2 ust. 1 lit. p) ppkt (iii), regulamin funduszu lub dokumenty założycielskie nowo założonego UCITS przejmującego.

Właściwe organy nie żądają zawarcia dodatkowych informacji we wspólnym projekcie warunków łączenia.

2. UCITS przejmowane oraz UCITS przejmujące mogą zdecydować o włączeniu do wspólnego projektu warunków łączenia innych elementów.

SEKCJA 2

Kontrola sprawowana przez osoby trzecie, informacje udostępniane posiadaczom jednostek uczestnictwa oraz inne prawa posiadaczy jednostek uczestnictwa

Artykuł 41

Państwa członkowskie wymagają, by depozytariusze UCITS przejmowanego i przejmującego sprawdzali zgodność danych, o których mowa w art. 40 ust. 1 lit) a), f) i g), z wymogami niniejszej dyrektywy oraz regulaminem funduszu lub dokumentami założycielskimi poszczególnych UCITS.

Artykuł 42

1. Prawo macierzystych państw członkowskich UCITS przejmowanych powierza depozytariuszowi albo niezależnemu biegłemu rewidentowi, uznanemu zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych⁽¹⁾, zatwierdzanie następujących kategorii:

- a) przyjęte kryteria wyceny aktywów oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, pasywów na dzień wyliczenia stosunku wymiany, o którym mowa w art. 47 ust. 1;
- b) jeżeli ma to zastosowanie, wypłaty gotówki za jednostkę; oraz
- c) metody wyliczania stosunku wymiany jednostek uczestnictwa oraz rzeczywistego stosunku wymiany określonego w dniu wyliczenia tego stosunku, o którym mowa w art. 47 ust. 1.

2. Do celów ust. 1 za niezależnych biegłych rewidentów uznaje się biegłych rewidentów przeprowadzających ustawowe badania sprawozdań finansowych UCITS przejmowanego i biegłych rewidentów przeprowadzających ustawowe badania sprawozdań finansowych UCITS przejmującego.

3. Kopia sprawozdania niezależnego biegłego rewidenta, lub w stosownym przypadku sprawozdania depozytariusza, jest bezpłatnie udostępniana na żądanie zarówno posiadaczom jednostek uczestnictwa UCITS przejmowanego, jak i UCITS przejmującego oraz ich odpowiednim właściwym organom.

Artykuł 43

1. Państwa członkowskie wymagają, by UCITS przejmowane i przejmujące udostępniały odpowiednie i dokładne informacje na temat proponowanego łączenia odpowiednio posiadaczom swoich jednostek uczestnictwa, tak by umożliwić im świadomą ocenę skutków proponowanego łączenia dla ich inwestycji.

2. Informacje te są udostępniane posiadaczom jednostek uczestnictwa UCITS przejmowanego i przejmującego wyłącznie po uprzednim zezwoleniu na proponowane łączenie, wydanym przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmowanego zgodnie z art. 39.

Są one przekazywane w terminie co najmniej 30 dni przed ostatecznym terminem wnioskowania o odkup lub umorzenie lub, w stosownych przypadkach, zamiany bez dodatkowych kosztów na mocy art. 45 ust. 1.

3. Informacje, które powinny zostać udostępnione posiadaczom jednostek uczestnictwa UCITS przejmowanego i przejmującego, zawierają odpowiednie i dokładne informacje na temat proponowanego łączenia, umożliwiające im podjęcie świadomej decyzji w sprawie możliwych skutków łączenia dla ich inwestycji oraz skorzystanie z praw przysługujących im na mocy art. 44 i 45.

Przekazywane są informacje na temat:

- a) kontekstu i celu proponowanego łączenia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87.

b) możliwych skutków proponowanego łączenia dla posiadaczy jednostek uczestnictwa, w tym również, lecz nie wyłącznie, istotne różnice w zakresie polityki i strategii inwestycyjnej, kosztów, spodziewanego wyniku, sprawozdawczości okresowej, możliwości pogorszenia wyników i, w stosownym przypadku, wyraźnego ostrzeżenia inwestorów o możliwości zmiany stosowanego do nich opodatkowania w następstwie połączenia;

c) wszelkich szczególnych praw, którymi dysponują posiadacze jednostek uczestnictwa w związku z proponowanym łączeniem, w tym również, lecz nie wyłącznie, prawa do otrzymania dodatkowych informacji, prawa do otrzymania na żądanie kopii sprawozdania niezależnego biegłego rewidenta lub depozytariusza, oraz prawa do żądania odkupu lub umorzenia lub, w stosownych przypadkach, zamiany ich jednostek uczestnictwa bez opłat, zgodnie z art. 45 ust. 1 i ostatecznym terminu skorzystania z tego prawa;

d) istotnych aspektów proceduralnych i planowanej daty dokonania łączenia; oraz

e) kopii kluczowych informacji, o których mowa w art. 78, dla inwestorów przejmującego UCITS.

4. Jeżeli UCITS przejmowane lub przejmujące zostało powiadomione zgodnie z art. 93, informacje, o których mowa w ust. 3, udostępniane są w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego goszczącego dane UCITS, lub też w języku zatwierdzonym przez jego właściwe organy. Odpowiedzialność za to tłumaczenie ponosi UCITS, od którego wymaga się udostępnienia informacji. Tłumaczenie to odzwierciedla wiernie zawartość oryginału.

5. Komisja może przyjąć środki wykonawcze określające szczegółową zawartość, format i sposób udostępnienia informacji, o których mowa w ust. 1 i 3.

Środki te, mające na celu zmianę elementów niniejszej dyrektywy innych niż istotne poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 112 ust. 2.

Artykuł 44

Jeśli krajowe przepisy prawne państw członkowskich wymagają zatwierdzenia łączenia UCITS przez posiadaczy jednostek uczestnictwa, państwa członkowskie zapewniają, by zatwierdzenie to nie wymagało uzyskania więcej niż 75 % głosów oddanych przez obecnych lub reprezentowanych na walnym zgromadzeniu posiadaczy jednostek uczestnictwa.

Przepisy akapitu pierwszego nie stanowią uszczerbku dla jakichkolwiek przepisów dotyczących wymaganego quorum przewidzianych w krajowych przepisach prawnych. Państwa członkowskie nie stosują bardziej rygorystycznych wymogów dotyczących quorum w odniesieniu do łączy transgranicznych niż w odniesieniu do łączy krajowych, ani też nie nakładają bardziej rygorystycznych wymogów dotyczących quorum w stosunku do łączy UCITS niż w przypadku łączy przedsiębiorstw.

Artykuł 45

1. Przepisy prawa państw członkowskich zapewniają posiadaczom zarówno jednostek uczestnictwa UCITS przejmowanego, jak i przejmującego prawo do żądania, bez żadnych dodatkowych opłat, poza tymi, które fundusz zazwyczaj pobiera na pokrycie kosztów dezinvestycji, odkupu lub umorzenia ich jednostek uczestnictwa, lub, gdy jest to możliwe, ich zamiany na jednostki uczestnictwa w innym UCITS o podobnej polityce inwestycyjnej i zarządzanym przez tę samą spółkę zarządzającą lub jakąkolwiek inną spółkę powiązaną ze spółką zarządzającą poprzez wspólne zarządzanie lub kontrolę, lub poprzez znaczny bezpośredni lub pośredni pakiet akcji. Prawo to staje się skuteczne z chwilą poinformowania posiadaczy jednostek uczestnictwa UCITS przejmowanego i UCITS przejmującego o proponowanym łączeniu zgodnie z art. 43. Wygasa ono pięć dni roboczych przed datą wyliczenia stosunku wymiany, o której mowa w art. 47 ust. 1.

2. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1, w przypadku łączenia UCITS, w drodze odstępstwa od art. 84 ust. 1, państwa członkowskie mogą zezwolić właściwym organom na żądanie lub dopuszczenie czasowego zawieszenia subskrypcji, odkupu lub umorzenia jednostek uczestnictwa, pod warunkiem że zawieszenie to jest uzasadnione ochroną posiadaczy jednostek uczestnictwa.

SEKCJA 3

Koszty łączenia i jego dokonanie

Artykuł 46

Z wyjątkiem przypadku, gdy UCITS nie wyznaczyło spółki zarządzającej, państwa członkowskie zapewniają, aby ani UCITS przejmowane, ani UCITS przejmujące, ani żaden z posiadaczy ich jednostek uczestnictwa nie zostali obciążeni żadnymi kosztami prawnymi, doradczymi lub administracyjnymi związanymi z przygotowaniem i przeprowadzeniem łączenia.

Artykuł 47

1. W przypadku łączeń krajowych prawo państw członkowskich określa datę, z którą połączenie staje się skuteczne, datę wyliczenia stosunku wymiany jednostek UCITS przejmowanego na jednostki UCITS przejmującego i, w danym przypadku, określenia odpowiedniej wartości netto aktywów do wypłaty gotówki.

W przypadku łączeń transgranicznych przepisy prawa macierzystych państw członkowskich UCITS przejmujących określają te daty. Państwa członkowskie czuwają nad tym, by, w stosownych przypadkach, daty te były wyznaczane po zatwierdzeniu łączenia UCITS przez posiadaczy jednostek uczestnictwa UCITS przejmującego lub UCITS przejmowanego.

2. Dokonanie łączenia zostaje podane do wiadomości publicznej za pomocą wszelkich właściwych środków przewidzianych prawem macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmującego oraz do wiadomości właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego UCITS przejmującego i przejmowanego.

3. Łączenie, które dokonało się zgodnie z ust. 1, nie zostaje uznane za nieważne.

Artykuł 48

1. Połączenie dokonane zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. p) ppkt (ii) ma następujące skutki:

- a) wszystkie aktywa i pasywa UCITS przejmowanego są przeniesione do UCITS przejmującego lub, w odpowiednim przypadku, do depozytariusza UCITS przejmującego;
- b) posiadacze jednostek UCITS przejmowanego stają się posiadaczami jednostek UCITS przejmującego oraz, w stosownym przypadku, są uprawnieni do wypłaty gotówki w kwocie nieprzekraczającej 10 % wartości netto aktywów posiadanych przez nich jednostek uczestnictwa w UCITS przejmującym; oraz
- c) UCITS przejmowane przestaje istnieć wraz z dokonaniem połączenia.

2. Połączenie dokonane zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. p) ppkt (ii) ma następujące skutki:

- a) wszystkie aktywa i pasywa UCITS przejmowanego są przeniesione do nowo założonego UCITS przejmującego lub, w odpowiednim przypadku, do depozytariusza UCITS przejmującego;
- b) posiadacze jednostek UCITS przejmowanego stają się posiadaczami jednostek nowo założonego UCITS przejmującego, a w stosownym przypadku są oni uprawnieni do wypłaty gotówki w kwocie nieprzekraczającej 10 % wartości netto aktywów posiadanych przez nich jednostek uczestnictwa w UCITS przejmującym; oraz
- c) UCITS przejmowane przestaje istnieć wraz z dokonaniem połączenia.

3. Połączenie dokonane zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. p) ppkt (iii) ma następujące skutki:

- a) wszystkie aktywa i pasywa netto UCITS przejmowanego są przeniesione do UCITS przejmującego lub, w stosownym przypadku, do depozytariusza UCITS przejmującego;
- b) posiadacze jednostek UCITS przejmowanego stają się posiadaczami jednostek nowo założonego UCITS przejmującego, a w stosownym przypadku są oni uprawnieni do wypłaty gotówki w kwocie nieprzekraczającej 10 % netto aktywów posiadanych przez nich jednostek uczestnictwa w UCITS przejmującym; oraz
- c) UCITS przejmowane przestaje istnieć wraz z dokonaniem połączenia.

4. Państwa członkowskie przewidują ustanowienie procedury, za pomocą której spółka zarządzająca UCITS przejmującego potwierdza depozytariuszowi UCITS przejmującego, że przeniesienie aktywów i, w odpowiednim przypadku, pasywów zostało zakończone. Jeżeli UCITS przejmujące nie wyznaczyło spółki zarządzającej, kieruje ono to potwierdzenie do depozytariusza UCITS przejmującego.

ROZDZIAŁ VII

OBOWIĄZKI DOTYCZĄCE POLITYKI INWESTYCYJNEJ UCITS

Artykuł 49

W przypadku gdy UCITS składa się z więcej niż jednego subfunduszu, do celów przepisów zawartych w niniejszym rozdziale każdy subfundusz uznaje się za oddzielne UCITS.

Artykuł 50

1. Przedmiotem inwestycji UCITS jest wyłącznie jedna lub więcej spośród następujących kategorii:

- a) zbywalne papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego dopuszczone do obrotu lub będące w obrocie na rynku regulowanym, jak zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE;
- b) zbywalne papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego będące w obrocie na innym rynku regulowanym w państwie członkowskim, który funkcjonuje regularnie, jest uznany i otwarty dla ogółu obywateli;
- c) zbywalne papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego dopuszczone do obrotu giełdowego na giełdzie papierów wartościowych w państwie trzecim lub będące w obrocie na innym rynku regulowanym w państwie trzecim, który funkcjonuje regularnie, jest uznany i otwarty dla ogółu obywateli, pod warunkiem że wybór giełdy lub rynku został zatwierdzony przez właściwe organy lub jest przewidziany w przepisach prawa albo w regulaminie funduszu lub w dokumentach założycielskich spółki inwestycyjnej;
- d) emitowane ostatnio zbywalne papiery wartościowe, pod warunkiem że:
 - (i) warunki emisji obejmują zobowiązanie, że zostanie złożony wniosek o dopuszczenie do oficjalnych notowań na giełdzie lub na innym rynku regulowanym, który funkcjonuje regularnie, jest uznany i otwarty dla ogółu obywateli, pod warunkiem że wybór giełdy lub rynku został zatwierdzony przez właściwe organy lub jest przewidziany w przepisach prawa albo w regulaminie funduszu lub w dokumentach założycielskich spółki inwestycyjnej; oraz
 - (ii) dopuszczenie, o którym mowa w ppkt (i), nastąpi w ciągu jednego roku od daty emisji;
- e) jednostki UCITS dozwolonych zgodnie z niniejszą dyrektywą lub innych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. a) i b), bez względu na to, czy mają siedzibę w państwie członkowskim, pod warunkiem że:
 - (i) takie inne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania są dozwolone na mocy prawa, które przewiduje, że podlegają one nadzorowi uznanemu przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS za równoważny temu ustanowionemu w prawie wspólnotowym, oraz że jest w wystarczającym stopniu zapewniona współpraca między organami;

- (ii) poziom ochrony posiadaczy jednostek w innych przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania jest równoważny temu przewidzianemu dla posiadaczy jednostek w UCITS, w szczególności, że reguły w zakresie segregacji aktywów, zaciągania pożyczek, udzielania pożyczek oraz sprzedaży niepokrytych zbywalnych papierów wartościowych i instrumentów rynku pieniężnego są równoważne w stosunku do wymagań niniejszej dyrektywy;
- (iii) działalność innych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania jest przedstawiana w półrocznych lub rocznych sprawozdaniach w celu umożliwienia dokonania oceny aktywów i pasywów, dochodu i operacji w okresie sprawozdawczym; oraz
- (iv) nie więcej niż 10 % aktywów UCITS lub innych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, których nabycie jest zamierzone, może być, zgodnie z regulaminem funduszu lub zgodnie z dokumentami założycielskimi, zainwestowana łącznie w jednostki innego UCITS lub innych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania;
- f) lokaty w instytucjach kredytowych, które są wypłacalne na żądanie lub mogą być wycofane, oraz wymagalne w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy, pod warunkiem że instytucja kredytowa posiada statutową siedzibę w państwie członkowskim lub, w przypadku gdy instytucja kredytowa znajduje się w państwie trzecim, pod warunkiem że podlega ona zasadom ostrożnościowym uznanym przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS za równoważne w stosunku do tych ustanowionych w prawie wspólnotowym;
- g) finansowe instrumenty pochodne, łącznie z instrumentami równoważnymi w stosunku do instrumentów rozliczanych w gotówce, będące w obrocie na rynku regulowanym, o którym mowa w lit. a), b) i c); lub finansowe instrumenty pochodne będące w obrocie pozagiełdowym (instrumenty pochodne OTC), pod warunkiem że:
 - (i) podstawy instrumentów pochodnych składają się z instrumentów objętych niniejszym ustępem, indeksów finansowych, stóp procentowych, kursów walutowych, w które może inwestować UCITS zgodnie ze swoimi celami inwestycyjnymi określonymi w jego regulaminie funduszu lub w instrumentach założycielskich;
 - (ii) kontrahenci transakcji instrumentami pochodnymi OTC są instytucjami podlegającymi nadzorowi ostrożnościowemu oraz należą do kategorii zatwierdzonych przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS; oraz
 - (iii) instrumenty pochodne OTC podlegają codziennej rzetelnej i podlegającej sprawdzeniu wycenie i mogą być z inicjatywy UCITS sprzedawane, likwidowane lub zamknięte za pomocą transakcji symetrycznych w dowolnym momencie z uwzględnieniem ich wartości godziwej; lub

- h) instrumenty rynku pieniężnego inne niż te będące w obrocie na uregulowanym rynku, objęte art. 2 ust. 1 lit. o), jeśli emisja lub emitent takich instrumentów sami podlegają regulacji do celów ochrony inwestorów i oszczędności, pod warunkiem że są one:
- (i) emitowane lub gwarantowane przez władze centralne, regionalne lub lokalne lub bank centralny państwa członkowskiego, Europejski Bank Centralny, Wspólnotę lub Europejski Bank Inwestycyjny, państwo trzecie albo, w przypadku państwa federalnego, przez jedno z państw członkowskich federacji, lub przez międzynarodową instytucję publiczną, do której należy jedno lub więcej państw członkowskich;
 - (ii) emitowane przez przedsiębiorstwo, którego papiery wartościowe są w obrocie na uregulowanych rynkach, określonych w lit. a), b) lub c);
 - (iii) emitowane lub gwarantowane przez przedsiębiorstwo podlegające nadzorowi ostrożnościowemu, zgodnie z kryteriami określonymi w prawie wspólnotowym, lub przez przedsiębiorstwo, które podlega zasadom i stosuje się do zasad ostrożnościowych uznawanych przez właściwe organy za przynajmniej tak rygorystyczne, jak te ustanowione przez prawo wspólnotowe; lub
 - (iv) emitowane przez inne podmioty należące do kategorii zatwierdzonych przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS, pod warunkiem że inwestycje w takie instrumenty podlegają ochronie inwestora równoważnej w stosunku do tej ustanowionej w ppkt (i), (ii) lub (iii), a także pod warunkiem, że emitent jest spółką, której kapitał i rezerwy wynoszą co najmniej 10 000 000 EUR, oraz przedstawia i publikuje swoje roczne sprawozdania finansowe zgodnie z czwartą dyrektywą Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek⁽¹⁾, jest podmiotem, którego funkcją, w ramach grupy spółek obejmującej jedną lub kilka spółek notowanych na giełdzie, jest finansowanie grupy lub jest podmiotem, który ma za zadanie finansowanie mechanizmów przekształcania długu w papiery wartościowe z wykorzystaniem bankowych narzędzi zapewniania płynności.

2. UCITS:

- a) nie może zainwestować więcej niż 10 % swoich aktywów w zbywalne papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego inne niż te, o których mowa w ust. 1; lub
- b) nabywać metali szlachetnych ani świadectw odnoszących się do metali szlachetnych.

UCITS mogą posiadać pomocnicze aktywa płynne.

3. Spółka inwestycyjna może nabywać majątek ruchomy lub nieruchomy, mający istotne znaczenie dla bezpośredniego prowadzenia jej działalności.

Artykuł 51

1. Spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna stosuje proces zarządzania ryzykiem, który umożliwi jej monitorowanie i pomiar w dowolnym momencie ryzyka pozycji i ich udziału w ogólnym profilu ryzyka portfela.

Spółka stosuje proces dokładnej i niezależnej oceny wartości pozagiełdowych instrumentów pochodnych.

Spółka regularnie powiadamia właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego w odniesieniu do typów instrumentów pochodnych, ryzyk związanych z bazą instrumentu pochodnego, limitach ilościowych i metodach, które zostały wybrane w celu szacowania ryzyka związanego z transakcjami instrumentami pochodnymi w odniesieniu do każdego zarządzanego UCITS.

2. Państwa członkowskie mogą zezwolić UCITS na posługiwanie się metodami i instrumentami związanymi ze zbywalnymi papierami wartościowymi i instrumentami rynku pieniężnego, zgodnie z warunkami i w granicach ustanowionych przez te państwa członkowskie, pod warunkiem że te metody i instrumenty wykorzystywane są w celu sprawnego zarządzania portfelem.

Jeżeli te czynności dotyczą stosowania instrumentów pochodnych, takie warunki i granice odpowiadają przepisom ustanowionym w niniejszej dyrektywie.

W żadnych okolicznościach takie czynności nie powodują odroczenia UCITS od jej celów inwestycyjnych ustanowionych w regulaminie funduszu, dokumentach założycielskich lub prospekcie emisyjnym UCITS.

3. UCITS zapewnia, aby jego ogólne narażenie na ryzyko odnoszące się do instrumentów pochodnych nie przekraczało całkowitej wartości netto jego portfela.

Narażenie na ryzyko oblicza się uwzględniając bieżącą wartość aktywów stanowiących bazę instrumentów pochodnych, ryzyko kontrahenta, przyszłe wahania rynku oraz dostępny czas na likwidację pozycji. Te przepisy stosuje się także do akapitu trzeciego i czwartego.

UCITS może inwestować, jako część swojej polityki inwestycyjnej oraz w ramach limitów ustanowionych w art. 52 ust. 5, w finansowe instrumenty pochodne, pod warunkiem że narażenie na ryzyko dotyczące aktywów stanowiących bazę instrumentów pochodnych łącznie nie przekracza limitów inwestycyjnych ustanowionych w art. 52. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, w przypadku gdy UCITS inwestuje w oparte na indeksie finansowe instrumenty pochodne, aby te inwestycje nie musiały być połączone dla celów limitów określonych w art. 52.

W przypadku gdy zbywalne papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego obejmują instrument pochodny, ten instrument pochodny jest uwzględniony przy spełnianiu wymogów niniejszego artykułu.

4. Bez uszczerbku dla art. 116, Komisja przyjmuje do dnia 1 lipca 2010 r. środki wykonawcze określające:

- a) kryteria oceny adekwatności procesu zarządzania ryzykiem, stosowanego przez spółkę zarządzającą zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy;
- b) szczegółowe przepisy dotyczące odpowiedniej i niezależnej wyceny wartości instrumentów pochodnych OTC; oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 222 z 14.8.1978, s. 11.

- c) szczegółowe przepisy dotyczące treści informacji i procedury, jaką należy zastosować w celu przekazania informacji, o których mowa w ust. 1 akapit trzeci właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 112 ust. 2.

Artykuł 52

1. UCITS inwestuje nie więcej niż:
- a) 5 % swoich aktywów w zbywalne papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego wyemitowane przez ten sam podmiot; lub
- b) nie więcej niż 20 % swoich aktywów w lokaty ustanowione w tym samym podmiocie.

Narażenie na ryzyko kontrahenta UCITS w transakcjach pozagiełdowymi instrumentami pochodnymi nie przekracza ani:

- a) 10 % jego aktywów, w przypadku gdy kontrahent jest instytucją kredytową określoną w art. 50 ust. 1 lit. f); ani
- b) 5 % jego aktywów, w innych przypadkach.

2. Państwa członkowskie mogą podwyższyć 5 % limit ustanowiony w ust. 1 akapit pierwszy do maksymalnie 10 %. W takim wypadku całkowita wartość posiadanych przez UCITS zbywalnych papierów wartościowych oraz instrumentów rynku pieniężnego emitentów, z których u każdego inwestuje więcej niż 5 % swoich aktywów, nie przekracza 40 % wartości aktywów UCITS. Tego ograniczenia nie stosuje się do lokat lub transakcji pozagiełdowymi instrumentami pochodnymi dokonywanych z instytucjami finansowymi podlegającymi nadzorowi ostrożnościowemu.

Niezależnie od indywidualnych limitów ustanowionych w ust. 1, UCITS nie łączy poniższych inwestycji, jeśli spowoduje to, iż ponad 20 % jego aktywów zostanie zainwestowanych w jednym podmiocie:

- a) inwestycji w zbywalne papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego emitowane przez ten podmiot;
- b) lokat ustanowionych w tym podmiocie; lub
- c) narażenia na ryzyko wynikającego z transakcji pozagiełdowymi instrumentami pochodnymi realizowanymi z tym podmiotem.

3. Państwa członkowskie mogą podwyższyć limit 5 % ustanowiony w ust. 1 akapit pierwszy do maksymalnie 35 %, jeśli zbywalne papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego są emitowane lub gwarantowane przez państwo członkowskie, przez jego organy lokalne, przez państwo trzecie lub przez międzynarodową instytucję publiczną, do której należy jedno lub więcej państw członkowskich.

4. Państwa członkowskie mogą podwyższyć limit 5 % ustanowiony w ust. 1 akapit pierwszy do maksymalnie 25 %, w przypadku gdy obligacje zostały wyemitowane przez instytucję kredytową, która posiada statutową siedzibę w państwie członkowskim i podlega na mocy prawa szczególnemu nadzorowi publicznemu służącemu ochronie posiadaczy obligacji. W szczególności kwoty pochodzące z emisji tych obligacji są

inwestowane zgodnie z prawem w aktywa, które podczas całego okresu ważności obligacji są w stanie pokryć roszczenia związane z obligacjami oraz które w przypadku niewypłacalności emitenta zostałyby wykorzystane na zasadzie pierwszeństwa w celu zwrotu kapitału i płatności narosłych odsetek.

Jeśli UCITS inwestuje więcej niż 5 % swoich aktywów w obligacje, o których mowa w akapicie pierwszym i wyemitowane przez jednego emitenta, całkowita wartość tych inwestycji nie przekracza 80 % wartości aktywów UCITS.

Państwa członkowskie przesyłają Komisji wykaz kategorii obligacji, o których mowa w akapicie pierwszym, wraz z kategoriami upoważnionych do emitowania obligacji emitentów, zgodnie z przepisami i uzgodnieniami w zakresie nadzoru wymienionymi w tym akapicie, odpowiadających kryteriom określonym w niniejszym artykule. Zawiadomienie określające status oferowanych gwarancji jest załączone do tych wykazów. Komisja niezwłocznie przesyła tę informację innym państwom członkowskim wraz z wszelkimi uwagami, które uznaje za właściwe, oraz podaje informację do publicznej wiadomości. Takie informacje mogą być przedmiotem wymiany poglądów w ramach Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych, o którym mowa w art. 112 ust. 1.

5. Zbywalne papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego określone w ust. 3 i 4 nie są uwzględniane w celu stosowania limitu 40 %, o którym mowa w ust. 2.

Limity przewidziane w ust. 1–4 nie są łączone, a zatem inwestycje w zbywalne papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego wyemitowane przez ten sam podmiot lub w lokaty lub instrumenty pochodne ustanowione w tym podmiocie, przeprowadzone zgodnie z ust. 1–4, nie przekraczają ogółem 35 % aktywów UCITS.

Spółki, które są ujęte w tej samej grupie do celów skonsolidowanych sprawozdań finansowych, określonych zgodnie z dyrektywą 83/349/EWG albo zgodnie z uznanymi międzynarodowymi regulacjami rachunkowości, uznaje się za jeden podmiot do celów obliczania limitów zawartych w niniejszym artykule.

Państwa członkowskie mogą zezwolić na kumulatywne inwestycje w zbywalne papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego w ramach tej samej grupy do limitu w wysokości 20 %.

Artykuł 53

1. Bez uszczerbku dla limitów ustanowionych w art. 56, państwa członkowskie mogą podwyższyć limity ustanowione w art. 52 do maksymalnie 20 % w odniesieniu do inwestycji w akcje lub papiery dłużne wyemitowane przez ten sam podmiot, jeżeli – zgodnie z regulaminem funduszu lub dokumentami założycielskimi – celem polityki inwestycyjnej UCITS jest odzwierciedleniem układu indeksu giełdowego lub papierów dłużnych, który jest uznawany przez właściwe organy, zgodnie z następującymi zasadami:

- a) jego skład jest wystarczająco zróżnicowany;
- b) indeks przedstawia odpowiedni wzorzec dla rynku, do którego się odnosi; oraz
- c) opublikowany jest we właściwy sposób.

2. Państwa członkowskie mogą podwyższyć limit ustanowiony w ust. 1 do maksymalnie 35 %, w przypadku gdy jest to uzasadnione wyjątkowymi warunkami rynkowymi, w szczególności na rynkach regulowanych, na których niektóre zbywalne papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego mają pozycję wysoce dominującą. Inwestycja do tego limitu jest dozwolona wyłącznie dla jednego emitenta.

Artykuł 54

1. W drodze odstępstwa od art. 52 państwa członkowskie mogą zezwolić UCITS na inwestowanie zgodnie z zasadą dywersyfikacji ryzyka do 100 % swoich aktywów w różne zbywalne papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego emitowane lub gwarantowane przez państwo członkowskie, przez jeden lub więcej z jego organów lokalnych, przez państwo trzecie lub przez międzynarodową instytucję publiczną, której członkiem jest jedno lub więcej państw członkowskich.

Właściwe organy UCITS państwa członkowskiego goszczącego UCITS udzielić takiego odstępstwa tylko wtedy, jeżeli uznają, że interesy posiadaczy jednostek uczestnictwa UCITS mają zapewnioną taką samą ochronę jak interesy posiadaczy jednostek uczestnictwa UCITS spełniających wymogi limitów ustanowionych w art. 52.

Takie UCITS posiada papiery wartościowe przynajmniej sześciu różnych emisji, przy czym papiery wartościowe z pojedynczej emisji nie przekraczają 30 % całości aktywów tego UCITS.

2. UCITS, o których mowa w ust. 1, wyraźnie wskazują w regulaminie funduszu lub w dokumentach założycielskich spółki inwestycyjnej państwa członkowskiego, organy lokalne lub międzynarodowe instytucje publiczne, emitujące lub gwarantujące papiery wartościowe, w które zamierzają zainwestować więcej niż 35 % swoich aktywów.

Regulamin funduszu lub dokumenty założycielskie wymagają przy tym zatwierdzenia przez właściwe organy.

3. Każde UCITS określone w ust. 1 umieszcza w swoim prospekcie oraz informacjach reklamowych wyraźne oświadczenie w sprawie powyższego zezwolenia, ze wskazaniem państw członkowskich, organów lokalnych lub międzynarodowych instytucji publicznych, w których papiery wartościowe zamierza zainwestować lub już zainwestowało ponad 35 % swoich aktywów.

Artykuł 55

1. UCITS może nabyć jednostki UCITS lub innych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania określonych w art. 50 ust. 1 lit. e), pod warunkiem że nie więcej niż 10 % jego aktywów jest zainwestowanych w jednostki jednego UCITS lub innego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania. Państwa członkowskie mogą podwyższyć ten limit do maksymalnie 20 %.

2. Inwestycje dokonane w jednostki przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania inne niż UCITS nie mogą przekraczać, łącznie, 30 % aktywów UCITS.

Państwa członkowskie mogą, w przypadku gdy UCITS nabyło jednostki innego UCITS lub przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, stanowić, że aktywa danego UCITS lub innych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania nie muszą być łączone do celów limitów ustanowionych w art. 52.

3. W przypadku gdy UCITS inwestuje w jednostki innego UCITS lub przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, które są zarządzane, bezpośrednio lub w formie przekazania uprawnień, przez tę samą spółkę zarządzającą lub przez inną spółkę, z którą spółka zarządzająca jest powiązana poprzez wspólne zarządzanie lub kontrolę, lub poprzez znaczny bezpośredni lub pośredni pakiet akcji, wówczas ta spółka zarządzająca lub inna spółka nie pobiera opłat za subskrypcję lub umorzenie z tytułu inwestycji UCITS w jednostki tego innego UCITS lub przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania.

UCITS, który inwestuje znaczną część swoich aktywów w inny UCITS lub przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, ujawnia w swoim prospekcie emisyjnym maksymalny poziom opłat administracyjnych, które mogą być poniesione zarówno przez UCITS, jak i inne UCITS lub przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, w które zamierza ono zainwestować. UCITS wskazuje w swoim rocznym sprawozdaniu maksymalną część opłat administracyjnych poniesionych zarówno przez UCITS, jak i inne UCITS lub przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, w które inwestuje.

Artykuł 56

1. Spółka inwestycyjna lub spółka zarządzająca działająca w związku ze wszystkimi funduszami wspólnymi, którymi zarządza i które podlegają zakresowi niniejszej dyrektywy, nie nabywa żadnych akcji uprawniających do głosowania, które umożliwiłyby jej wywieranie istotnego wpływu na emitenta.

Do czasu wprowadzenia dalszych przepisów koordynujących państwa członkowskie biorą pod uwagę istniejące przepisy w prawie innych państw członkowskich określające zasadę, o której mowa w akapicie pierwszym.

2. UCITS może nabyć nie więcej niż:

- a) 10 % akcji bez prawa głosu danego emitenta;
- b) 10 % papierów dłużnych danego emitenta;
- c) 25 % jednostek danego UCITS lub innego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. a) i b); lub
- d) 10 % instrumentów rynku pieniężnego danego emitenta.

Limity ustanowione w lit. b), c) i d) można pominąć przy nabywaniu, jeżeli niemożliwe jest w tym momencie obliczenie sumy brutto papierów dłużnych lub instrumentów rynku pieniężnego lub sumy netto emitowanych papierów wartościowych.

3. Państwo członkowskie może zrezygnować ze stosowania przepisów ust. 1 i 2 w odniesieniu do:

- a) zbywalnych papierów wartościowych i instrumentów rynku pieniężnego emitowanych lub gwarantowanych przez państwo członkowskie lub jego władze lokalne;
- b) zbywalnych papierów wartościowych i instrumentów rynku pieniężnego emitowanych lub gwarantowanych przez państwo trzecie;
- c) zbywalnych papierów wartościowych i instrumentów rynku pieniężnego emitowanych przez międzynarodowy organ o charakterze publicznym, którego członkiem jest jedno lub więcej państw członkowskich;
- d) będących w posiadaniu UCITS udziałów w kapitale spółki założonej w państwie trzecim, inwestującej swoje aktywa głównie w papiery wartościowe emitentów mających swoje statutowe siedziby w tym państwie, jeżeli zgodnie z przepisami prawa danego państwa taki pakiet udziałów stanowi jedyny sposób, w jaki dane UCITS może inwestować w papiery wartościowe emitowane w tym państwie;
- e) będących w posiadaniu spółki inwestycyjnej lub spółek inwestycyjnych udziałów w kapitale spółek zależnych zajmujących się wyłącznie zarządzaniem, doradztwem lub wprowadzaniem do obrotu w kraju, w którym znajduje się siedziba spółki zależnej, w odniesieniu do odkupu jednostek na wniosek ich posiadaczy, wyłącznie w jego lub ich imieniu.

Odstępstwo, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. d) niniejszego ustępu, ma jednak zastosowanie tylko wtedy, jeżeli w swojej polityce inwestycyjnej spółka z państwa trzeciego przestrzega limitów ustanowionych w art. 52 i 55 oraz w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. W przypadku przekroczenia limitów określonych w art. 52 i 55 stosuje się odpowiednio art. 57.

Artykuł 57

1. Nie wymaga się przestrzegania przez UCITS limitów ustanowionych w niniejszym rozdziale, wykonując prawa subskrypcji związane ze zbywalnymi papierami wartościowymi lub instrumentami rynku pieniężnego, stanowiącymi część jego aktywów.

Przestrzegając zasady dywersyfikacji ryzyka, państwa członkowskie mogą pozwolić UCITS, które dopiero niedawno uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności, na odstąpienie od przepisów art. 52–55 przez okres sześciu miesięcy od daty uzyskania zezwolenia.

2. Jeżeli limity określone w ust. 1 zostaną przekroczone z powodów niezależnych od danego UCITS lub w wyniku wykonania praw subskrypcji, wówczas UCITS przyjmuje jako priorytetowy cel w swoich transakcjach sprzedaży poprawę tej sytuacji, uwzględniając interesy posiadaczy swoich jednostek.

ROZDZIAŁ VIII

MODELE FUNDUSZY PODSTAWOWYCH I POWIĄZANYCH

SEKCJA 1

Zakres i zatwierdzenie

Artykuł 58

1. UCITS powiązane jest to UCITS lub jego subfundusz, któremu udzielono zgody na zainwestowanie, w drodze odstąpienia od art. 1 ust. 2 lit. a), art. 50, 52 i 55 oraz art. 56 ust. 2 lit. c), co najmniej 85 % swoich aktywów w jednostki uczestnictwa innego UCITS lub w jego subfundusz („UCITS podstawowego”).

2. UCITS powiązane może lokować do 15 % swoich aktywów w jednej lub kilku z następujących pozycji:

- a) pomocnicze aktywa płynne zgodnie z art. 50 ust. 2 akapit drugi;
- b) finansowe instrumenty pochodne, które mogą być zastosowane jedynie w celach zabezpieczających, zgodnie z art. 50 ust. 1 lit. g) i art. 51 ust. 2 i 3;
- c) majątek ruchomy i nieruchomy, mający istotne znaczenie dla bezpośredniego prowadzenia jego działalności gospodarczej, jeżeli UCITS jest spółką inwestycyjną.

Dla celów zgodności z art. 51 ust. 3 UCITS powiązane wylicza ogólne ryzyko związane z finansowymi instrumentami pochodnymi poprzez połączenie własnego ryzyka bezpośredniego zgodnie z lit. b) akapit pierwszy albo:

- a) z rzeczywistym ryzykiem UCITS podstawowego w stosunku do pochodnych instrumentów finansowych, proporcjonalnie do inwestycji UCITS powiązanego w UCITS podstawowe; albo
- b) z potencjalnym maksymalnym ryzykiem UCITS podstawowego w stosunku do pochodnych instrumentów finansowych przewidzianym przez regulamin funduszu lub dokumenty założycielskie, proporcjonalnie do inwestycji UCITS powiązanego w UCITS podstawowe.

3. UCITS podstawowe jest to UCITS lub jego subfundusz, które:

- a) mają wśród posiadaczy swoich jednostek przynajmniej jeden UCITS powiązany;
- b) samo nie jest UCITS powiązanym; oraz
- c) nie posiada jednostek UCITS powiązanego.

4. W odniesieniu do UCITS podstawowego stosuje się poniższe odstąpienia:

- a) jeżeli UCITS podstawowe, które wśród posiadaczy swoich jednostek ma co najmniej dwa UCITS powiązane, nie stosuje się art. 1 ust. 2 lit. a) i art. 3 lit. b), co pozostawia UCITS podstawowemu wybór pozyskiwania kapitału od innych inwestorów;

- b) jeżeli UCITS podstawowe nie pozyskuje kapitału od obywateli w państwie członkowskim, w którym nie ma swojej siedziby, lecz ma tylko jedno lub więcej UCITS powiązanych w tym państwie członkowskim, nie stosuje się przepisów rozdziału XI i art. 108 ust. 1 akapit drugi.

Artykuł 59

1. Państwa członkowskie zapewniają, by inwestycje UCITS powiązanego w dane UCITS podstawowe, które przekracza limit inwestycji w jednostki innego UCITS określony w art. 55 ust. 1, podlegały uprzedniemu zatwierdzeniu przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS powiązanego.

2. UCITS powiązane jest informowane w terminie 15 dni roboczych po przedłożeniu kompletu dokumentów, czy właściwe organy zatwierdziły inwestycje tego UCITS powiązanego w UCITS podstawowe.

3. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS powiązanego zatwierdzają inwestycje, jeżeli UCITS powiązane, jego depozytariusz i jego biegły rewident, a także UCITS podstawowe spełniają wszystkie wymogi określone w niniejszym rozdziale. W takich celach UCITS powiązane przedkłada właściwym organom swojego macierzystego państwa członkowskiego następujące dokumenty:

- a) regulamin funduszu lub dokumenty założycielskie UCITS powiązanego i UCITS podstawowego;
- b) prospekt emisyjny oraz kluczowe informacje dla inwestorów, o których mowa w art. 78, dotyczące UCITS powiązanego i podstawowego;
- c) umowę zawartą między UCITS powiązanym i podstawowym lub wewnętrzne zasady prowadzenia działalności, o których mowa w art. 60 ust. 1;
- d) w stosownych przypadkach, przekazywane posiadaczom jednostek informacje, o których mowa w art. 64 ust. 1;
- e) jeżeli UCITS podstawowe i UCITS powiązane mają różnych depozytariuszy, umowę dotyczącą wymiany informacji przewidzianą w art. 61 ust. 1, zawartą między depozytariuszami poszczególnych UCITS;
- f) jeżeli UCITS podstawowe i UCITS powiązane mają różnych biegłych rewidentów, umowę dotyczącą wymiany informacji przewidzianą w art. 62 ust. 1, zawartą między biegłymi rewidentami poszczególnych UCITS;

Jeżeli UCITS powiązane posiada siedzibę w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie macierzyste UCITS podstawowego, UCITS powiązane dostarcza również zaświadczenie wydane przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS podstawowego, że UCITS podstawowe jest UCITS, lub jego subfunduszem, które spełnia warunki określone w art. 58 ust. 3 lit. b) i c). UCITS powiązane przedkłada dokumenty w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych macierzystego państwa członkowskiego UCITS powiązanego lub w języku zatwierdzonym przez jego właściwe organy.

SEKCJA 2

Wspólne przepisy dotyczące ucits powiązanego i podstawowego

Artykuł 60

1. Państwa członkowskie wymagają, by UCITS podstawowe dostarczyło UCITS powiązanemu wszelkie dokumenty i informacje, które to drugie uzna za konieczne w celu spełnienia wymagań określonych w niniejszej dyrektywie. W tym celu UCITS powiązane zawiera umowę z UCITS podstawowym.

UCITS powiązane inwestuje, przekraczając limit określony w art. 55 ust. 1 w jednostki uczestnictwa UCITS podstawowego dopiero po wejściu w życie umowy, o której mowa w akapicie pierwszym. Umowa ta jest dostępna, na wniosek i nieodpłatnie, dla wszystkich posiadaczy jednostek.

Jeżeli zarówno UCITS podstawowe, jak i UCITS powiązane zarządzane są przez ten sam organ zarządzający, umowa może zostać zastąpiona wewnętrznymi zasadami prowadzenia działalności zapewniającymi zgodność z wymogami określonymi w niniejszym ustępie.

2. UCITS podstawowe i powiązane podejmują odpowiednie środki w celu koordynowania terminu swych kalkulacji i publikacji wartości aktywów netto celem uniemożliwienia wykorzystania market timingu w swych jednostkach w celach arbitrażowych.

3. Bez uszczerbku dla art. 84, jeżeli UCITS podstawowe czasowo zawiesza odkup, umarzenie lub subskrypcję swoich jednostek uczestnictwa albo z własnej inicjatywy, albo też na wniosek właściwych organów, każde z jego UCITS powiązanych jest uprawnione do zawieszenia odkupu, umarzenia lub subskrypcji swoich jednostek uczestnictwa bez względu na warunki określone w art. 84 ust. 2 w tym samym okresie co UCITS podstawowe.

4. Jeżeli UCITS podstawowe ulega likwidacji, UCITS powiązane również ulega likwidacji, chyba że właściwe organy jego macierzystego państwa członkowskiego zatwierdzą:

- a) zainwestowanie co najmniej 85 % aktywów UCITS powiązanego w jednostki uczestnictwa innego UCITS podstawowego; lub
- b) zmianę jego regulaminu funduszu lub dokumentów założycielskich w celu umożliwienia UCITS powiązanemu przekształcenie się w UCITS niebędące UCITS powiązanym.

Bez uszczerbku dla szczegółowych krajowych przepisów dotyczących likwidacji obowiązkowej, likwidacja UCITS podstawowego następuje nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy od chwili, kiedy poinformowało wszystkich posiadaczy swoich jednostek i właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS powiązanych o podjęciu wiążącej decyzji o likwidacji.

5. Jeżeli UCITS podstawowe łączy się z innym UCITS lub zostaje podzielone na dwa lub więcej UCITS, UCITS powiązane ulega likwidacji, chyba że właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS powiązanego zatwierdzą, że UCITS powiązane:

- a) pozostaje UCITS powiązanym UCITS podstawowego lub innego UCITS po połączeniu lub podziale UCITS podstawowego;

- b) inwestuje co najmniej 85 % swoich aktywów w jednostki uczestnictwa innego UCITS podstawowego, które nie powstało w wyniku połączenia lub podziału; lub
- c) zmienia swój regulamin funduszu lub dokumenty założycielskie w celu przekształcenia się w UCITS niebędące UCITS powiązanym.

Połączenie lub podział UCITS podstawowego może wejść w życie wyłącznie pod warunkiem, że UCITS podstawowe udostępniło wszystkim posiadaczom swoich jednostek i właściwym organom swoich UCITS powiązanych informacje, o których mowa w art. 43, lub porównywalne z tymi, o których mowa w art. 43, w terminie 60 dni przed proponowaną datą wejścia w życie.

Jeżeli właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS powiązanego nie zatwierdziły połączenia lub podziału zgodnie z akapitem pierwszym lit. a), UCITS podstawowe umożliwia UCITS powiązanemu odkupienie lub umorzenie wszystkich jednostek uczestnictwa UCITS podstawowego przed wejściem w życie połączenia lub podziału.

6. Komisja może przyjąć środki wykonawcze określające:
- a) treść umowy lub wewnętrzne zasady prowadzenia działalności, o których mowa w ust. 1;
 - b) które ze środków, o których mowa w ust. 2, uważa się za odpowiednie;
 - c) procedury dotyczące zatwierdzeń wymaganych zgodnie z ust. 4 i 5 w przypadku likwidacji, połączenia lub podziału UCITS podstawowego.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 112 ust. 2.

SEKCJA 3

Depozytariusze i biegli rewidenci

Artykuł 61

1. Jeżeli UCITS podstawowe i UCITS powiązane mają różnych depozytariuszy, państwa członkowskie wymagają, by depozytariusze ci zawarli umowę dotyczącą wymiany informacji w celu zapewnienia wypełnienia obowiązków przez obydwu depozytariuszy.

UCITS powiązane inwestuje w jednostki uczestnictwa UCITS podstawowego dopiero po wejściu w życie takiej umowy.

Spełniając wymogi określone w niniejszym rozdziale, ani depozytariusz UCITS podstawowego, ani UCITS powiązanego nie może być uznany, iż narusza on jakiegokolwiek zasady ograniczające ujawnianie informacji odnoszące się do ochrony, w przypadku gdy zasady te są określone w umowie lub w jakimkolwiek przepisie ustawodawczym, wykonawczym lub administracyjnym; spełnienie tych wymogów nie powoduje jakiegokolwiek odpowiedzialności takiego depozytariusza lub osoby występującej w jego imieniu.

Państwa członkowskie wymagają, by UCITS powiązane lub, w stosownych przypadkach, spółka zarządzająca UCITS powiązanego jest odpowiedzialne za przekazywanie depozytariuszowi UCITS powiązanego wszelkich informacji dotyczących UCITS podstawowego, niezbędnych do wypełnienia obowiązków depozytariusza UCITS powiązanego.

2. Depozytariusz UCITS podstawowego niezwłocznie informuje właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS podstawowego, UCITS powiązanego lub, w stosownych przypadkach, spółkę zarządzającą i depozytariusza UCITS powiązanego o wszelkich wykrytych przez niego nieprawidłowościach w odniesieniu do UCITS podstawowego, które uznano za wywierające negatywny wpływ na UCITS powiązane.

3. Komisja może przyjąć środki wykonawcze określające:
- a) szczegółowe kwestie, które muszą zostać włączone do umowy, o której mowa w ust. 1; oraz
 - b) rodzaje nieprawidłowości wspomnianych w ust. 2, które uznaje się za mające negatywny wpływ na UCITS powiązane.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotnych niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 112 ust. 2.

Artykuł 62

1. Jeżeli UCITS podstawowe i powiązane mają różnych biegłych rewidentów, państwa członkowskie wymagają, by wspomniani biegli rewidenci zawarli umowę dotyczącą wymiany informacji w celu zapewnienia wypełnienia obowiązków przez obydwu biegłych rewidentów, łącznie z ustaleniami przyjętymi w celu spełnienia wymogów określonych w ust. 2.

UCITS powiązane inwestuje w jednostki uczestnictwa UCITS podstawowego dopiero po wejściu w życie takiej umowy.

2. W swoim sprawozdaniu z audytu biegły rewident UCITS powiązanego uwzględnia sprawozdanie z audytu UCITS podstawowego. Jeżeli UCITS powiązane i UCITS podstawowe mają inne lata obrotowe, biegły rewident UCITS podstawowego sporządza sprawozdanie *ad hoc* w terminie, który obowiązuje UCITS powiązane.

Biegły rewident informuje w szczególności o wszelkich nieprawidłowościach wykrytych w sprawozdaniu z audytu UCITS podstawowego oraz o ich wpływie na UCITS powiązane.

3. Spełniając wymogi określone w niniejszym rozdziale, ani biegły rewident UCITS podstawowego, ani UCITS powiązanego nie może być uznany, iż narusza on jakiegokolwiek zasady ograniczające ujawnianie informacji lub odnoszące się do ochrony, w przypadku gdy zasady te są określone w umowie lub w jakimkolwiek przepisie ustawodawczym, wykonawczym lub administracyjnym; spełnienie tych wymogów nie powoduje jakiegokolwiek odpowiedzialności takiego depozytariusza lub osoby występującej w jego imieniu.

4. Komisja może przyjąć środki wykonawcze określające treść umowy, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 112 ust. 2.

SEKCJA 4

Informacje reklamowe i informacje obowiązkowo udostępniane przez ucits powiązane

Artykuł 63

1. Państwa członkowskie wymagają, by w uzupełnieniu informacji przewidzianych w załączniku I tabela A prospekt emisyjny UCITS powiązanego zawierał następujące informacje:

- a) deklarację potwierdzającą, że dane UCITS powiązane jest UCITS powiązanym określonego UCITS podstawowego i jako takie stale inwestuje co najmniej 85 % swoich aktywów w jednostki uczestnictwa tego UCITS podstawowego;
- b) informacje na temat tego, czy polityka inwestycyjna i cele inwestycyjne, w tym profil ryzyka, oraz wyniki UCITS powiązanego i UCITS podstawowego są identyczne lub w jakim zakresie i dlaczego się różnią, łącznie z opisem inwestycji zrealizowanych zgodnie z art. 58 ust. 2;
- c) krótki opis UCITS podstawowego, jego organizacji, polityki inwestycyjnej i celów inwestycyjnych, w tym profilu ryzyka, oraz wskazanie, jak można uzyskać prospekt UCITS podstawowego;
- d) streszczenie umowy zawartej między UCITS powiązanym i UCITS podstawowym lub wewnętrznych zasad prowadzenia działalności zgodnie z art. 60 ust. 1;
- e) wskazówki na temat tego, w jaki sposób posiadacze jednostek mogą otrzymać bliższe informacje dotyczące UCITS podstawowego oraz umowy zawartej między UCITS powiązanym i UCITS podstawowym zgodnie z art. 60 ust. 1;
- f) dane dotyczące wynagrodzenia lub zwrotu kosztów płaconego przez UCITS powiązane z tytułu jego inwestycji w jednostki uczestnictwa UCITS podstawowego, jak również łącznych opłat UCITS powiązanego i UCITS podstawowego; oraz
- g) opis skutków podatkowych dla UCITS powiązanego w wyniku inwestycji w UCITS podstawowe.

2. Oprócz informacji przewidzianych w załączniku I tabela B, roczne sprawozdanie UCITS powiązanego zawiera oświadczenie w sprawie łącznych opłat UCITS powiązanego i UCITS podstawowego.

Roczne i półroczne sprawozdania UCITS powiązanego wskazują, jak można uzyskać odpowiednio roczne i półroczne sprawozdania UCITS podstawowego.

3. Oprócz wymogów określonych w art. 74 i 82, UCITS powiązane wysyła prospekt emisyjny, kluczowe informacje dla inwestorów, o których mowa w art. 78, oraz wszelkie zmiany do nich, a także roczne i półroczne sprawozdania UCITS podstawowego do właściwych organów swojego macierzystego państwa członkowskiego.

4. UCITS powiązane ujawnia we wszelkich odpowiednich informacjach reklamowych, że stale inwestuje co najmniej 85 % swoich aktywów w jednostki uczestnictwa takiego UCITS podstawowego.

5. Na wniosek inwestorów UCITS powiązane dostarcza im nieodpłatnie drukowany egzemplarz prospektu emisyjnego oraz półroczne sprawozdania UCITS podstawowego.

SEKCJA 5

Przekształcenie istniejącego ucits w ucits powiązane i zmiana ucits podstawowego

Artykuł 64

1. Jeżeli UCITS powiązane prowadzi już działalność jako UCITS, w tym jako UCITS powiązane innego UCITS podstawowego, państwa członkowskie wymagają, by udostępniało ono posiadaczom swoich jednostek następujące informacje:

- a) oświadczenie, że właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS powiązanego zatwierdziły jego inwestycje w jednostki uczestnictwa takiego UCITS podstawowego;
- b) kluczowe informacje dla inwestorów, o których mowa w art. 78, dotyczące UCITS powiązanego i UCITS podstawowego;
- c) datę, począwszy od której UCITS powiązane zaczęło inwestować w UCITS podstawowe lub, jeżeli już w nie zainwestowało, datę przekroczenia przez jego inwestycję limitu określonego w art. 55 ust. 1; oraz
- d) oświadczenie, że posiadacze jednostek są uprawnieni do zażądania w terminie 30 dni odkupienia lub umorzenia swoich jednostek bez uiszczania jakichkolwiek opłat oprócz tych zachowanych przez fundusz w celu pokrycia kosztów dezinvestycji; uprawnienie to nabiera mocy od momentu udostępnienia przez UCITS powiązane informacji, o których mowa w niniejszym ustępie.

Informacje te są udostępniane przynajmniej 30 dni przed datą, o której mowa w akapicie pierwszym lit. c).

2. W wypadku gdy w odniesieniu do UCITS powiązanego przeprowadzono procedurę powiadamiania zgodnie z art. 93, informacje, o których mowa w ust. 1, udostępniane są w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego goszczącego UCITS powiązane, lub też w języku zatwierdzonym przez właściwe organy tego państwa. Za tłumaczenie odpowiedzialne jest UCITS powiązane. Tłumaczenie to odzwierciedla wiernie treść oryginału.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by UCITS powiązane nie inwestowało w jednostki danego UCITS podstawowego, przekraczając limit, mający zastosowanie na mocy art. 55 ust. 1, przed upływem okresu 30 dni, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi.

4. Komisja może przyjąć środki wykonawcze określające:

Artykuł 67

- a) format i sposób udostępnienia informacji, o których mowa w ust. 1; lub
- b) jeżeli UCITS powiązane przekazuje całość lub część swoich aktywów UCITS podstawowemu w zamian za jego jednostki, procedurę wyceny i audytu takiego wkładu rzeczowego oraz rolę w tym procesie depozytariusza UCITS powiązanego.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 112 ust. 2.

SEKCJA 6

Obowiązki i właściwe organy

Artykuł 65

1. UCITS powiązane monitoruje działalność UCITS podstawowego. Podczas wykonywania tego obowiązku UCITS powiązane mogą opierać się na informacjach i dokumentach otrzymywanych od UCITS podstawowego lub, w stosownych przypadkach, od jego spółki zarządzającej, depozytariusza lub biegłego rewidenta, chyba że istnieją powody, by wątpić w dokładność tych dokumentów i informacji.

2. Jeżeli w związku z zainwestowaniem w jednostki uczestnictwa UCITS podstawowego UCITS powiązane, jego spółka zarządzająca lub jakakolwiek osoba działająca w imieniu UCITS powiązanego albo jego spółki zarządzającej otrzymuje opłatę dystrybucyjną, prowizję lub inną korzyść pieniężną, opłata ta, prowizja lub korzyść pieniężna jest wpłacana na rzecz w aktywów UCITS powiązanego.

Artykuł 66

1. UCITS podstawowe niezwłocznie informuje właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego o każdym UCITS powiązanym, które zainwestowało w jego jednostki uczestnictwa. Jeżeli UCITS podstawowe i UCITS powiązane mają siedziby w różnych państwach członkowskich, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS podstawowego informują niezwłocznie o takiej inwestycji właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS powiązanego.

2. UCITS podstawowe nie pobiera opłat za subskrypcję lub umorzenie w odniesieniu do inwestycji UCITS powiązanego w jednostki uczestnictwa UCITS podstawowego lub ich zbycia.

3. UCITS podstawowe zapewnia terminowe udostępnienie wszelkich informacji, wymaganych zgodnie z niniejszą dyrektywą, innymi przepisami wspólnotowymi, obowiązującym prawem krajowym, regulaminem funduszu lub dokumentami założycielskimi, UCITS powiązanemu lub, w stosownych przypadkach, jego spółce zarządzającej, a także właściwym organom, depozytariuszowi i biegłemu rewidentowi UCITS powiązanego.

1. Jeżeli UCITS podstawowe i UCITS powiązane mają siedziby w tym samym państwie członkowskim, właściwe organy niezwłocznie informują UCITS powiązane o wszelkich decyzjach, środkach, stwierdzeniu niespełniania warunków niniejszego rozdziału lub jakichkolwiek informacjach przekazanych zgodnie z art. 106 ust. 1 w odniesieniu do UCITS podstawowego lub, w stosownych przypadkach, jego spółki zarządzającej, depozytariusza lub biegłego rewidenta.

2. Jeżeli UCITS podstawowe i UCITS powiązane mają siedziby w różnych państwach członkowskich, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS podstawowego niezwłocznie informują właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS powiązanego o wszelkich decyzjach, środkach, stwierdzeniu niespełniania warunków niniejszego rozdziału lub jakichkolwiek informacjach przekazanych zgodnie z art. 106 ust. 1 w odniesieniu do UCITS podstawowego lub, w stosownych przypadkach, jego spółki zarządzającej, depozytariusza lub biegłego rewidenta. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego UCITS powiązanego niezwłocznie przekazuje te informacje UCITS powiązanemu.

ROZDZIAŁ IX

OBOWIĄZKI DOTYCZĄCE INFORMACJI, JAKIE MAJĄ BYĆ UDOSTĘPNIANE INWESTOROM

SEKCJA 1

Publikacja prospektu emisyjnego i sprawozdań okresowych

Artykuł 68

1. Spółka inwestycyjna oraz – w odniesieniu do każdego z funduszy wspólnych, którymi zarządza – spółka zarządzająca publikują następujące dokumenty:

- a) prospekt emisyjny;
- b) sprawozdanie roczne za każdy rok obrotowy; oraz
- c) półroczne sprawozdanie obejmujące sześć pierwszych miesięcy roku obrotowego.

2. Sprawozdania roczne i półroczne są publikowane w następujących terminach, licząc od zakończenia okresu, którego dotyczą:

- a) w czasie czterech miesięcy w przypadku sprawozdania rocznego; lub
- b) w czasie dwóch miesięcy w przypadku sprawozdania półrocznego.

Artykuł 69

1. Prospekt emisyjny zawiera informacje niezbędne inwestorom w celu wyrobienia sobie poglądu na temat proponowanych im inwestycji i, w szczególności, ryzyka z nimi związanego.

Prospekt zawiera, niezależnie od instrumentów, w które dokonywane są inwestycje, jasne i zrozumiałe wyjaśnienie profilu ryzyka funduszu.

2. Prospekt emisyjny zawiera przynajmniej informacje przewidziane w załączniku I tabela A, o ile informacje te nie pojawiają się wcześniej w regulaminie funduszu lub dokumentach założycielskich, załączonych do prospektu emisyjnego zgodnie z art. 71 ust. 1.

3. Sprawozdanie roczne zawiera bilans lub zestawienie aktywów i pasywów, szczegółowe rozliczenie dochodów i zysków na rok obrotowy, sprawozdanie dotyczące działalności w roku obrotowym i inne informacje przewidziane w załączniku I tabela B, jak również wszelkie istotne informacje, które umożliwią inwestorom wyrobienie sobie poglądu w sprawie rozwoju działalności UCITS i jego wyników.

4. Półroczne sprawozdanie zawiera co najmniej informacje przewidziane w sekcjach I–IV załącznika I tabela B. W przypadku gdy UCITS wypłaciło lub proponuje wypłacenie dywidendy tymczasowej, liczby muszą wskazywać wyniki w danym półroczu, po potrąceniu podatku i wypłaconą lub zaproponowaną dywidendę tymczasową.

Artykuł 70

1. Prospekt emisyjny wskazuje, w które kategorie aktywów UCITS jest uprawniony do inwestowania. Prospekt podaje, czy transakcje w finansowe instrumenty pochodne są dozwolone; w takim przypadku zawiera wyraźne oświadczenie wskazujące, czy te czynności mogą być prowadzone w celu zabezpieczenia lub w celu osiągnięcia celów inwestycji, oraz możliwy wpływ wykorzystania finansowych instrumentów pochodnych na profil ryzyka.

2. Jeśli UCITS inwestuje zasadniczo w jakąkolwiek kategorię aktywów określonych w art. 50, inną niż zbywalne papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego, lub gdy UCITS odzwierciedla indeks giełdowy lub papierów dłużnych zgodnie z art. 53, jego prospekt emisyjny oraz, w stosownych przypadkach, informacje reklamowe zawierają wyraźne stwierdzenie zwracające uwagę na politykę inwestycyjną.

3. Jeśli wartość aktywów netto UCITS może wykazywać wysoką niestabilność ze względu na skład jego portfela lub techniki zarządzania portfelem, które mogą być stosowane, prospekt emisyjny oraz, w stosownych przypadkach, informacje reklamowe zawierają wyraźne stwierdzenie zwracające uwagę na tę cechę.

4. Na wniosek inwestora spółka zarządzająca udostępnia również dodatkowe informacje dotyczące limitów ilościowych, które mają zastosowanie w zarządzaniu ryzykiem UCITS, wybranych w tym celu metod oraz aktualnego rozwoju ryzyka i dochodów w przypadku głównych kategorii instrumentów inwestycji.

Artykuł 71

1. Regulamin funduszu lub dokumenty założycielskie spółek inwestycyjnych stanowią integralną część prospektu emisyjnego i są do niego załączane.

2. Dokumenty określone w ust. 1 nie muszą jednakże być załączone do prospektu emisyjnego, pod warunkiem że inwestor zostanie poinformowany, że na jego żądanie dokumenty te zostaną mu przesłane lub będzie powiadomiony o miejscu, w którym – w każdym państwie członkowskim, w którym jednostki uczestnictwa są wprowadzane do obrotu – będzie miał do nich wgląd.

Artykuł 72

Zasadnicze elementy prospektu emisyjnego są aktualizowane.

Artykuł 73

Informacje księgowe podawane w sprawozdaniu rocznym są sprawdzone przez jedną lub więcej osób uprawnionych na mocy prawa do sprawdzania ksiąg rachunkowych na podstawie dyrektywy 2006/43/WE. Sprawozdanie biegłych rewidentów, włącznie ze wszystkimi uwagami, zostaje przedrukowane w całości w sprawozdaniu rocznym.

Artykuł 74

UCITS przesyłają właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego UCITS swoje prospekty emisyjne i dane na temat zmian do nich wprowadzonych, jak również roczne i półroczne sprawozdania. Na wniosek UCITS przekazuje tę dokumentację właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej.

Artykuł 75

1. Prospekt emisyjny i ostatnie opublikowane roczne i półroczne sprawozdanie są na żądanie bezpłatnie udostępniane inwestorom.

2. Prospekt emisyjny może być udostępniany na trwałym nośniku informacji lub za pośrednictwem strony internetowej. Na wniosek inwestorom dostarczany jest nieodpłatnie egzemplarz drukowany.

3. Roczne i półroczne sprawozdania udostępniane są inwestorom w sposób określony w prospekcie emisyjnym i w kluczowych informacjach dla inwestorów, o których mowa w art. 78. Jednakże na wniosek inwestorom dostarczany jest nieodpłatnie drukowany egzemplarz rocznych i półrocznych sprawozdań.

4. Komisja może przyjąć środki wykonawcze określające konkretne warunki, które muszą zostać spełnione w przypadku udostępniania prospektu emisyjnego na trwałym nośniku innym niż papier oraz za pośrednictwem strony internetowej, która nie stanowi trwałego nośnika informacji.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 112 ust. 2.

SEKCJA 2

Publikacja innych informacji

Artykuł 76

Każde UCITS, w odpowiedni sposób, podaje do wiadomości publicznej informacje na temat ceny emisji, sprzedaży, odkupu lub umorzenia jednostek za każdym razem, gdy je emituje, sprzedaje, odkupuje lub umarza, nie rzadziej niż dwa razy w miesiącu.

Właściwe organy mogą jednakże wyrazić zgodę na publikowanie tych informacji przez UCITS tylko raz w miesiącu, pod warunkiem że takie odstępstwo pozostaje bez uszczerbku dla interesów posiadaczy jednostek.

Artykuł 77

Wszystkie informacje reklamowe dla inwestorów są w sposób niebudzący wątpliwości oznaczone jako takie informacje. Informacje te są uczciwe, jasne i niewprowadzające w błąd. W szczególności we wszelkich informacjach reklamowych, zawierających zaproszenie do nabycia jednostek uczestnictwa UCITS, wraz ze szczegółowymi informacjami o UCITS, nie przekazuje się treści, które są sprzeczne ze znaczeniem informacji zawartych w prospekcie emisyjnym i w kluczowych informacjach dla inwestorów, o których mowa w art. 78, lub umniejszają to znaczenie. Informują one o istnieniu prospektu emisyjnego oraz o dostępności kluczowych informacji dla inwestorów, o których mowa w art. 78. Określają one także, gdzie i w jakim języku inwestorzy lub potencjalni inwestorzy mogą otrzymać takie informacje lub dokumenty lub w jaki sposób mogą uzyskać do nich dostęp.

SEKCJA 3

Kluczowe informacje dla inwestorów

Artykuł 78

1. Państwa członkowskie wymagają, by spółka inwestycyjna oraz – w odniesieniu do każdego z funduszy wspólnych, którymi zarządza – spółka zarządzająca sporządziły krótki dokument zawierający kluczowe informacje dla inwestorów. W niniejszej dyrektywie dokument ten jest określany jako „kluczowe informacje dla inwestorów”. Fraza „kluczowe informacje dla inwestorów” jest w wyraźny sposób umieszczona na tym dokumencie w jednym z języków, o których mowa w art. 94 ust. 1 lit. b).

2. Kluczowe informacje dla inwestorów zawierają odpowiednie informacje o podstawowych cechach danego UCITS, które muszą zostać przedstawione inwestorom, tak aby mogli oni zrozumieć charakter oraz ryzyko związane z oferowanym im produktem inwestycyjnym oraz, w konsekwencji, podjąć świadome decyzje inwestycyjne.

3. Kluczowe informacje dla inwestorów dostarczają informacje na temat następujących podstawowych cech w odniesieniu do danego UCITS:

- a) identyfikację UCITS;
- b) krótki opis jego polityki inwestycyjnej i celów inwestycyjnych;
- c) przedstawienie dotychczasowych wyników lub, w stosownych przypadkach, scenariusze wyników;
- d) koszty i odnośne opłaty; oraz
- e) profil ryzyka/zysku inwestycji, w tym stosowne wskazówki dotyczące ryzyka związanego z inwestycjami w danym UCITS oraz odpowiednie ostrzeżenie.

Wspomniane kluczowe informacje powinny być podane w formie zrozumiałej dla inwestorów bez konieczności odniesień do innych dokumentów.

4. Kluczowe informacje dla inwestorów jasno wskazują, gdzie i w jaki sposób można uzyskać dodatkowe informacje na temat oferowanych inwestycji, w tym, między innymi, gdzie i w jaki sposób można, na wniosek w każdej chwili i bezpłatnie otrzymać prospekt emisyjny, a także język, w jakim takie informacje są dostępne dla inwestorów.

5. Kluczowe informacje dla inwestorów są napisane zwięźle, bez sformułowań z języka specjalistycznego. Są one przedstawiane w jednolitym formacie umożliwiającym porównanie oraz w sposób, który pozwala na ich zrozumienie przez inwestorów prywatnych.

6. Kluczowe informacje dla inwestorów są wykorzystywane bez wprowadzania do nich zmian lub ich uzupełniania, z wyjątkiem tłumaczenia, we wszystkich państwach członkowskich, w których powiadomiono o wprowadzaniu do obrotu jednostek uczestnictwa UCITS zgodnie z art. 93.

7. Komisja przyjmuje środki wykonawcze określające:

- a) szczegółową i wyczerpującą zawartość kluczowych informacji dla inwestorów, o których mowa w ust. 2, 3 i 4 i które muszą być udostępniane inwestorom;
- b) szczegółową i wyczerpującą zawartość kluczowych informacji dla inwestorów, które muszą być udostępniane inwestorom w następujących przypadkach szczególnych:
 - (i) w przypadku UCITS posiadających różne subfundusze – kluczowe informacje dla inwestorów, które muszą być udostępniane inwestorom nabywającym jednostki poszczególnych subfunduszy, w tym na temat sposobu zmiany jednego subfunduszu na drugi oraz kosztów z tym związanych;
 - (ii) w przypadku UCITS oferujących różne kategorie jednostek – kluczowe informacje dla inwestorów, które muszą być udostępniane inwestorom nabywającym poszczególne kategorie jednostek;
 - (iii) w przypadku modeli typu fundusz funduszy – kluczowe informacje dla inwestorów, które muszą być udostępniane inwestorom nabywającym jednostki UCITS inwestującego w inne UCITS lub inne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, o których mowa w art. 50 ust. 1 lit. e);
 - (iv) w przypadku modeli funduszy podstawowych i powiązanych – kluczowe informacje dla inwestorów, które muszą być udostępniane inwestorom nabywającym jednostki UCITS powiązane; oraz
 - (v) w przypadku UCITS strukturyzowanych – UCITS z ochroną kapitału lub innych podobnych UCITS, kluczowe informacje dla inwestorów, które muszą być udostępniane inwestorom w związku ze szczególnymi cechami takich UCITS; oraz
- c) szczegóły dotyczące określonych w ust. 5 formy i sposobu przedstawienia kluczowych informacji dla inwestorów, które muszą być udostępniane inwestorom.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 112 ust. 2.

Artykuł 79

1. Kluczowe informacje dla inwestorów stanowią informacje udzielane przed zawarciem umowy. Są one uczciwe, jasne i niewprowadzające w błąd. Są one spójne z odpowiednimi częściami prospektu emisyjnego.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by nikt nie ponosił odpowiedzialności cywilnej wyłącznie na podstawie kluczowych informacji dla inwestorów, w tym ich tłumaczenia, chyba że wprowadzają one w błąd, są nieprawdziwe lub niezgodne z odpowiednimi częściami prospektu emisyjnego. Kluczowe informacje dla inwestorów zawierają wyraźne ostrzeżenie w tym zakresie.

Artykuł 80

1. Państwa członkowskie wymagają, by spółka inwestycyjna oraz – w odniesieniu do każdego z funduszy wspólnych, którymi zarządza – spółka zarządzająca, które sprzedają inwestorom jednostki UCITS bezpośrednio lub przez inną osobę fizyczną lub prawną, która działa w ich imieniu i za którą ponoszą pełną i bezwarunkową odpowiedzialność, dostarczały inwestorom kluczowe informacje dla inwestorów na temat tego UCITS w odpowiednim terminie przed proponowanym nabyciem przez inwestorów jednostek danego UCITS.

2. Państwa członkowskie wymagają, by spółka inwestycyjna oraz – w odniesieniu do każdego z funduszy wspólnych, którymi zarządza – spółka zarządzająca, które nie sprzedają inwestorom jednostek UCITS bezpośrednio lub przez osobę, która działa w ich imieniu i za którą ponoszą pełną i bezwarunkową odpowiedzialność wobec inwestorów, dostarczały na żądanie kluczowych informacji dla inwestorów producentom lub pośrednikom, którzy sprzedają inwestorom inwestycje w takie UCITS lub w produkty oferujące możliwość inwestowania w takie UCITS lub którzy doradzają im w tym zakresie. Państwa członkowskie wymagają, by pośrednicy, którzy sprzedają inwestorom inwestycje w takie UCITS lub którzy doradzają im w tym zakresie, dostarczali swoim klientom lub potencjalnym klientom kluczowe informacje dla inwestorów.

3. Kluczowe informacje dla inwestorów dostarczane są inwestorom nieodpłatnie.

Artykuł 81

1. Państwa członkowskie zezwalają spółkom inwestycyjnym oraz – w odniesieniu do każdego z funduszy wspólnych, którymi zarządzają – spółkom zarządzającym na dostarczanie kluczowych informacji dla inwestorów na trwałym nośniku informacji lub za pośrednictwem strony internetowej. Jednakże na wniosek inwestorom dostarczany jest nieodpłatnie egzemplarz drukowany.

Ponadto na stronie internetowej spółki inwestycyjnej lub zarządzającej należy udostępnić zaktualizowaną wersję kluczowych informacji dla inwestorów.

2. Komisja może przyjąć środki wykonawcze określające konkretne warunki, które muszą zostać spełnione w przypadku dostarczania kluczowych informacji dla inwestorów na trwałym nośniku innym niż papier lub za pośrednictwem strony internetowej, która nie stanowi trwałego nośnika.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 112 ust. 2.

Artykuł 82

1. UCITS przesyłają dotyczące ich kluczowe informacje dla inwestorów oraz zmiany do nich do właściwych organów swojego macierzystego państwa członkowskiego.

2. Zasadnicze elementy kluczowych informacji dla inwestorów są aktualizowane.

ROZDZIAŁ X

OGÓLNE OBOWIĄZKI UCITS

Artykuł 83

1. Następujące podmioty nie mogą zaciągać pożyczek:

- a) spółka inwestycyjna;
- b) spółka zarządzająca lub depozytariusz działający w imieniu funduszu wspólnego.

UCITS może jednak pozyskiwać obcą walutę poprzez zaciąganie pożyczek typu „back-to-back”.

2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1, państwo członkowskie może zezwolić UCITS na zaciągnięcie pożyczki, pod warunkiem że takie zaciągnięcie pożyczki:

- a) ma charakter tymczasowy i stanowi:
 - w przypadku spółki inwestycyjnej – nie więcej niż 10 % jej aktywów, lub
 - w przypadku funduszu wspólnego – nie więcej niż 10 % wartości funduszu; lub
- b) ma na celu umożliwienie nabycia majątku nieruchomego mającego istotne znaczenie dla bezpośredniego prowadzenia jej przedsiębiorstwa i stanowi, w przypadku spółki inwestycyjnej, nie więcej niż 10 % jej aktywów.

W przypadku gdy UCITS ma zezwolenie na zaciągnięcie pożyczki na podstawie lit. a) i b), takie zaciągnięcie pożyczki w żadnym razie nie przekracza 15 % całkowitej wartości jej aktywów.

Artykuł 84

1. UCITS odkupuje lub umarza swoje jednostki na żądanie każdego z posiadaczy jednostek uczestnictwa.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1:

- a) UCITS może, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, regulaminem funduszu lub dokumentami założycielskimi spółki inwestycyjnej, czasowo zawiesić odkup lub umorzenie swoich jednostek;

- b) macierzyste państwa członkowskie UCITS mogą pozwolić swoim właściwym organom zażądać zawieszenia odkupu lub umorzenia jednostek w interesie posiadaczy jednostek lub w interesie publicznym.

Tymczasowe zawieszenie, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a) przewiduje się tylko w wyjątkowych przypadkach, w których wymagają tego okoliczności, i w wypadku gdy zawieszenie jest uzasadnione z uwagi na interesy posiadaczy jednostek.

3. W przypadku tymczasowego zawieszenia na mocy ust. 2 lit. a) UCITS niezwłocznie powiadamia o swojej decyzji właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego oraz właściwe organy wszystkich państw członkowskich, w których prowadzi obrót swoimi jednostkami.

Artykuł 85

Zasady wyceny aktywów oraz zasady obliczania ceny sprzedaży lub kursu emisji oraz ceny odkupu lub umorzenia jednostek UCITS są zawarte w mających zastosowanie przepisach prawa krajowego, w regulaminie funduszu lub w dokumentach założycielskich spółki inwestycyjnej.

Artykuł 86

Dystrybucja zysków funduszu oraz reinwestycja zysku UCITS dokonywane są zgodnie z zasadami zawartymi w przepisach prawa albo w regulaminie funduszu lub w dokumentach założycielskich spółki inwestycyjnej.

Artykuł 87

Jednostka UCITS nie jest emitowana dopóki równowartość jej ceny emisyjnej netto nie zostanie pokryta w zwyczajowo przyjętym terminie. Nie wyklucza to możliwości rozprowadzania jednostek bezpłatnych.

Artykuł 88

1. Bez uszczerbku dla stosowania art. 50 lub 51, następujące podmioty nie mogą udzielać pożyczek w imieniu osoby trzeciej:

- a) spółka inwestycyjna;
- b) spółka zarządzająca lub depozytariusz działający w imieniu funduszu wspólnego.

2. Przepisy ust. 1 nie stanowią przeszkody dla nabywania przez te przedsiębiorstwa zbywalnych papierów wartościowych, instrumentów rynku pieniężnego lub innych instrumentów finansowych, o których mowa w art. 50 ust. 1 lit. e), g) i h), które nie są całkowicie opłacone.

Artykuł 89

Następujące podmioty nie mogą prowadzić niepokrytej sprzedaży zbywalnych papierów wartościowych, instrumentów rynku pieniężnego lub innych instrumentów finansowych określonych w art. 50 ust. 1 lit. e), g) i h):

- a) spółka inwestycyjna;

- b) spółka zarządzająca lub depozytariusz działający w imieniu funduszu wspólnego.

Artykuł 90

Przepisy prawa macierzystego państwa członkowskiego UCITS lub regulamin funduszu określają wynagrodzenie i wydatki, jakie spółka zarządzająca ma prawo ustalać dla funduszu wspólnego, jak również metodę obliczania takiego wynagrodzenia.

Przepisy prawa lub dokumenty założycielskie spółki inwestycyjnej określają charakter kosztów, jakie spółka ma ponosić.

ROZDZIAŁ XI

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE UCITS WPROWADZAJĄCYCH SWOJE JEDNOSTKI W PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH INNYCH NIŻ TE, W KTÓRYCH MAJĄ SWOJE SIEDZIBY

Artykuł 91

1. Państwa członkowskie goszczące UCITS zapewniają, by UCITS mogło prowadzić obrót swoimi jednostkami na ich terytorium po dokonaniu powiadomienia zgodnie z art. 93.

2. Państwa członkowskie goszczące UCITS nie nakładają żadnych dodatkowych wymogów lub procedur administracyjnych na UCITS, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do zakresu niniejszej dyrektywy.

3. Państwa członkowskie zapewniają łatwy dostęp na odległość i za pośrednictwem środków elektronicznych do pełnych informacji na temat przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, które nie są objęte zakresem niniejszej dyrektywy, a które są szczególnie istotne w odniesieniu do zasad wprowadzania do obrotu na ich terytorium jednostek uczestnictwa UCITS posiadających swoją siedzibę w innym państwie członkowskim. Państwa członkowskie zapewniają, by informacje te były dostępne w języku zwyczajowo używanym w dziedzinie finansów międzynarodowych, a także aby były one jasne, niebudzące wątpliwości i aktualne.

4. Do celów niniejszego rozdziału pojęcie UCITS obejmuje jego subfundusze.

Artykuł 92

UCITS, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi obowiązującymi w państwie członkowskim, gdzie ich jednostki są wprowadzane do obrotu, podejmują środki niezbędne do stworzenia w tym państwie członkowskim ułatwień dla dokonywania płatności na rzecz posiadaczy jednostek, odkupu lub umorzenia jednostek oraz udostępniania informacji, do których dostarczenia UCITS są zobowiązane.

Artykuł 93

1. Jeżeli UCITS zaproponuje wprowadzenie do obrotu swoich jednostek uczestnictwa w państwie członkowskim innym niż jego macierzyste państwo członkowskie, przedkłada najpierw powiadomienie w formie pisemnej właściwym organom swojego macierzystego państwa członkowskiego.

Powiadomienie zawiera informacje na temat zasad wprowadzania do obrotu jednostek uczestnictwa UCITS w goszczącym państwie członkowskim, w stosownych przypadkach z uwzględnieniem kategorii jednostek. W świetle art. 16 ust. 1 powinno ono zawierać wskazanie, że jednostki UCITS są wprowadzane do obrotu przez spółkę zarządzającą UCITS.

2. Do powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, UCITS załącza najnowszą wersję następujących dokumentów:

- a) regulamin funduszu lub dokumenty założycielskie, prospekt emisyjny, oraz, w stosownych przypadkach, ostatnie sprawozdanie roczne i ewentualne późniejsze sprawozdanie półroczne, przetłumaczone zgodnie z art. 94 ust. 1 lit. c) i d); oraz
- b) kluczowe informacje dla inwestorów, o których mowa w art. 78, przetłumaczone zgodnie z art. 94 ust. 1 lit. b) i d).

3. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS weryfikują, czy dokumenty przedłożone przez UCITS zgodnie z ust. 1 i 2 są kompletne.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS, nie później niż 10 dni roboczych po otrzymaniu powiadomienia, przekazują kompletne dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz kompletną dokumentację określoną w ust. 2, właściwym organom państwa członkowskiego, w którym UCITS proponuje wprowadzanie do obrotu swoich jednostek. Do dokumentów załączają one zaświadczenie potwierdzające, że UCITS spełnia warunki określone niniejszą dyrektywą.

Po przekazaniu dokumentów właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS niezwłocznie powiadamiają UCITS o ich przekazaniu. UCITS może wejść na rynek w goszczącym państwie członkowskim od daty tego powiadomienia.

4. Państwa członkowskie zapewniają, by powiadomienie w formie pisemnej, o którym mowa w ust. 1, oraz zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3, zostały przedłożone w języku zwyczajowo używanym w dziedzinie finansów międzynarodowych, chyba że macierzyste państwo członkowskie UCITS i państwo członkowskie goszczące UCITS uzgodnią, iż powiadomienie w formie pisemnej oraz zaświadczenie będą przedkładane w języku urzędowym obu państw członkowskich.

5. Państwa członkowskie zapewniają, by elektroniczne przekazywanie i składanie dokumentów, o których mowa w ust. 3, było akceptowane przez ich właściwe organy.

6. W ramach procedury powiadamiania ustanowionej w niniejszym artykule właściwe organy państwa członkowskiego, w którym UCITS proponuje wprowadzać do obrotu swoje jednostki, nie żądają żadnych dodatkowych dokumentów, certyfikatów i informacji innych niż te określone w niniejszym artykule.

7. Macierzyste państwo członkowskie UCITS dopilnowuje, by właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego UCITS miały elektroniczny dostęp do dokumentów, o których mowa w ust. 2, oraz, w stosownych przypadkach, do ich tłumaczeń. Dopilnowuje ono także, by UCITS aktualizowało te dokumenty i ich tłumaczenia. UCITS powiadamia właściwe organy goszczącego państwa członkowskiego o wszelkich zmianach wprowadzonych do dokumentów, o których mowa w ust. 2, i podaje, gdzie można znaleźć te dokumenty w formie elektronicznej.

8. W przypadku zmiany informacji dotyczących zasad zbywania, przekazanych w powiadomieniu zgodnie z ust. 1, lub zmiany kategorii jednostek wprowadzanych do obrotu UCITS pisemnie powiadamia o tej zmianie właściwe organy goszczącego państwa członkowskiego przed wprowadzeniem tej zmiany.

Artykuł 94

1. W przypadku gdy UCITS wprowadza do obrotu swoje jednostki w państwie członkowskim goszczącym UCITS, to udostępnia ono inwestorom na terytorium tego państwa członkowskiego wszystkie informacje i dokumenty, które na mocy rozdziału IX zobowiązane jest udostępniać inwestorom w swoim macierzystym państwie członkowskim.

Takie informacje i dokumenty są udostępniane inwestorom zgodnie z następującymi przepisami:

- a) bez uszczerbku dla przepisów rozdziału IX, takie informacje lub dokumenty udostępniane są inwestorom w sposób określony przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi państwa członkowskiego goszczącego UCITS;
- b) kluczowe informacje dla inwestorów, o których mowa w art. 78, tłumaczone są na język urzędowy lub na jeden z języków urzędowych państwa członkowskiego goszczącego UCITS, lub też na język zatwierdzony przez właściwe organy tego państwa członkowskiego;
- c) informacje lub dokumenty inne niż kluczowe informacje dla inwestorów, o których mowa w art. 78, tłumaczone są, według uznania UCITS, na język urzędowy lub na jeden z języków urzędowych państwa członkowskiego goszczącego UCITS, lub też na język zatwierdzony przez właściwe organy tego państwa członkowskiego lub na język zwyczajowo używany w dziedzinie finansów międzynarodowych; oraz
- d) za tłumaczenie informacji lub dokumentów określonych w lit. b) i c) odpowiada UCITS i tłumaczenie to odzwierciedla wiernie treść oryginalnych informacji.

2. Wymogi określone w ust. 1 obejmują również wszelkie zmiany wprowadzone do informacji i dokumentów wymienionych w ust. 1.

3. Częstotliwość publikowania ceny emisji, sprzedaży, ponownego odkupu lub umorzenia jednostek uczestnictwa UCITS zgodnie z art. 76 podlega przepisom ustawowym, wykonawczym i administracyjnym macierzystego państwa członkowskiego UCITS.

Artykuł 95

1. Komisja może przyjąć środki wykonawcze określające:

- a) zakres informacji, o których mowa w art. 91 ust. 3;
- b) ułatwienie właściwym organom państwa członkowskiego goszczącego UCITS dostępu do informacji lub dokumentów, o których mowa w art. 93 ust. 1, 2 i 3 zgodnie z art. 93 ust. 7.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 112 ust. 2.

2. Komisja może również przyjąć środki wykonawcze określające:

- a) format i treść standardowego modelu powiadomienia w formie pisemnej stosowanego przez UCITS w celu powiadomienia przewidzianego w art. 93 ust. 1, łącznie ze wskazaniem, do których dokumentów odnosi się tłumaczenie;
- b) format i treść standardowego modelu zaświadczenia stosowanego przez właściwe organy państw członkowskich, przewidzianego w art. 93 ust. 3;
- c) procedurę wymiany informacji oraz wykorzystywania łączności elektronicznej przez właściwe organy do celów powiadamiania zgodnie z przepisami art. 93.

Powyzsze środki przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną przewidzianą w art. 112 ust. 3.

Artykuł 96

Do celów prowadzonej przez siebie działalności UCITS może używać tego samego odniesienia do swojej formy prawnej (jak np. spółka inwestycyjna lub fundusz wspólny) w swojej nazwie w państwie członkowskim goszczącym UCITS, jakiej używa w swoim macierzystym państwie członkowskim.

ROZDZIAŁ XII

PRZEPISY DOTYCZĄCE ORGANÓW ODPOWIEDZIALNYCH ZA WYDAWANIE ZEZWOLEŃ I NADZÓR

Artykuł 97

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy, które będą wykonywać funkcje przewidziane w niniejszej dyrektywie. Informują o tym Komisję, określając, jak ustalony został jakikolwiek podział obowiązków.

2. Właściwe organy są organami publicznymi lub podmiotami wyznaczonymi przez organy publiczne.

3. Organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS są właściwe do nadzorowania tego UCITS, w tym, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 19. Natomiast organy państwa członkowskiego goszczącego UCITS są właściwe do nadzorowania zgodności z przepisami niewchodzącymi w zakres objęty niniejszą dyrektywą oraz wymogami określonym w art. 92 i 94.

Artykuł 98

1. Właściwym organom przyznaje się wszelkie uprawnienia nadzorcze i śledcze niezbędne do wykonywania ich zadań. Uprawnienia te wykonywane są:

- a) bezpośrednio;
- b) we współpracy z innymi organami;

c) na podstawie odpowiedzialności właściwych organów z tytułu powierzenia zadań podmiotom, którym powierzono zadania; lub

d) poprzez zwrócenie się do kompetentnych organów sądowych.

2. Na mocy ust. 1 właściwe organy mają, co najmniej, prawo do:

- a) dostępu do wszelkiego rodzaju dokumentów w dowolnej formie i otrzymywania ich kopii;
- b) żądania od wszelkich osób dostarczenia informacji oraz, jeśli to konieczne, wezwania i przesłuchania osoby celem uzyskania informacji;
- c) przeprowadzania kontroli na miejscu;
- d) żądania wydania istniejących rejestrów połączeń telefonicznych i rejestrów przesyłu danych;
- e) żądania zaprzestania wszelkich praktyk niezgodnych z przepisami przyjętymi w ramach wykonywania niniejszej dyrektywy;
- f) żądania zamrożenia lub konfiskaty aktywów;
- g) zgłaszania wniosku o wydanie czasowego zakazu prowadzenia działalności zawodowej;
- h) żądania udzielania informacji przez uprawnione spółki inwestycyjne, spółki zarządzające lub depozytariuszy;
- i) przyjęcia wszelkiego rodzaju środków zapewniających stałe spełnianie wymogów niniejszej dyrektywy przez spółki inwestycyjne, spółki zarządzające i depozytariuszy;
- j) żądania zawieszenia emisji, odkupu lub umorzenia jednostek w interesie posiadaczy jednostek lub w interesie publicznym;
- k) wycofania zezwolenia wydanego UCITS, spółce zarządzającej lub depozytariuszowi;
- l) przekazywania spraw do organów ścigania; oraz
- m) umożliwiania biegłym rewidentom lub ekspertom przeprowadzanie kontroli lub dochodzeń.

Artykuł 99

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące środków i kar nakładanych w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie środki konieczne do ich wykonania. Bez uszczerbku dla procedur cofnięcia zezwolenia lub prawa państw członkowskich do nakładania sankcji karnych państwa członkowskie gwarantują w szczególności, zgodnie z prawem krajowym, możliwość zastosowania środków administracyjnych lub nałożenia sankcji administracyjnych na odpowiedzialną osobę w przypadku naruszenia przepisów przyjętych w związku z wdrożeniem niniejszej dyrektywy.

Przewidziane środki i sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

2. Bez uszczerbku dla innych przepisów w sprawie środków i sankcji nakładanych w przypadku naruszenia innych przepisów krajowych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie ustanawiają w szczególności skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające środki i sankcje dotyczące obowiązku przedstawiania kluczowych informacji dla inwestorów w sposób, który pozwala na ich zrozumienie przez inwestorów prywatnych zgodnie z art. 78 ust. 5.

3. Państwa członkowskie zezwalają, by właściwe organy mogły podać do publicznej wiadomości każdy środek lub sankcję, jakie zostaną nałożone za naruszenie przepisów przyjętych w ramach wdrażania niniejszej dyrektywy, chyba że takie ujawnienie poważnie zagroziłoby rynkom finansowym, wpłynęłoby negatywnie na interesy inwestorów lub wyrządziłoby nieproporcjonalną szkodę zaangażowanym stronom.

Artykuł 100

1. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie wydajnych i skutecznych procedur składania skarg i odwoływania się w celu pozasądowego rozstrzygnięcia sporów konsumenckich dotyczących działalności UCITS, w stosownych przypadkach z wykorzystaniem istniejących podmiotów.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych organom, o których mowa w ust. 1, nie uniemożliwiano skutecznej współpracy w dziedzinie rozstrzygnięcia sporów transgranicznych.

Artykuł 101

1. Właściwe organy państw członkowskich współpracują ze sobą zawsze, gdy jest to konieczne w celu wykonywania obowiązków powierzonych im na mocy niniejszej dyrektywy lub w celu wykonywania ich uprawnień ustanowionych na mocy niniejszej dyrektywy lub prawa krajowego.

Państwa członkowskie podejmują konieczne środki administracyjne i organizacyjne, tak by ułatwić współpracę przewidzianą w niniejszym ustępie.

Właściwe organy wykonują swoje uprawnienia do celów współpracy nawet w przypadkach, gdy działanie podlegające dochodzeniu nie stanowi naruszenia jakichkolwiek przepisów obowiązujących w ich państwie członkowskim.

2. Właściwe organy państw członkowskich bezzwłocznie wymieniają między sobą informacje niezbędne do celów wykonywania obowiązków powierzonych im na mocy niniejszej dyrektywy.

3. Jeżeli właściwe władze jednego z państw członkowskich mają uzasadnione powody, by podejrzewać, że działania sprzeczne z przepisami niniejszej dyrektywy są lub były realizowane na terytorium innego państwa członkowskiego przez podmioty niepodlegające nadzorowi właściwego organu, powiadamia o tym właściwe organy innego państwa członkowskiego w jak najwłaściwszej dla nich formie. Organy, które otrzymały takie powiadomienie, podejmują stosowne działania, informują właściwy organ

o wynikach tych działań i, w miarę możliwości, o istotnych zmianach sytuacji na poszczególnych etapach. Ustęp ten stosuje się bez uszczerbku dla uprawnień właściwego organu, który dokonał powiadomienia.

4. W ramach swoich uprawnień na mocy niniejszej dyrektywy właściwe organy jednego państwa członkowskiego mogą zwrócić się o współpracę do właściwych organów innego państwa członkowskiego w zakresie działalności nadzorczej lub w odniesieniu do kontroli na miejscu lub dochodzenia na terytorium tego drugiego państwa członkowskiego. Jeżeli właściwy organ otrzyma wniosek dotyczący kontroli na miejscu lub dochodzenia, to:

- a) sam przeprowadza kontrolę i dochodzenie;
- b) umożliwia organowi, który złożył wniosek, przeprowadzenie kontroli i dochodzenia; lub
- c) umożliwia biegłym rewidentom lub ekspertom przeprowadzenie kontroli lub dochodzenia.

5. Jeżeli kontrola lub dochodzenie jest przeprowadzane na terytorium jednego państwa członkowskiego przez właściwy organ tego państwa członkowskiego, właściwy organ państwa członkowskiego, który zwrócił się o współpracę, może domagać się, by jego urzędnicy towarzyszyli urzędnikom przeprowadzającym kontrolę lub dochodzenie. Kontrola lub dochodzenie podlega jednak ogólnemu nadzorowi państwa członkowskiego, na którego terytorium są one przeprowadzane.

Jeżeli kontrola lub dochodzenie jest przeprowadzane na terytorium jednego państwa członkowskiego przez właściwy organ innego państwa członkowskiego, to właściwy organ państwa członkowskiego, na którego terytorium przeprowadzana jest kontrola lub dochodzenie, może domagać się, by jego urzędnicy towarzyszyli urzędnikom przeprowadzającym kontrolę lub dochodzenie.

6. Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym prowadzona jest kontrola lub dochodzenie, mogą odmówić wymiany informacji przewidzianej ust. 2 lub podjęcia działań na podstawie wniosku o współpracę w prowadzeniu dochodzenia lub kontroli na miejscu przewidzianych w ust. 4, wyłącznie jeżeli:

- a) takie dochodzenie, kontrola na miejscu lub wymiana informacji mogą negatywnie wpłynąć na suwerenność, bezpieczeństwo lub porządek publiczny tego państwa członkowskiego;
- b) zostało już wszczęte postępowanie sądowe w sprawie tych samych działań i przeciwko tym samym osobom przed organami tego państwa członkowskiego;
- c) w tym państwie członkowskim w odniesieniu do tych samych osób i tych samych działań wydano już ostateczny wyrok.

7. Właściwe organy powiadamiają właściwe organy, które zwróciły się z wnioskiem, o wszelkich decyzjach podjętych na podstawie ust. 6. Powiadomienie to zawiera informacje na temat przyczyn podjęcia takiej decyzji.

8. Właściwe organy mogą zwrócić uwagę Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych ustanowionego na mocy decyzji Komisji 2009/77/WE⁽¹⁾ na sytuacje, w których wnioszek:

- a) o wymianę informacji przewidziany w art. 109 nie został rozpatrzony w odpowiednim terminie lub został odrzucony;
- b) o przeprowadzenie dochodzenia lub kontroli na miejscu przewidziany w art. 110 został odrzucony lub nie został rozpatrzony w odpowiednim terminie; lub
- c) o udzielenie zezwolenia na to, by urzędnicy tego organu towarzyszyli urzędnikom właściwego organu innego państwa członkowskiego został odrzucony lub nie został rozpatrzony w odpowiednim terminie.

9. Komisja może przyjąć środki wykonawcze dotyczące procedur w zakresie kontroli na miejscu i dochodzeń.

Powyższe środki przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną przewidzianą w art. 112 ust. 3.

Artykuł 102

1. Państwa członkowskie zapewniają, by wszystkie osoby, które pracują lub pracowały we właściwych organach, oraz biegli rewidenci i eksperci powołani przez właściwe organy byli zobowiązani do zachowania tajemnicy zawodowej. Zobowiązanie to gwarantuje, że żadne poufne informacje, jakie osoby te otrzymują w trakcie wykonywania swoich obowiązków, nie są ujawnione jakimkolwiek osobom lub organom w innej formie niż skróconej lub zbiorczej, tak aby nie można było indywidualnie zidentyfikować UCITS, spółek zarządzających i depozytariuszy (przedsiębiorstwa wnoszące wkład w działalność UCITS), z wyjątkiem przypadków przewidzianych przepisami prawa karnego.

Jednakże w przypadku upadłości lub przymusowej likwidacji UCITS lub przedsiębiorstwa wnoszącego wkład do jego działalności informacje poufne nie dotyczące stron trzecich zaangażowanych w próby ratowania mogą zostać ujawnione w postępowaniu cywilnym lub handlowym.

2. Ustęp 1 nie stanowi przeszkody dla właściwych organów państw członkowskich w wymianie informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą albo innym prawem wspólnotowym mającym zastosowanie do UCITS lub do przedsiębiorstw wnoszących wkład do ich działalności. Informacje te podlegają warunkom bez uszczerbku dla tajemnicy zawodowej ustanowionej w ust. 1.

Właściwe organy wymieniające informacje z innymi właściwymi władzami na podstawie niniejszej dyrektywy mogą wskazać w momencie przekazywania takich informacji, że informacji tych nie można ujawniać bez ich wyraźnej zgody, w którym to przypadku informacje te można wymieniać wyłącznie do celów, na które władze te wyraziły zgodę.

3. Państwa członkowskie mogą zawierać umowy o współpracy zapewniające wymianę informacji z właściwymi organami państw trzecich lub z organami lub podmiotami z państw trzecich, zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu i art. 103 ust. 1, tylko wtedy, gdy ujawnione informacje objęte są gwarancjami tajemnicy zawodowej, co najmniej odpowiadającymi gwarancjom określonym w niniejszym artykule. Celem takiej wymiany informacji jest wykonywanie zadań nadzorczych przez wspomniane organy lub podmioty.

W przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie mogą być ujawnione bez wyraźnej zgody właściwych organów, które ją ujawniły, a w stosownych przypadkach mogą zostać ujawnione jedynie do celów, na które te organy wyraziły swoją zgodę.

4. Właściwe organy otrzymujące informacje poufne na mocy ust. 1 lub 2 mogą wykorzystać te informacje wyłącznie w trakcie wykonywania swoich obowiązków w celu:

- a) sprawdzenia, czy przestrzegane są zasady regulujące podejmowanie działalności przez UCITS lub przedsiębiorstwa wnoszące wkład do ich działalności oraz w celu umożliwienia monitorowania prowadzenia tej działalności, procedur administracyjnych i rachunkowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej;
- b) nałożenia sankcji;
- c) przeprowadzenia odwołań od decyzji właściwych władz w postępowaniu administracyjnym; oraz
- d) w postępowaniach sądowych wszczętych na mocy art. 107 ust. 2.

5. Ustępy 1 i 4 nie stanowią przeszkody dla wymiany informacji między państwem członkowskim lub państwami członkowskimi, w przypadku gdy wymiana taka ma mieć miejsce pomiędzy właściwym organem a:

- a) organami publicznie odpowiedzialnymi za nadzorowanie instytucji kredytowych, przedsiębiorstw inwestycyjnych, zakładów ubezpieczeń lub innych organizacji finansowych i organami odpowiedzialnymi za nadzorowanie rynków finansowych;
- b) organami zaangażowanymi w likwidację lub upadłość UCITS lub przedsiębiorstw wnoszących wkład do ich działalności albo organami zaangażowanymi w podobne procedury; lub
- c) osobami odpowiedzialnymi za wykonywanie ustawowych badań sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń, instytucji kredytowych, przedsiębiorstw inwestycyjnych lub innych instytucji finansowych.

W szczególności ust. 1 i 4 nie stanowią przeszkody dla wykonywania przez wymienione powyżej organy ich funkcji nadzorczych lub ujawniania organom administrującym systemami kompensacyjnymi informacji koniecznych do wykonywania ich funkcji.

Informacje wymieniane na podstawie akapitu pierwszego podlegają warunkom tajemnicy zawodowej określonym w ust. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 25 z 29.1.2009, s. 18.

Artykuł 103

1. Bez względu na art. 102 ust. 1–4 państwa członkowskie mogą zezwolić na wymianę informacji między właściwym organem a:

- a) organami odpowiedzialnymi za nadzorowanie podmiotów zaangażowanych w likwidację i upadłość UCITS lub przedsiębiorstw wnoszących wkład do ich działalności albo organami zaangażowanymi w podobne procedury;
- b) organami odpowiedzialnymi za nadzorowanie osób zobowiązanych do wykonywania ustawowych badań sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń, instytucji kredytowych, przedsiębiorstw inwestycyjnych i innych instytucji finansowych.

2. Państwa członkowskie, które korzystają z odstępstwa przewidzianego w ust. 1, wymagają spełnienia co najmniej następujących warunków:

- a) informacja ta jest wykorzystywana w celu wykonywania zadań nadzoru wskazanych w ust. 1;
- b) informacja otrzymana podlega warunkom tajemnicy zawodowej określonym w art. 102 ust. 1; oraz
- c) w przypadku gdy informacja pochodzi z innego państwa członkowskiego, nie może być ujawniona bez wyraźnej zgody właściwych organów, które ją ujawniły, a w stosownym przypadku może być ujawniona jedynie dla celów, na które te organy wyraziły zgodę.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji oraz pozostałym państwom członkowskim nazwy organów, które mogą otrzymywać informacje na mocy ust. 1.

4. Bez względu na art. 102 ust. 1–4, państwa członkowskie mogą, w celu wzmocnienia stabilności, w tym rzetelności, systemu finansowego, zezwolić na wymianę informacji między właściwymi organami i organami lub podmiotami z mocy prawa odpowiedzialnymi za wykrywanie i badanie naruszeń prawa spółek.

5. Państwa członkowskie, które korzystają z odstępstwa przewidzianego w ust. 4, wymagają spełnienia co najmniej następujących warunków:

- a) informacja ta jest wykorzystywana w celu wykonywania zadań nadzoru wskazanych w ust. 4;
- b) informacja otrzymana podlega warunkom tajemnicy zawodowej określonym w art. 102 ust. 1; oraz
- c) w przypadku gdy informacja pochodzi z innego państwa członkowskiego, nie może być ujawniona bez wyraźnej zgody właściwych organów, które ją ujawniły, a w stosownym przypadku może być ujawniona jedynie dla celów, na które te organy wyraziły zgodę.

Do celów lit. c) organy lub władze, o których mowa w ust. 4, przedstawiają właściwym organom, które ujawniły informacje, nazwiska i dokładny zakres obowiązków osób, którym mają one zostać przesłane.

6. W przypadku gdy w państwie członkowskim organy lub podmioty, o których mowa w ust. 4, wykonują swoje zadania dotyczące wykrywania lub badania z pomocą, uwzględniając ich szczególne kompetencje, osób wyznaczonych do tego celu i niezatrudnionych w sektorze publicznym, możliwość wymiany informacji określona w we wspomnianym ustępie może zostać rozszerzona na takie osoby na warunkach określonych w ust. 5.

7. Państwa członkowskie przekazują Komisji oraz pozostałym państwom członkowskim nazwy organów lub podmiotów, które mogą otrzymywać informacje na mocy ust. 4.

Artykuł 104

1. Artykuły 102 i 103 nie stanowią przeszkody dla właściwych organów w przekazywaniu bankom centralnym i innym podmiotom o podobnej funkcji, w ramach ich właściwości jako władz monetarnych, informacji związanych z wykonywaniem ich zadań, ani też artykuły te nie stanowią przeszkody dla takich organów lub podmiotów w przekazywaniu właściwym organom takich informacji, jakich mogą one potrzebować do celów określonych w art. 102 ust. 4. Informacje otrzymane w tym kontekście podlegają warunkom tajemnicy zawodowej określonym w art. 102 ust. 1.

2. Artykuły 102 i 103 nie stanowią przeszkody dla właściwych organów w przekazywaniu informacji określonych w art. 102 ust. 1–4 izbie rozrachunkowej lub innemu podobnemu podmiotowi uznanemu na mocy prawa krajowego dla świadczenia usług rozrachunkowych lub rozliczeniowych dla jednego z rynków państw członkowskich, jeżeli uznają one, że konieczne jest przekazanie tych informacji w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania tych podmiotów w związku z niewywiązywaniem się lub potencjalnym niewywiązywaniem się z obowiązków przez uczestników rynku.

Informacje otrzymane w tym kontekście podlegają warunkom tajemnicy zawodowej określonym w art. 102 ust. 1.

Jednakże państwa członkowskie zapewniają, by takie informacje otrzymane zgodnie z art. 102 ust. 2 nie były ujawniane w okolicznościach określonych w pierwszym akapicie niniejszego ustępu bez wyraźnej zgody właściwych organów, które je ujawniły.

3. Nie naruszając art. 102 ust. 1 i 4 państwa członkowskie mogą, na mocy przepisów prawa, zezwolić na ujawnienie niektórych informacji innym działom centralnej administracji rządowej odpowiedzialnym za ustawodawstwo dotyczące nadzorowania UCITS i przedsiębiorstw wnoszących wkład do ich działalności, instytucji kredytowych, instytucji finansowych, przedsiębiorstw inwestycyjnych i zakładów ubezpieczeń oraz inspektorom upoważnionym przez te działy.

Ujawnienie tych informacji może jednakże być dokonane jedynie w przypadku, gdy jest to niezbędne ze względów kontroli ostrożnościowej.

Jednakże państwa członkowskie zapewniają, by informacje otrzymane na mocy art. 102 ust. 2 i 5 można było ujawnić w okolicznościach określonych w tym ustępie wyłącznie za wyraźną zgodą właściwych władz, które ujawniły te informacje.

Artykuł 105

Komisja może przyjąć środki wykonawcze dotyczące procedur wymiany informacji między właściwymi organami.

Powyższe środki przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną przewidzianą w art. 112 ust. 3.

Artykuł 106

1. Państwa członkowskie zapewniają co najmniej, że każda osoba upoważniona w rozumieniu dyrektywy 2006/43/WE, wykonująca w UCITS lub w przedsiębiorstwie wnoszącym wkład do jego działalności ustawowe badanie przewidziane w art. 51 dyrektywy 78/660/EWG, art. 37 dyrektywy 83/349/EWG lub art. 73 niniejszej dyrektywy, albo jakiegokolwiek inne zadanie ustawowe, zobowiązana jest do bezwzględnego powiadamiania właściwych władz o jakichkolwiek stanach faktycznych lub decyzjach dotyczących tego przedsiębiorstwa, o których dowiaduje się w trakcie wykonywania swoich zadań i które mogą mieć następujące skutki:

- a) istotne naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które określają warunki, jakim podlega zezwolenie lub które dotyczą prowadzenia działalności przez UCITS lub przedsiębiorstwa wnoszące wkład do jego działalności;
- b) zakłócenie ciągłości funkcjonowania UCITS lub przedsiębiorstwa wnoszącego wkład do jego działalności; lub
- c) odmowę zatwierdzenia sprawozdań finansowych lub wydania opinii z zastrzeżeniem.

Osoba ta jest zobowiązana do powiadomienia o jakichkolwiek stanach faktycznych lub decyzjach, o których dowiaduje się w trakcie wykonywania swoich zadań zgodnie z lit. a) w przedsiębiorstwie posiadającym bliskie powiązania wynikające ze stosunku kontroli z UCITS lub przedsiębiorstwem wnoszącym wkład do jego działalności, w którym osoba ta wykonuje wspomniane zadanie.

2. Ujawnienie w dobrej wierze właściwym organom przez osoby upoważnione zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE jakichkolwiek stanów faktycznych lub decyzji określonych w ust. 1 nie stanowi naruszenia jakichkolwiek ograniczeń dotyczących ujawniania informacji określonych w umowie lub w jakimkolwiek przepisie ustawodawczym, wykonawczym lub administracyjnym, ani nie powoduje jakiegokolwiek odpowiedzialności tych osób.

Artykuł 107

1. Właściwe organy uzasadniają na piśmie każdą decyzję o odmowie udzielenia zezwolenia oraz każdą negatywną decyzję podjętą w ramach wykonywania ogólnych środków podejmowanych w związku ze stosowaniem przepisów niniejszej dyrektywy oraz przekazują to uzasadnienie wnioskodawcom.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by każda decyzja podjęta zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi przyjętymi zgodnie z niniejszą dyrektywą była należycie uzasadniona i by przysługiwało prawo odwoływania się na drodze sądowej, także w sytuacji gdy żadna decyzja nie zostanie podjęta w terminie sześciu miesięcy od złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia zawierającego wszelkie wymagane informacje.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by przynajmniej jeden z następujących podmiotów, określonych w prawie krajowym, mógł, w interesie konsumentów i zgodnie z prawem krajowym, wszcząć postępowanie przed sądami lub właściwymi organami administracyjnymi w celu zapewnienia stosowania przepisów krajowych wdrażających niniejszą dyrektywę:

- a) podmioty publiczne lub ich przedstawiciele;
- b) organizacje konsumenckie działające na rzecz ochrony konsumentów; lub
- c) organizacje zawodowe mające interes prawny w ochronie swoich członków.

Artykuł 108

1. Tylko organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS mają prawo do podejmowania działań przeciw temu UCITS, jeżeli naruszy ono przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne, lub też przepisy ustanowione w regulaminie funduszu lub w dokumentach założycielskich spółki inwestycyjnej.

Niemniej jednak organy państwa członkowskiego goszczącego UCITS mogą podjąć działania przeciw temu UCITS, jeśli naruszy ono przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne obowiązujące na terytorium tego państwa członkowskiego, ale niewchodzące w zakres niniejszej dyrektywy oraz nieobjęte wymogami określonymi w art. 92 i 94.

2. O każdej decyzji o cofnięciu zezwolenia lub o jakichkolwiek innych poważnych środkach podjętych wobec UCITS, lub o jakimkolwiek zawieszeniu emisji, odkupu lub umorzenia jego jednostek, organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS informują niezwłocznie organy państwa członkowskiego goszczącego UCITS i jeżeli spółka zarządzająca UCITS ma siedzibę w innym państwie członkowskim, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej.

3. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej i organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS mogą podejmować odpowiednio działania przeciwko spółce zarządzającej, jeżeli narusza ona przepisy wynikające ze spoczywającej na niej odpowiedzialności.

4. W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego UCITS posiadają jasne i wyraźne podstawy do domniemania, że UCITS, którego jednostki uczestnictwa znajdują się w obrocie na terytorium tego państwa członkowskiego, narusza zobowiązania wynikające z przepisów przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy, z których nie wynikają uprawnienia dla właściwych organów państwa członkowskiego goszczącego UCITS, organy te przekazują swoje ustalenia właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego UCITS, które podejmuje odpowiednie środki.

5. Jeżeli, pomimo środków podjętych przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS lub ponieważ środki te okazały się nieodpowiednie, lub też ponieważ macierzyste państwo członkowskie UCITS nie podjęło działań w rozsądnym terminie, dane UCITS nadal działa w sposób wyraźnie szkodliwy dla interesów inwestorów w państwie członkowskim goszczącego UCITS, to właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego UCITS mogą podjąć w związku z tym jedno z następujących działań:

- a) po poinformowaniu właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego UCITS podejmują wszelkie stosowne środki konieczne celem ochrony inwestorów, w tym mogą uniemożliwić danemu UCITS dalsze wprowadzanie do obrotu jego jednostek uczestnictwa na terytorium UCITS goszczącego państwa członkowskiego; albo
- b) jeżeli to konieczne, zwracają się do Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych.

Komisja jest niezwłocznie powiadamiana o wszelkich środkach podjętych na mocy akapitu pierwszego lit. a).

6. Państwa członkowskie dopilnowują, by na ich terytorium istniała prawna możliwość dostarczania dokumentów prawnych koniecznych do celów środków, które mogą zostać podjęte przez państwo członkowskie goszczące UCITS zgodnie z ust. 2–5.

Artykuł 109

1. W przypadku gdy w związku ze świadczeniem usług lub utworzeniem oddziału spółka zarządzająca działa w jednym lub kilku państwach członkowskich goszczących spółkę zarządzającą, właściwe organy wszystkich zainteresowanych państw członkowskich ściśle ze sobą współpracują.

Organy te przekazują sobie na żądanie wszelkie informacje dotyczące zarządzania i własności tego rodzaju spółek zarządzających, które mogłyby ułatwić nadzór nad nimi, i wszelkie informacje, które mogłyby ułatwić monitorowanie tych spółek. W szczególności organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej współpracują w celu zapewnienia, aby organy państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą gromadziły dane, określone w art. 21 ust. 2.

2. W zakresie niezbędnym do wykonywania uprawnień nadzorczych macierzystego państwa członkowskiego, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej są powiadamiane przez właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą o wszelkich środkach podjętych przez państwo członkowskie goszczące spółkę zarządzającą na podstawie art. 21 ust. 5, które wiążą się z nałożeniem na spółkę zarządzającą środków lub sankcji lub wprowadzeniem wobec spółki zarządzającej ograniczeń jej działalności.

3. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej powiadamiają niezwłocznie właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS o wszelkich stwierdzonych na poziomie spółki zarządzającej problemach, które w poważnym stopniu wpłynęłyby na jej zdolność właściwego wypełniania obowiązków związanych z funduszem, oraz o wszelkich naruszeniach wymogów określonych w rozdziale III.

4. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS niezwłocznie powiadamiają właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej o wszelkich stwierdzonych na poziomie UCITS problemach, które mogłyby w poważnym stopniu wpłynąć na jej zdolność właściwego wypełniania obowiązków lub przestrzegania wymogów dyrektywy, za które odpowiedzialne jest macierzyste państwo członkowskie UCITS.

Artykuł 110

1. Każde państwo członkowskie goszczące spółkę zarządzającą zapewnia, by w przypadku gdy spółka zarządzająca posiada zezwolenie na działalność wydane w innym państwie członkowskim prowadzi działalność na terytorium tego państwa poprzez oddział, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej mogły, po powiadomieniu właściwych organów państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą, samodzielnie lub przez pośredników poinstruowanych przez nie w tym celu, przeprowadzić na miejscu weryfikację informacji, określoną w art. 109.

2. Ustęp 1 nie narusza prawa właściwych organów państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą, w związku z wypełnianiem przez nie obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy, do przeprowadzania kontroli na miejscu oddziałów utworzonych na terytorium tego państwa członkowskiego.

ROZDZIAŁ XIII

EUROPEJSKI KOMITET PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH

Artykuł 111

Komisja może przyjąć zmiany techniczne do niniejszej dyrektywy w następujących obszarach:

- a) wyjaśnianie definicji w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy w całej Wspólnocie; lub
- b) dostosowywanie terminologii i formułowanie definicji stosownie do kolejnych aktów dotyczących UCITS i spraw pokrewnych.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 112 ust. 2.

Artykuł 112

1. Komisja jest wspierana przez Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony decyzją Komisji 2001/528/WE⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 13.7.2001, s. 45.

2. W przypadku odesłań do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

3. W przypadku odesłań do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

ROZDZIAŁ XIV

ODSTĘPSTWA, PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I PRZEPISY KOŃCOWE

SEKCJA 1

Odstępstwa

Artykuł 113

1. Wyłącznie do celów duńskich UCITS, pantebreve emitowane w Danii traktowane są jako równoważne zbywalnym papierom wartościowym określonym w art. 50 ust. 1 lit. b).

2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 22 ust. 1 i art. 32 ust. 1, właściwe organy mogą zezwolić tym UCITS, które w dniu 20 grudnia 1985 r. miały dwóch lub więcej depozytariuszy zgodnie ze swoim prawem krajowym, na zachowanie tej liczby depozytariuszy, jeżeli organy te mają gwarancje, że funkcje, jakie mają być wykonywane zgodnie z art. 22 ust. 3 i art. 32 ust. 3, będą rzeczywiście wykonywane.

3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 16, państwa członkowskie mogą zezwolić spółkom zarządzającym na wydawanie świadectw na okaziciela, reprezentujących papiery wartościowe innych spółek.

Artykuł 114

1. Przedsiębiorstwa inwestycyjne, określone w art. 4 ust. 1 lit. l) dyrektywy 2004/39/WE, posiadające zezwolenie wyłącznie na świadczenie usług przewidzianych w załączniku do tej dyrektywy, sekcja A pkt 4 i 5, mogą uzyskać zezwolenie na mocy niniejszej dyrektywy w celu zarządzania UCITS i klasyfikowania siebie jako „spółki zarządzające”. W takim przypadku tego rodzaju przedsiębiorstwa inwestycyjne zrzekają się zezwolenia uzyskanego na mocy dyrektywy 2004/39/WE.

2. Spółki zarządzające posiadające zezwolenie na działalność wydane na mocy dyrektywy 85/611/EWG w swoim macierzystym państwie członkowskim już przed dniem 13 lutego 2004 r., zezwalające na zarządzanie UCITS, uważa się za spółki posiadające zezwolenie dla celów niniejszego artykułu, jeśli przepisy prawne tego państwa członkowskiego przewidują, że aby podjąć tego rodzaju działalność, spółki te muszą spełniać warunki nałożone w art. 7 i 8.

SEKCJA 2

Przepisy przejściowe i przepisy końcowe

Artykuł 115

Do dnia 1 lipca 2013 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 116

1. Państwa członkowskie przyjmą i opublikują najpóźniej do dnia 30 czerwca 2011 r. przepisy ustawowe wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 ust. 2 akapit drugi, art. 1 ust. 3 lit. b), art. 2 ust. 1 lit. e), m), p) i q), art. 2 ust. 5, art. 4, art. 5 ust. 1–4, 6 i 7, art. 6 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 ust. 1 formuła wprowadzająca, art. 13 ust. 1 lit. a) i 13 ust. 1 lit. i), art. 15, art. 16 ust. 1 akapit drugi, art. 16 ust. 3, art. 17 ust. 1, art. 17 ust. 2 lit. b), art. 17 ust. 3 akapity pierwszy i trzeci, art. 17 ust. 4–7, art. 17 ust. 9 akapit drugi, art. 18 ust. 1 formuła wprowadzająca, art. 18 ust. 1 lit. b), art. 18 ust. 2 akapit trzeci i czwarty, art. 18 ust. 3 i 4 i art. 19 i 20, art. 21 ust. 2–6, 8 i 9, art. 22 ust. 1, art. 22 ust. 3 lit. a), d) i e), art. 23 ust. 1, 2, 4 i 5, art. 27 akapit trzeci, art. 29 ust. 2, art. 33 ust. 2, 4 i 5, art. 37–42, art. 43 ust. 1–5, art. 44–49, art. 50 ust. 1 zdanie wprowadzające, art. 50 ust. 3, art. 51 ust. 1 akapit trzeci, art. 54 ust. 3, art. 56 ust. 1, art. 56 ust. 2 akapit pierwszy, zdanie wprowadzające, art. 58 i 59, art. 60 ust. 1–5, art. 61 ust. 1 i 2, art. 62 ust. 1, 2 i 3, art. 63, art. 64 ust. 1, 2 i 3, art. 65, 66 i 67, art. 68 ust. 1 zdanie wprowadzające i lit. a), art. 69 ust. 1 i 2, art. 70 ust. 2 i 3, art. 71, art. 72, art. 74, art. 75 ust. 1, 2 i 3, art. 77–82, art. 83 ust. 1 lit. b), art. 83 ust. 2 lit. a) tiret drugie, art. 86, art. 88 ust. 1 lit. b), art. 89 lit. b), art. 90, art. 91–94, art. 96–100, art. 101 ust. 1–8, art. 102 ust. 2 akapit drugi, art. 102 ust. 5, art. 107, art. 108, art. 109 ust. 2, 3 i 4, art. 110 i załącznik I. Niezwłocznie przekażą one Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lipca 2011 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą należy odczytywać jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 117

Dyrektywa 85/611/EWG, zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku III część A, traci moc od dnia 1 lipca 2011 r., bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów przeniesienia do prawa krajowego i zastosowania dyrektyw określonych w załączniku III część B.

Odesłanie do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odesłanie do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku IV.

Odniesienia do uproszczonego prospektu emisyjnego są rozumiane jako odniesienia do kluczowych informacji dla inwestorów, o których mowa w art. 78.

Artykuł 118

1. Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 ust. 1, art. 1 ust. 2 akapit pierwszy, art. 1 ust. 3 lit. a), art. 1 ust. 4–7, art. 2 ust. 1 lit. a)–d), f)–l), n) i o), art. 2 ust. 2, 3 i 4, art. 2 ust. 6 i 7, art. 3, art. 5 ust. 5, art. 6 ust. 2, 3 i 4, art. 7–11, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 1 lit. b)–h), art. 13 ust. 2, art. 14 ust. 1, art. 16 ust. 2, art. 17 ust. 2 lit. a), c) i d), art. 17 ust. 3 akapit drugi, art. 17 ust. 8 i art. 17 ust. 9 akapit pierwszy, art. 18 ust. 1 z wyjątkiem zdania wprowadzającego i lit. a), art. 18 ust. 2 akapit pierwszy i drugi, art. 21 ust. 1 i 7, art. 22 ust. 2, art. 22 ust. 3 lit. b) i c), art. 23 ust. 3, art. 24, art. 25 i 26, art. 27 akapit pierwszy i drugi, art. 28, art. 29 ust. 1, 3 i 4, art. 30, 31 i 32, art. 33 ust. 1 i 3, art. 34, 35 i 36, art. 50 ust. 1 lit. a)–h), art. 50 ust. 2, art. 51 ust. 1 akapit pierwszy i drugi, art. 51 ust. 2 i 3, art. 52 i 53,

art. 54 ust. 1 i 2, art. 55, art. 56 ust. 2 akapit pierwszy, art. 56 ust. 2 akapit drugi, art. 56 ust. 3, art. 57, art. 68 ust. 2, art. 69 ust. 3–4, art. 70 ust. 1 i 4, art. 73 i 76, art. 83 ust. 1 z wyjątkiem lit. b), art. 83 ust. 2 lit. a) z wyjątkiem tiret drugiego, art. 84, 85 i 87, art. 88 ust. 1 z wyjątkiem lit. b), art. 88 ust. 2, art. 89 z wyjątkiem lit. b), art. 102 ust. 1, art. 102 ust. 2 akapit pierwszy, art. 102 ust. 3 i 4, art. 103–106, art. 109 ust. 1, art. 111, 112, 113 i 117 oraz załączniki II, III i IV obowiązują od dnia 1 lipca 2011 r.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by UCITS jak najszybciej, a najpóźniej w terminie dwunastu miesięcy od wygaśnięcia terminu transpozycji do prawa krajowego wszystkich środków wykonawczych, o których mowa w art. 78 ust. 7, zastąpiły swoje uproszczone prospekty emisyjne sporządzone zgodnie z przepisami dyrektywy 85/611/EWG kluczowymi informacjami dla inwestorów sporządzonymi zgodnie z art. 73. W tym okresie właściwe organy goszczącego państwa członkowskiego UCITS nadal akceptują uproszczone prospekty emisyjne w przypadku UCITS wprowadzających swoje jednostki do obrotu na terytoriach tych państw członkowskich.

Artykuł 119

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2009 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

Przewodniczący
E. ERLANDSSON
W imieniu Rady

ZAŁĄCZNIK I

TABELA A

1. Informacje dotyczące funduszu wspólnego.	1. Informacje dotyczące spółki zarządzającej, łącznie ze wskazaniem, czy spółka zarządzająca ma siedzibę w innym państwie członkowskim niż macierzyste państwo członkowskie UCITS.	1. Informacje dotyczące spółki inwestycyjnej.
1.1. Nazwa.	1.1. Nazwa lub firma, forma prawna, siedziba statutowa i siedziba zarządu, jeżeli mieści się gdzie indziej niż siedziba statutowa.	1.1. Nazwa lub firma, forma prawna, siedziba statutowa i siedziba zarządu, jeżeli mieści się gdzie indziej niż siedziba statutowa.
1.2. Data założenia funduszu wspólnego. Okres, na który została ustanowiona, jeżeli jest ograniczony.	1.2. Data założenia. Okres, na który została ustanowiona, jeżeli jest ograniczony.	1.2. Data założenia spółki. Okres, na który została ustanowiona, jeżeli jest ograniczony.
	1.3. Jeżeli spółka zarządza innymi funduszami wspólnymi, wymienić te fundusze wspólne.	1.3. W przypadku spółek inwestycyjnych posiadających różne subfundusze, wskazanie subfunduszu.
1.4. Podać, gdzie można otrzymać regulamin funduszu, jeżeli nie jest załączony, oraz sprawozdania okresowe.		1.4. Podać, gdzie można otrzymać dokumenty założycielskie, jeżeli nie są załączone, oraz sprawozdania okresowe.
1.5. Zwięzłe informacje dla posiadaczy jednostek uczestnictwa na temat systemu podatkowego odnoszącego się do funduszu wspólnego. Szczegółowa informacja, czy potrącenie podatku jest dokonywane u źródła od dochodu i zysków kapitałowych wypłacanych przez fundusz wspólny posiadaczom jednostek uczestnictwa.		1.5. Zwięzłe informacje dla posiadaczy jednostek uczestnictwa na temat systemu podatkowego odnoszącego się do spółki. Szczegółowa informacja, czy potrącenie podatku jest dokonywane u źródła od dochodu i zysków kapitałowych wypłacanych przez spółkę posiadaczom jednostek uczestnictwa.
1.6. Wskazanie roku obrotowego, terminów, na kiedy fundusz sporządza sprawozdania finansowe, oraz terminów publikacji tych sprawozdań.		1.6. Wskazanie roku obrotowego, terminów, na kiedy spółka sporządza sprawozdania finansowe, oraz terminów publikacji tych sprawozdań.
1.7. Nazwiska osób odpowiedzialnych za sprawdzanie informacji księgowych określonych w art. 73.		1.7. Nazwiska osób odpowiedzialnych za sprawdzanie informacji księgowych określonych w art. 73.
	1.8. Nazwiska i stanowiska zajmowane w spółce przez członków organów administracyjnych, zarządzających i nadzorczych. Szczegóły dotyczące ich głównej działalności poza spółką, w przypadku gdy mają one znaczenie dla spółki.	1.8. Nazwiska i stanowiska zajmowane w spółce przez członków organów administracyjnych, zarządzających i nadzorczych. Szczegóły dotyczące ich głównej działalności poza spółką, w przypadku gdy mają one znaczenie dla spółki.
	1.9. Kwota kapitału subskrybowanego, z podaniem kwoty kapitału wpłaconego.	1.9. Kapitał.

<p>1.10. Szczegóły dotyczące rodzajów i głównych cech jednostek uczestnictwa, w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> — charakter prawa (rzeczowe, osobiste lub inne) reprezentowanego przez jednostkę, — oryginalne papiery wartościowe lub certyfikaty stanowiące potwierdzenie tytułu własności; wpis do rejestru lub na rachunek, — cechy jednostek: imienne lub na okaziciela. Wskazanie, czy jednostki mogą być denominowane w innej walucie i w jakiej, — wskazanie praw głosu posiadaczy jednostek, jeśli prawa te istnieją, — okoliczności, w jakich może być podjęta decyzja o likwidacji funduszu wspólnego, tryb likwidacji, w szczególności jeśli chodzi o prawa posiadaczy jednostek. 		<p>1.10. Szczegóły dotyczące rodzajów i głównych cech jednostek uczestnictwa, w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> — oryginalne papiery wartościowe lub certyfikaty stanowiące potwierdzenie tytułu własności; wpis do rejestru lub na rachunek, — cechy jednostek: imienne lub na okaziciela. Wskazanie, czy jednostki mogą być denominowane w innej walucie i w jakiej, — wskazanie praw głosu posiadaczy jednostek, jeśli prawa te istnieją, — okoliczności, w jakich może być podjęta decyzja o likwidacji funduszu wspólnego, tryb likwidacji, w szczególności jeśli chodzi o prawa posiadaczy jednostek.
<p>1.11. Tam gdzie ma to zastosowanie, wskazanie giełd lub rynków papierów wartościowych, na których jednostki są notowane lub znajdują się w obrocie.</p>		<p>1.11. Tam gdzie ma to zastosowanie, wskazanie giełd lub rynków papierów wartościowych, na których jednostki są notowane lub znajdują się w obrocie.</p>
<p>1.12. Procedury i warunki emisji i sprzedaży jednostek.</p>		<p>1.12. Procedury i warunki emisji i sprzedaży jednostek.</p>
<p>1.13. Procedury i warunki odkupu lub umorzenia jednostek oraz okoliczności, w jakich odkup lub umorzenie mogą być zawieszane.</p>		<p>1.13. Procedury i warunki odkupu lub umorzenia jednostek oraz okoliczności, w jakich odkup lub umorzenie mogą być zawieszane. W przypadku funduszy inwestycyjnych posiadających różne kategorie inwestycji – informacje, w jaki sposób posiadacz jednostek uczestnictwa może przejść z jednej kategorii do innej i informacje o opłatach naliczanych w takich przypadkach.</p>
<p>1.14. Opis zasad ustalania i wykorzystywania zysków.</p>		<p>1.14. Opis zasad ustalania i wykorzystywania zysków.</p>
<p>1.15. Opis celów inwestycyjnych funduszu wspólnego, włącznie z jego celami finansowymi (np. podwyższenie kapitału lub zysk), polityki inwestycyjnej (np. specjalizacja w sektorach geograficznych lub przemysłowych), wszelkich ograniczeń tej polityki inwestycyjnej oraz wskazanie metod i instrumentów lub zdolności kredytowych, które można wykorzystać w zarządzaniu funduszem wspólnym.</p>		<p>1.15. Opis celów inwestycyjnych spółki inwestycyjnej, włącznie z jej celami finansowymi (np. podwyższenie kapitału lub zysk), polityki inwestycyjnej (np. specjalizacja w sektorach geograficznych lub przemysłowych), wszelkich ograniczeń tej polityki inwestycyjnej oraz wskazanie metod i instrumentów lub zdolności kredytowych, które można wykorzystać w zarządzaniu spółką.</p>

1.16. Zasady wyceny aktywów.		1.16. Zasady wyceny aktywów.
1.17. Ustalanie ceny sprzedaży lub ceny emisyjnej oraz ceny odkupu lub umorzenia jednostek, zwłaszcza:		1.17. Ustalanie ceny sprzedaży lub ceny emisyjnej oraz ceny odkupu lub umorzenia jednostek, zwłaszcza:
<ul style="list-style-type: none"> — metoda i częstotliwość obliczania tych cen, — informacje dotyczące opłat związanych ze sprzedażą lub emisją oraz odkupem lub umorzeniem jednostek, — środki, miejsca oraz częstotliwość publikowania tych cen. 		<ul style="list-style-type: none"> — metoda i częstotliwość obliczania tych cen, — informacje dotyczące opłat związanych ze sprzedażą lub emisją oraz odkupem lub umorzeniem jednostek, — środki, miejsca oraz częstotliwość publikowania tych cen ⁽¹⁾.
1.18. Informacje dotyczące sposobu, kwoty i obliczania wynagrodzenia płaconego przez fundusz wspólny spółce zarządzającej, depozytariuszowi lub osobom trzecim oraz zwrot kosztów przez fundusz wspólny spółce zarządzającej, depozytariuszowi lub osobom trzecim.		1.18. Informacje dotyczące sposobu, kwoty i obliczania wynagrodzenia płaconego przez spółkę swoim dyrektorom oraz członkom organów administracyjnych, zarządzających i nadzorczych, depozytariuszowi lub osobom trzecim oraz zwrot kosztów przez spółkę swoim dyrektorom, depozytariuszowi lub osobom trzecim.

⁽¹⁾ Fundusze inwestycyjne w rozumieniu art. 32 ust. 5 dyrektywy powinny również podawać:

- sposób i częstotliwość obliczania wartości aktywów netto jednostek,
- środki, miejsce i częstotliwość publikacji tej wartości,
- giełdę w państwie, w którym znajduje się w obrocie, cena na podstawie której określa się cenę transakcji przeprowadzonych poza giełdami w tym państwie.

2. Informacje dotyczące depozytariusza:

2.1. Nazwa lub firma, forma prawna, siedziba statutowa i siedziba zarządu, jeżeli mieści się gdzie indziej niż siedziba statutowa.

2.2. Główna działalność.

3. Informacje dotyczące zewnętrznych przedsiębiorstw doradczych lub zewnętrznych doradców inwestycyjnych, którzy świadczą usługi w zakresie doradztwa w ramach kontraktu, rozliczanego z aktywów UCITS:

3.1. Nazwa, firma albo nazwisko doradcy.

3.2. Istotne przepisy kontraktu ze spółką zarządzającą lub spółką inwestycyjną, które mogą mieć znaczenie dla posiadaczy jednostek, z wyłączeniem przepisów dotyczących wynagrodzenia.

3.3. Inna istotna działalność.

4. Informacje dotyczące ustaleń w celu dokonania wypłat na rzecz posiadaczy jednostek uczestnictwa, odkupu lub umorzenia jednostek i udostępniania informacji dotyczących UCITS. Informacje takie muszą być w każdym przypadku podawane w tym państwie członkowskim, w którym dane UCITS ma swoją siedzibę. Ponadto jeżeli jednostki znajdują się w obrocie w innym państwie członkowskim, wspomniane informacje odnoszące się do tego państwa członkowskiego podawane są w publikowanym w danym państwie prospekcie emisyjnym.

5. Inne informacje na temat inwestycji:

5.1. Dotychczasowe wyniki UCITS (jeśli ma to zastosowanie) — tego rodzaju informacja może być zawarta w prospekcie emisyjnym albo do niego dołączona.

5.2. Profil typowego inwestora, do którego jest skierowana oferta UCITS.

6. Informacje ekonomiczne:

6.1. Możliwe wydatki lub opłaty, inne niż opłaty wymienione w pkt 1.17, z podziałem na opłaty uiszczane przez posiadaczy jednostek uczestnictwa i opłaty pokrywane z aktywów UCITS.

TABELA B

Informacje, które muszą być zawarte w sprawozdaniach okresowych

I. *Bilans aktywów i pasywów*

- zbywalne papiery wartościowe,
- salda rachunków bankowych,
- inne aktywa,
- aktywa ogółem,
- pasywa,
- wartość aktywów netto.

II. *Liczba jednostek w obrocie*

III. *Wartość aktywów netto na jedną jednostkę*

IV. *Portfel papierów wartościowych z wyszczególnieniem:*

- a) zbywalnych papierów wartościowych dopuszczonych do publicznych notowań giełdowych;
- b) zbywalnych papierów wartościowych będących w obrocie na innym rynku regulowanym;
- c) ostatnio wyemitowanych zbywalnych papierów wartościowych typu określonego w art. 50 ust. 1 lit. d);
- d) innych zbywalnych papierów wartościowych typu określonego w art. 50 ust. 2 lit. a);

przeanalizowanych według najbardziej odpowiednich kryteriów w świetle polityki inwestycyjnej UCITS (np. według kryteriów ekonomicznych, geograficznych lub walutowych), jako procent aktywów netto; przy czym dla każdej z powyższych inwestycji należy podać, jaką część ogółu aktywów UCITS ona stanowi.

Sprawozdanie dotyczące zmian struktury portfela, jakie nastąpiły podczas okresu referencyjnego.

V. *Sprawozdanie dotyczące rozwoju stanu aktywów UCITS podczas okresu referencyjnego, obejmujące:*

- zysk z inwestycji,
- inne zyski,
- opłaty za zarządzanie,
- opłaty na rzecz depozytariusza,
- inne opłaty i podatki,
- zysk netto,

- dystrybucja zysków oraz reinwestycja zysku,
 - zmiany na rachunku kapitałowym,
 - wzrost lub spadek wartości inwestycji,
 - wszelkie inne zmiany mające wpływ na aktywa i pasywa UCITS,
 - koszty transakcji, czyli koszty poniesione przez UCITS w związku z dokonaną transakcją.
- VI. *Tabela porównawcza obejmująca ostatnie trzy lata obrotowe, wskazująca następujące dane na koniec każdego roku obrotowego:*
- całkowita wartość aktywów netto,
 - wartość aktywów netto na jedną jednostkę.
- VII. *Szczegóły dotyczące kwot wynikających ze zobowiązań powstałych w wyniku transakcji realizowanych przez UCITS podczas okresu referencyjnego, w podziale na kategorie transakcji w rozumieniu art. 51.*
-

ZAŁĄCZNIK II

Funkcje wchodzące w skład zbiorowego zarządzania portfelem:

- zarządzanie inwestycjami,
 - administracja:
 - a) obsługa prawna i obsługa rachunkowo-księgowa w zakresie zarządzania funduszem;
 - b) zapytania klientów;
 - c) wycena i wyznaczanie ceny (w tym zwroty podatkowe);
 - d) monitorowanie przestrzegania uregulowań;
 - e) prowadzenie rejestru posiadaczy jednostek uczestnictwa;
 - f) wypłata zysków;
 - g) emisja i umarzanie jednostek uczestnictwa;
 - h) rozliczanie umów (w tym wysyłanie potwierdzeń);
 - i) prowadzenie ksiąg,
 - wprowadzanie do obrotu.
-

ZAŁĄCZNIK III

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa wraz z wykazem jej kolejnych zmian

(o której mowa w art. 117)

Dyrektywa Rady 85/611/EWG (Dz.U. L 375 z 31.12.1985, s. 3)	
Dyrektywa Rady 88/220/EWG (Dz.U. L 100 z 19.4.1988, s. 31)	
Dyrektywa 95/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 168 z 18.7.1995, s. 7)	art. 1 tiret czwarte, art. 4 ust. 7 i art. 5 tylko tiret piąte
Dyrektywa 2000/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 290 z 17.11.2000, s. 27)	tylko art. 1
Dyrektywa 2001/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 41 z 13.2.2002, s. 20)	
Dyrektywa 2001/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 41 z 13.2.2002, s. 35)	
Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1)	tylko art. 66
Dyrektywa 2005/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 79 z 24.3.2005, s. 9)	tylko art. 9
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/18/WE (Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 42)	

CZĘŚĆ B

Wykaz terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania

(o której mowa w art. 117)

Dyrektywa	Termin transpozycji	Termin rozpoczęcia stosowania
85/611/EWG	1 października 1989 r.	—
88/220/EWG	1 października 1989 r.	—
95/26/WE	18 lipca 1996 r.	—
2000/64/WE	17 listopada 2002 r.	—
2001/107/WE	13 sierpnia 2003 r.	13 lutego 2004 r.
2001/108/WE	13 sierpnia 2003 r.	13 lutego 2004 r.
2004/39/WE	—	30 kwietnia 2006 r.
2005/1/WE	13 maja 2005 r.	—

ZAŁĄCZNIK IV

Tabela korelacji

Dyrektywa 85/611/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 1 ust. 1	art. 1 ust. 1
art. 1 ust. 2 zdanie wprowadzające	art. 1 ust. 2 zdanie wprowadzające
art. 1 ust. 2 tiret pierwsze i drugie	art. 1 ust. 2 lit. a) i b)
—	art. 1 ust. 2 akapit drugi
art. 1 ust. 3 akapit pierwszy	art. 1 ust. 3 akapit pierwszy
art. 1 ust. 3 akapit drugi	art. 1 ust. 3 akapit drugi, lit. a)
—	art. 1 ust. 3 akapit drugi, lit. b)
art. 1 ust. 4–7	art. 1 ust. 4–7
art. 1 ust. 8 zdanie wprowadzające	art. 2 ust. 1 zdanie wprowadzające
art. 1 ust. 8 tiret pierwsze, drugie i trzecie	art. 2 ust. 1 lit. n) ppkt (i), (ii) i (iii)
art. 1 ust. 8 zdanie ostatnie	art. 2 ust. 7
art. 1 ust. 9	art. 2 ust. 1 lit. o)
art. 1a zdanie wprowadzające	art. 2 ust. 1 zdanie wprowadzające
art. 1a pkt 1	art. 2 ust. 1 lit. a)
art. 1a pkt 2 pierwsza część zdania	art. 2 ust. 1 lit. b)
art. 1a pkt 2 druga część zdania	art. 2 ust. 2
art. 1a pkt 3–5	art. 2 ust. 1 lit. c)–e)
art. 1a pkt 6	art. 2 ust. 1 lit. f)
art. 1a pkt 7 pierwsza część zdania	art. 2 ust. 1 lit. g)
art. 1a pkt 7 druga część zdania	art. 2 ust. 3
art. 1a pkt 8–9	art. 2 ust. 1 lit. h)–i)
art. 1a pkt 10 akapit pierwszy	art. 2 ust. 1 lit. j)
art. 1a pkt 10 akapit drugi	art. 2 ust. 5
art. 1a pkt 11	—
art. 1a pkt 12 i 13 zdanie pierwsze	art. 2 ust. 1 ppkt (i) i (ii)
art. 1a pkt 13 zdanie drugie	art. 2 ust. 4 lit. a)
art. 1a pkt 14 i 15 zdanie pierwsze	art. 2 ust. 1 lit. k) i l)
art. 1a pkt 15 zdanie drugie	art. 2 ust. 6
—	art. 2 ust. 1 lit. m)
art. 2 ust. 1 zdanie wprowadzające	art. 3 zdanie wprowadzające
art. 2 ust. 1 tiret pierwsze, drugie, trzecie i czwarte	art. 3 lit. a), b), c) i d)
art. 2 ust. 2	—
art. 3	art. 4
art. 4 ust. 1 i 2	art. 5 ust. 1–2
—	art. 5 ust. 3
art. 4 ust. 3 akapit pierwszy	art. 5 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) i b)
—	art. 5 ust. 4 akapit drugi
art. 4 ust. 3 akapit drugi	art. 5 ust. 4 akapit trzeci
art. 4 ust. 3 akapit trzeci	art. 5 ust. 4 akapit czwarty
art. 4 ust. 3a	art. 5 ust. 5
art. 4 ust. 4	art. 5 ust. 6

Dyrektywa 85/611/EWG	Niniejsza dyrektywa
—	art. 5 ust. 7
art. 5 ust. 1 i 2	art. 6 ust. 1 i 2
art. 5 ust. 3 akapit pierwszy zdanie wprowadzające	art. 6 ust. 3 akapit pierwszy zdanie wprowadzające
art. 5 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)	art. 6 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)
art. 5 ust. 3 akapit pierwszy lit. b) zdanie wprowadzające	art. 6 ust. 3 akapit pierwszy lit. b) zdanie wprowadzające
art. 5 ust. 3 akapit pierwszy lit. b) tiret pierwsze i drugie	art. 6 ust. 3 akapit pierwszy lit. b) ppkt (i) i (ii)
art. 5 ust. 3 akapit drugi	art. 6 ust. 3 akapit drugi
art. 5 ust. 4	art. 6 ust. 4
art. 5a ust. 1 zdanie wprowadzające	art. 7 ust. 1 zdanie wprowadzające
art. 5a ust. 1 lit. a) zdanie wprowadzające	art. 7 ust. 1 lit. a) zdanie wprowadzające
art. 5a ust. 1 lit. a) tiret pierwsze	art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (i)
art. 5a ust. 1 lit. a) tiret drugie zdanie wprowadzające	art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) zdanie wprowadzające
art. 5a ust. 1 lit. a) tiret drugie ppkt (i), (ii) i (iii)	art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) tiret pierwsze, drugie i trzecie
art. 5a ust. 1 lit. a) tiret trzecie i czwarte	art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii)
art. 5a ust. 1 lit. a) tiret piąte	—
art. 5a ust. 1 lit. b)–d)	art. 7 ust. 1 lit. b)–d)
art. 5a ust. 2–5	art. 7 ust. 2–5
art. 5b	art. 8
art. 5c	art. 9
art. 5d	art. 10
art. 5e	art. 11
art. 5f ust. 1 akapit pierwszy	art. 12 ust. 1 akapit pierwszy
art. 5f ust. 1 akapit drugi lit. b)	art. 12 ust. 1 akapit drugi lit. a)
art. 5f ust. 1 akapit drugi lit. b) zdanie pierwsze	art. 12 ust. 1 akapit drugi lit. b)
art. 5f ust. 1 akapit drugi lit. b) zdanie ostatnie	—
art. 5f ust. 2 zdanie wprowadzające	art. 12 ust. 2 zdanie wprowadzające
art. 5f ust. 2 tiret pierwsze i drugie	art. 12 ust. 2 lit. a) i b)
—	art. 12 ust. 3
art. 5 g	art. 13
art. 5h	art. 14 ust. 1
—	art. 14 ust. 2
—	art. 15
art. 6 ust. 1	art. 16 ust. 1 akapit pierwszy
—	art. 16 ust. 1 akapit drugi
art. 6 ust. 2	art. 16 ust. 2
—	art. 16 ust. 3
art. 6a ust. 1	art. 17 ust. 1
art. 6a ust. 2	art. 17 ust. 2
art. 6a ust. 3	art. 17 ust. 3 akapit pierwszy i drugi
—	art. 17 ust. 3 akapit trzeci
—	art. 17 ust. 4–5
art. 6a ust. 4–6	art. 17 ust. 6–8

Dyrektywa 85/611/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 6a ust. 7	art. 17 ust. 9 akapit pierwszy
—	art. 17 ust. 9 akapit drugi
art. 6b ust. 1	art. 18 ust. 1
art. 6b ust. 2	art. 18 ust. 2 akapit pierwszy i drugi
—	art. 18 ust. 2 akapit trzeci
art. 6b ust. 3 akapit pierwszy	art. 18 ust. 2 akapit czwarty
art. 6b ust. 3 akapit drugi	—
—	art. 18 ust. 3
art. 6b ust. 4	art. 18 ust. 4
art. 6b ust. 5	—
—	art. 19–20
art. 6c ust. 1	art. 21 ust. 1
art. 6c ust. 2 akapit pierwszy	—
art. 6c ust. 2 akapit drugi	art. 21 ust. 2 akapit pierwszy i drugi
—	art. 21 ust. 2 akapit trzeci
art. 6c ust. 3–5	art. 21 ust. 3–5
art. 6c ust. 6	—
art. 6c ust. 7–10	art. 21 ust. 6–9
art. 7	art. 22
art. 8	art. 23 ust. 1–3
—	art. 23 ust. 4–6
art. 9	art. 24
art. 10	art. 25
art. 11	art. 26
art. 12	art. 27 akapit pierwszy i drugi
—	art. 27 akapit trzeci
art. 13	art. 28
art. 13a ust. 1 akapit pierwszy	art. 29 ust. 1 akapit pierwszy
art. 13a ust. 1 akapit drugi zdanie wprowadzające	art. 29 ust. 1 akapit drugi zdanie wprowadzające
art. 13a ust. 1 akapit drugi tiret pierwsze, drugie i trzecie	art. 29 ust. 1 akapit drugi lit. a), b) i c)
art. 13a ust. 1 akapit trzeci i czwarty	art. 29 ust. 1 akapit trzeci i czwarty
art. 13a ust. 2, 3 i 4	art. 29 ust. 2, 3 i 4
art. 13b	art. 30
art. 13c	art. 31
art. 14	art. 32
art. 15	art. 33 ust. 1–3
—	art. 33 ust. 4–6
art. 16	art. 34
art. 17	art. 35
art. 18	art. 36
—	art. 37–49
art. 19 ust. 1 zdanie wprowadzające	art. 50 ust. 1 zdanie wprowadzające
art. 19 ust. 1 lit. a)–c)	art. 50 ust. 1 lit. a)–c)
art. 19 ust. 1 lit. d) zdanie wprowadzające	art. 50 ust. 1 lit. d) zdanie wprowadzające

Dyrektywa 85/611/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 19 ust. 1 lit. d) tiret pierwsze i drugie	art. 50 ust. 1 lit. d) ppkt (i) i (ii)
art. 19 ust. 1 lit. e) zdanie wprowadzające	art. 50 ust. 1 lit. e) zdanie wprowadzające
art. 19 ust. 1 lit. e) tiret pierwsze, drugie, trzecie i czwarte	art. 50 ust. 1 lit. e) ppkt (i), (ii), (iii) i (iv)
art. 19 ust. 1 lit. f)	art. 50 ust. 1 lit. f)
art. 19 ust. 1 lit. g) zdanie wprowadzające	art. 50 ust. 1 lit. g) zdanie wprowadzające
art. 19 ust. 1 lit. g) tiret pierwsze, drugie i trzecie	art. 50 ust. 1 lit. g) ppkt (i), (ii) i (iii)
art. 19 ust. 1 lit. h) zdanie wprowadzające	art. 50 ust. 1 lit. h) zdanie wprowadzające
art. 19 ust. 1 lit. h) tiret pierwsze, drugie, trzecie i czwarte	art. 50 ust. 1 lit. h) ppkt (i), (ii), (iii) i (iv)
art. 19 ust. 2 zdanie wprowadzające	art. 50 ust. 2 zdanie wprowadzające
art. 19 ust. 2 lit. a)	art. 50 ust. 2 lit. a)
art. 19 ust. 2 lit. c)	art. 50 ust. 2 lit. b)
art. 19 ust. 2 lit. d)	art. 50 ust. 2 akapit drugi
art. 19 ust. 4	art. 50 ust. 3
art. 21 ust. 1–3	art. 51 ust. 1–3
art. 21 ust. 4	—
—	art. 51 ust. 4
art. 22 ust. 1 akapit pierwszy	art. 52 ust. 1 akapit pierwszy
art. 22 ust. 1 akapit drugi zdanie wprowadzające	art. 52 ust. 1 akapit drugi zdanie wprowadzające
art. 22 ust. 1 akapit drugi tiret pierwsze i drugie	art. 52 ust. 1 akapit drugi lit. a) i b)
art. 22 ust. 2 akapit pierwszy	art. 52 ust. 2 akapit pierwszy
art. 22 ust. 2 akapit drugi zdanie wprowadzające	art. 52 ust. 2 akapit drugi zdanie wprowadzające
art. 22 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze, drugie i trzecie	art. 52 ust. 2 akapit drugi lit. a), b) i c)
art. 22 ust. 3–5	art. 52 ust. 3–5
art. 22a ust. 1 zdanie wprowadzające	art. 53 ust. 1 zdanie wprowadzające
art. 22a ust. 1 tiret pierwsze, drugie i trzecie	art. 53 ust. 1 lit. a), b) i c)
art. 22a ust. 2	art. 53 ust. 2
art. 23	art. 54
art. 24	art. 55
art. 24a	art. 70
art. 25 ust. 1	art. 56 ust. 1
art. 25 ust. 2 akapit pierwszy zdanie wprowadzające	art. 56 ust. 2 akapit pierwszy zdanie wprowadzające
art. 25 ust. 2 akapit pierwszy tiret pierwsze, drugie, trzecie i czwarte	art. 56 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), b), c) i d)
art. 25 ust. 2 akapit drugi	art. 56 ust. 2 akapit drugi
art. 25 ust. 3	art. 56 ust. 3
art. 26	art. 57
—	art. 58–67
art. 27 ust. 1 zdanie wprowadzające	art. 68 ust. 1 zdanie wprowadzające
art. 27 ust. 1 tiret pierwsze	—
art. 27 ust. 1 tiret drugie, trzecie i czwarte	art. 68 ust. 1 lit. a), b) i c)

Dyrektywa 85/611/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 27 ust. 2 zdanie wprowadzające	art. 68 ust. 2 zdanie wprowadzające
art. 27 ust. 2 tiret pierwsze i drugie	art. 68 ust. 2 lit. a) i b)
art. 28 ust. 1 i 2	art. 69 ust. 1 i 2
art. 28 ust. 3 i 4	—
art. 28 ust. 5 i 6	art. 69 ust. 3 i 4
art. 29	art. 71
art. 30	art. 72
art. 31	art. 73
art. 32	art. 74
art. 33 ust. 1 akapit pierwszy	—
art. 33 ust. 1 akapit drugi	art. 75 ust. 1
art. 33 ust. 2	art. 75 ust. 1
art. 33 ust. 3	art. 75 ust. 3
—	art. 75 ust. 4
art. 34	art. 76
art. 35	art. 77
—	art. 78–82
art. 36 ust. 1 akapit pierwszy zdanie wprowadzające	art. 83 ust. 1 akapit pierwszy zdanie wprowadzające
art. 36 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze i drugie	art. 83 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i b)
art. 36 ust. 1 akapit pierwszy ostatnie wyrazy	art. 83 ust. 1 akapit pierwszy zdanie wprowadzające
art. 36 ust. 1 akapit drugi	art. 83 ust. 1 akapit drugi
art. 36 ust. 2	art. 83 ust. 2
art. 37	art. 84
art. 38	art. 85
art. 39	art. 86
art. 40	art. 87
art. 41 ust. 1 zdanie wprowadzające	art. 88 ust. 1 zdanie wprowadzające
art. 41 ust. 1 tiret pierwsze i drugie	art. 88 ust. 1 lit. a) i b)
art. 41 ust. 1 zdanie ostatnie	art. 88 ust. 1 zdanie wprowadzające
art. 41 ust. 2	art. 88 ust. 2
art. 42 zdanie wprowadzające	art. 89 zdanie wprowadzające
art. 42 tiret pierwsze i drugie	art. 89 lit. a) i b)
art. 42 zdanie ostatnie	art. 89 zdanie wprowadzające
art. 43	art. 90
art. 44 ust. 1–3	—
—	art. 91 ust. 1–4
art. 45	art. 92
art. 46 akapit pierwszy zdanie wprowadzające	art. 93 ust. 1 akapit pierwszy
—	art. 93 ust. 1 akapit drugi
art. 46 ust. 1 tiret pierwsze	—
art. 46 ust. 1 tiret pierwsze, drugie, trzecie i czwarte	art. 93 ust. 2 lit. a)
art. 46 ust. 1 tiret piąte	—
art. 46 ust. 2	—
—	art. 93 ust. 2 lit. b)

Dyrektywa 85/611/EWG	Niniejsza dyrektywa
—	art. 93 ust. 3–8
art. 47	art. 94
—	art. 95
art. 48	art. 96
art. 49 ust. 1–3	art. 97 ust. 1–3
art. 49 ust. 4	—
—	art. 98–100
art. 50 ust. 1	art. 101 ust. 1
—	art. 101 ust. 2–9
art. 50 ust. 2–4	art. 102 ust. 1–3
art. 50 ust. 5 zdanie wprowadzające	art. 102 ust. 4 zdanie wprowadzające
art. 50 ust. 5 tiret pierwsze, drugie, trzecie i czwarte	art. 102 ust. 4 lit. a), b), c) i d)
art. 50 ust. 6 zdanie wprowadzające i lit. a) i b)	art. 102 ust. 5 akapit pierwszy zdanie wprowadzające
art. 50 ust. 6 lit. b) tiret pierwsze, drugie i trzecie	art. 102 ust. 5 akapit pierwszy lit. a), b) i c)
art. 50 ust. 6 lit. b) zdanie ostatnie	art. 102 ust. 5 akapit drugi i trzeci
art. 50 ust. 7 akapit pierwszy zdanie wprowadzające	art. 103 ust. 1 zdanie wprowadzające
art. 50 ust. 7 akapit pierwszy tiret pierwsze i drugie	art. 103 ust. 1 lit. a) i b)
art. 50 ust. 7 akapit drugi zdanie wprowadzające	art. 103 ust. 2 zdanie wprowadzające
art. 50 ust. 7 akapit pierwszy tiret pierwsze, drugie i trzecie	art. 103 ust. 2 lit. a), b) i c)
art. 50 ust. 7 akapit trzeci	art. 103 ust. 3
art. 50 ust. 8 akapit pierwszy	art. 103 ust. 4
art. 50 ust. 8 akapit drugi zdanie wprowadzające	art. 103 ust. 5 akapit pierwszy zdanie wprowadzające
art. 50 ust. 8 akapit drugi tiret pierwsze, drugie i trzecie	art. 103 ust. 5 akapit pierwszy lit. a), b) i c)
art. 50 ust. 8, akapit trzeci	art. 103 ust. 6
art. 50 ust. 8 akapit czwarty	art. 103 ust. 5 akapit drugi
art. 50 ust. 8 akapit piąty	art. 103 ust. 7
art. 50 ust. 8 akapit szósty	—
art. 50 ust. 9–11	art. 104 ust. 1–3
—	art. 105
art. 50a ust. 1 zdanie wprowadzające	art. 106 ust. 1 akapit pierwszy zdanie wprowadzające
art. 50a ust. 1 lit. a) zdanie wprowadzające	art. 106 ust. 1 akapit pierwszy zdanie wprowadzające
art. 50a ust. 1 lit. a) tiret pierwsze, drugie i trzecie	art. 106 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c)
art. 50a ust. 1 lit. b)	art. 106 ust. 1 akapit drugi
art. 50a ust. 2	art. 106 ust. 2
art. 51 ust. 1 i 2	art. 107 ust. 1 i 2
—	art. 107 ust. 3
art. 52 ust. 1	art. 108 ust. 1 akapit pierwszy
art. 52 ust. 2	art. 108 ust. 1 akapit drugi
art. 52 ust. 3	art. 108 ust. 2
—	art. 108 ust. 3–6
art. 52a	art. 109 ust. 1 i 2

Dyrektywa 85/611/EWG	Niniejsza dyrektywa
—	art. 109 ust. 3 i 4
art. 52b ust. 1	art. 110 ust. 1
art. 52b ust. 2	—
art. 52b ust. 3	art. 110 ust. 2
art. 53a	art. 111
art. 53b ust. 1	art. 112 ust. 1
art. 53b ust. 2	art. 112 ust. 2
—	art. 112 ust. 3
art. 54	art. 113 ust. 1
art. 55	art. 113 ust. 2
art. 56 ust. 1	art. 113 ust. 3
art. 56 ust. 2	—
art. 57	—
—	art. 114
art. 58	art. 116 ust. 2
—	art. 115
—	art. 116 ust. 1
—	art. 117–118
art. 59	art. 119
załącznik I, tabela A i B	załącznik I tabela A i B
załącznik I, tabela C	—
załącznik II	załącznik II
—	załącznik III
—	załącznik IV